

فیتنه‌ی نیوان هاوه‌لان

الحمد لله رب العالمين، والصلاو والسلام على رسول الله الأمين، وآله، أما

بعد:

به‌پريان: ئەم نووسراوه‌یه‌ی به‌رده‌ستان له ده‌ستپێکیکی دوو لاپه‌ره‌یی پێکهاتوو له‌سه‌ر فیتنه‌ی نیوان هاوه‌لان، پاشان رێخۆشکاریکی شه‌ش لاپه‌ره‌یی که پێکهاتوو له‌ چۆنیتی خویندنه‌وه‌ی میژوو و هه‌لسه‌نگاندنی دروست بو‌و رپوايه‌ته‌ بیبنه‌ما و لاوازه‌کان که هه‌ندیکی له‌وانه‌یه‌ تانه‌ی تیدا بیت له‌هاوه‌لان، پاشان رۆیشتووینه‌ته‌ نیو ناوه‌رۆکی بابته‌که‌وه‌ و رپبازی کوت‌پریان تیدا په‌یره‌و‌کردوو، به‌م شیوازه‌ی خواره‌وه‌:

کورتیه‌که‌ له‌باره‌ی پێشه‌وا عوسمان و فه‌زله‌کانییه‌وه‌ خراوه‌ته‌پروو، پاشان باسی ده‌ستپێکردنی فیتنه‌کان و هۆکاره‌کانیمان کردوه، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی هۆکاره‌کان په‌یوه‌ندی تونده‌ی به‌ ناوه‌رۆکی بابته‌که‌مانه‌وه‌ هه‌یه، به‌ وردی خراوه‌ته‌پروو و به‌دریژی باسی ئیبن سه‌به‌ئی کردوو، ئینجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌خه‌کانی بیانوی ئازاوه‌چیه‌کان بووه‌ بو‌و پشیوی نانه‌وه‌ و کوشتنی خه‌لفیه‌ عوسمان، به‌ دریژی باسی ئه‌و په‌خانه‌ کراوه‌ و وه‌لامدراونه‌ته‌وه‌، ئینجا باسی وه‌رده‌کاری کوشتنی عوسمانی کوری عه‌ففان کراوه‌، وه‌لامی ئه‌و په‌رسیاره‌ گرنگه‌ش دراوه‌ته‌وه‌: بو‌و چۆن ئه‌میری ئیمانداران عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له‌ناو شاری مه‌دینه‌ و به‌به‌رچاوی یاران‌ه‌وه‌وه‌ ده‌کوژیت، بیته‌وه‌ی که‌سیان به‌رگری لیبکه‌ن؟! دوا‌ی ئه‌وه‌ باسی به‌یعه‌ت‌پیدان کراوه‌ به‌ ئه‌میری ئیمانداران عه‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ئینجا گوزه‌ریکی خیرا کراوه‌ به‌ هه‌ندیکی رپوداوی چاره‌نووسسازی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ که په‌یوه‌ندی توندوتۆلی به‌ بابته‌که‌مانه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌ویش: جه‌نگی جه‌مه‌ل، جه‌نگی صیقفین، په‌رسی ته‌حیکم، جه‌نگی نه‌هره‌وان، ئینجا باسی کوشتنی

عەلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كُرداوه، پاشان ئەوه يه كلاكراوه تهوه كه ههق له گهڵ كى بووه لهو
جياوازيبانهى نيوانيان رَضِيَ اللهُ عَنْهُم، ئينجا باسى به يعه تدان كراوه به ههسهنى كورپى
عەلى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ و چۆنيتى صولح كردنى له گهڵ موعاويه دا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. واته له ۳۴ ل
يه كدا ئەو باسه گووشراوه، كه مه بهستى سه ره كىي نووسراوه كهى بهرده ستانه.

نووسراوه كهش بنه ماكهى، برىتييه له كتيبى ده ميك له ميژووى ئيسلام، پاشان
كۆمه ليك شتى گرنگم بۆ زياد كرد به سوود و هر گرتن له كتيبى: «تحقيق مواقف
الصحابة» كه يه كيكه له باشترين كتيبه كانى ئەم بواره، هه لبه ت له گهڵ سوود بينين له
چهند سه رچاوه يه كى تر.

خوايه له كه مورتيما ن ببوره.

داماوى لي بوورده يى خوا ﷺ

عەلى خان

دهستپيك

هاوه‌لان ئەو دەستەپە بوون كە چەندىن ئايەتى قورئان و فەرموودەى پەيامبەر
 عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بە چاكە وەسفيان كردوون، كە خوا لىيان رازىبە و ...، بۆيە دەبىت
 بە وريابىيەو قسەيان لەسەر بكرىت لەهەر بواريكەو بەيت.

يەكەك لەو مەسەلانەى كە بوەتە باسى رەخنەگرتنى ناحەزانى ئىسلام و
 رۆژھەلاتناسان و بەشيك لەتاقمە لاريكەنى نيو ئومەتەيش، برىتيە لە رەخنەگرتنيان
 لە فیتنەى نيوان هاوه‌لان، ئەمانە لە چەند پروويەكەو هەولەدەن ئەو بابەتە
 زەقبەكەنەو، وەك دواجار دەبخەينە پروو.

ئامانجيشيان چەند شتيكە، لەوانە:

يەكەم: هەولەى رەشكردنى ئەزموونى پيشينەى هاوه‌لان تا بلين ئەوانەى ئەمەيان
 كرد لە رابردووشدا بۆيان بگونجايە هەر وایان دەکرد، وە هەردەم نيازبان دەسەلاتخووزى
 بوو، لەمەشەو بەگەنە ئەوەى: هاوه‌لان لەسەردەمى پەيامبەردا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 دووروو بوون. ئەمەش پەيوەندى بە ريبازى ليكدانەو هەيە بۆ ميژوو^(۱).

ليكدانەوەى ئىسلاميانە بۆ ميژوو برىتيە لەوەى مرؤف ئامانجىكى بالاي هەيە
 لەم ژيانەدا كە برابوونە بە زیندووبوونەو، بەلام ئەوان هەندىكيان: ليكدانەوەى
 ماددى بۆ دەكەن و دەبيەستەنەو بە ئابووريبەو و هەندىكيان ليكدانەوەى شەهوەتى
 و هەندىكيان دەروونى بۆ دەكەن و قوتابخانەى ئيشنۆلۆجى (Ethnology) دەليت:
 هۆكارى رەگەزى و نەژادىبە و ... هتد.

(۱) انظر في ذلك: «تحقيق مواقف الصحابة» (ص ۷۵ وما بعدها).

کهواته بۆ خویندنه وهی میژووی موسلمانان پیویسته ته ماشای دهقه شه رعیه کان بکریت بۆ خویندنه وهی پالنه ره کانی پشت هه لسوکه وته کهی لهو کۆمه لگایه ی تیدا گهوره بووه به پیی شهرع و ژیان و تیگه یشتنی پیکهیناوه، فه رمان و نه هی و رینماییه کانی ئاراسته ی سه رجه م ژیانى ئەو کراوه!

دووهم: هه ولئى گومان خستنه سه ر راستى قورئان و فه رمووده تا بلین ئەم کهسانه ن قورئان و فه رمووده یان نه قل کردووه بۆیه ده کریت به ئاره زووی خویان ده ستکاری ئەو دوانه یان کردییت.

سییه م: گومان خستنه سه ر بیروبا وه پى موسلمان به رامبه ر به زانایی په روه ردگاری به غه یب، وهك بلین خوایهك كه ره زامه ندى خوی بۆ ئەو هاوه لانه ده بری دواتر هاوه لان کهوتنه و یزه ی یه کتر و خوینى یه کترین رشت.

چوارهم: تا ئەو په یامه ی خویان سه لمینن که هاوه لان چاکترین دهسته نه بون به لکو ئەوانیش وهك هه ر خه لکیکی تر وابوون و هیه چ جیاوازیه کیان نه بووه.

پینجه م: تا لیروهه بلین موحه مه د عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سه رکه وتوو نه بووه له گه یاندى په یامه که ی و په روه رده کردنى ده ورووبه ریدا، ته نانه ت قسه بکه ن له سه ر چاکى و که سایه تی په یامبه ریش عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

شه شه م: ئەوه رۆژه لاتناسه کان، سه باره ت به تاومه لاریکانیش، بۆ ئەوه ی بلین: خه لکیك وابن، هیه چ سه یر نییه ناپاکى له په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بکه ن و ریگری له جینشینه راسته قینه که ی و وته و وه سیه تی په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بشکینن!

به لام ئەهلی سوننه و جه ماعه به رده وام ئەو هه ولانه یان پووجه ل کردوونه ته وه و راستیه کانیا ن خستوو ته پروو.

بشزانه روودانی جهنگ و ناکۆکی له نیوان موسلماناندا چاوه‌روانکراوه، خوای گه‌وره له قورئانی پیروژدا باسی کردووه [الحجرات: ۹-۱۰]، هەر بۆیه له جهنگی جه‌مه‌لدا هه‌ردوو لا ری‌ککه‌وتن به‌لام دوروو‌ه‌کان جه‌نگه‌که‌یان هه‌لگه‌یرساند.

ئه‌و ژماره‌شی زۆره‌ی باسده‌کری سه‌باره‌ت به‌ کوشتاری نیوان هاوه‌لان ناراستیه‌کی روونه و ریژه‌که زۆر که‌متره له‌وه‌ی باسکراوه، به‌لکو زۆریک له لایه‌نه سیاسی‌ه‌کان گه‌یرانه‌وه‌یان بۆ ئه‌و رووداوانه زیاد کردووه.

که‌باسی فیتنه‌ی نیوان یارانیش ده‌که‌ین به‌هه‌ق، له‌به‌رئه‌وه‌یه قسه‌ی هه‌ق پوناکیه و چرای ریگایه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌و فه‌زل و چاکه‌یه‌ی ئه‌هلی هه‌ق (هاوه‌لان) به‌سه‌رمانه‌وه هه‌یانه، چونکه ئه‌وان وه‌کو خه‌لکی تر نین. ئی‌مه نالیین مه‌عصومن، به‌ئێ، هه‌له‌یان کردوه، به‌لام زۆریان له‌پیناو خوا کیشاوه، به‌پاده‌یه‌ک له چاو چاکه گه‌وره‌کانیاندا وه‌ک ده‌نکه به‌ردی‌ک لیده‌کا له‌به‌رانبه‌ر شاخیکدا.

ریخۆشکاریک له‌به‌رده‌م فیتنه‌ی نیوان هاوه‌لاندا

ده‌بی‌ت بزانی‌ت میژووی موسلمانان تووشی تیئاخنی و شیواندنی زۆر هاتووه. هه‌ندی‌کجار به‌ده‌ستی ده‌روه‌ی موسلمانان تا ئومه‌تی ئیسلام بی‌به‌ش بکه‌ن له زۆرت‌رین چاوگه‌کانی هیزی خۆی، که بریتییه له باوه‌ربوون به مه‌زنی‌تی رابردووی، که هه‌رگیزا و هه‌رگیز میژوو ژیاننامه‌ی له‌وان پاک‌ترو دره‌خشانتر و گه‌شاوه‌تری به‌خۆوه نه‌بینیوه، به‌لام هه‌ندی‌ک جار له ئه‌ندامانی خۆشی ده‌ستی‌ان هه‌بووه وه‌ک گروپه لاری‌کانی میژوو له‌سه‌ر حیسابی ئه‌وی تر.

جا له م توڙينه وه يه دا باسي فیتنه ی نیوان هاوه لآن و له ویشه وه فیتنه ی
سهرده می پیشه وا عوسمان روونده که بینه وه له گه ل وه لامدانه وه ی گومانه باوه کان
له باره ی ئەم دهمه وه .

ههروه ها ده بیته بزانیته هاوه لانی په یامبه ر عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ رقیان له یه کتر
نه بووه و برا و ته بابوون!! که سهرنجی لاپه ره ی ریوایه ته سه حیحه کان ده دهیت ده بینی
لاپه ره کانی ژیانی هاوه لانی موحه ممد عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وه کو دلیان وابووه له بیوه یی
و پاک ی و پوختی دا. ئەمه له گه ل ده قه ی په روه ر دگارد ا ر ږیک دیته وه که ده فه رمویته :
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]. «به راستی ئیوه چاکترین ئومه تیکن بو خه لکی هیئرا بیته دی،
فرمان به چاکه ده کهن و جلوه گیری له خراپه یش ده کهن و باوه ری دامه زراو و به خوا
ده هیئن». یان ئه وه ی که په یامبه ری خوا عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ده فه رمویته^(۱): «خیر
الناس قرنی» «باشترینی خه لک، خه لکانی سهرده می منن».

ههروه ها بزانه: له سه ده ی دووهم و سییه م، هه وال و به سه رهات و فه رمووده ی زور
هه لبه ستران^(۲)، له مه شدا هه ندیک گروپ پشکی شیریان هه یه به کو ده نگ ی هه موو
زانایانی حه رج و ته عدیلی کون^(۳).

(۱) «صحيح البخاري» كتاب الشهادات، باب لا يشهد على شهادة جور اذا شهد حديث رقم (۲۵۰۹).

(۲) «تحقيق مواقف الصحابة» (ص ۴۱).

(۳) انظر: «تحقيق مواقف الصحابة» (ص ۴۷)، و«منهاج السنة» (۱/ ۱۶ و ۶۶)، و«الكفاية» للخطيب

(ص ۲۰۲ و ۲۰۳)، و«المنتقى» للذهبي (ص ۲۱ و ۲۲ و ۴۸۰)، و«رجال الكشي» (ص ۲۵۷).

درۆ کردن له ربوایه ته کان به گشتی چەند هۆکارێکی ههیه:

زەندەقە و بێدینی، وەك هەندێك لە فارسه كان و جووله كه كان، سه رخستنی رێچكه و مه زه به به كان، وەك رێچكه مه زه به بی و عه قیده بیه كان، هاندان و ترساندن بو خیر و چاکه، ده ستکه وتنی شتیکی بێنرخى دونیا، حەز له ده مسپیتیکردن، وەك گێرانه وهی فەرموودهی نامۆ و غەریب^(۱). به لām میژوونوسانی کۆمان ده ستپیشخه ریان کرد فریاکه وتن و فەرمووده و میژوویان پاراست. ئەوه بوو سه رجه م فەرمووده و هه واله كانیان نووسیه وه، به سه حیح و سه عیفیه وه له گه ل ئامازه کردن به ناوی هه والخوانه كانی، له سه ر ئەو وته یه ی که ده لیت: من آسند فقد آحال. ئەمه جگه له وهی مه تن (ده قه که) ناییت کیشهی هه بیته وەك له زانستی فەرمووده دا زانراوه، واته: سه نه دی فەرمووده یه ك سه حیح بوو، به و واتا نایه ت فەرمووده که ش سه حیح بیته، به لکو له وانیه شه از بیته، ئەهی چ جای ربوایه ته میژوویه كان که له وانیه تانه بدا تله ها وه لانی په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ! جا ئیستاش نۆره ی پاشینه که شوین پێشینه چاکه كانیان بکه ون و باسه كان پپالیوین و راست و ناراسته كانی له یه کتر جیاکه ینه وه.

هه روه ها بزانه: ئەو که سه ی ده یه وێ له به ره ی میژووه وه بنوسیته و بدویته و بخوینیتته وه، ئەوا پپوویسته به وێژدان و سینه ساف بیته، لیه اتو و کارامه بیته له جیا کردنه وهی هه والخوانه كان، ده ستپاک و راستگۆ بی و به دوای راستیه كاندا

(۱) بروانه: «مجموع الفتاوى» (۱۸ / ۴۶) و «مقدمة ابن خلدون» (ص ۳۵-۳۷)، و «العواصم» (۶۱-)

(۱۰۸)، و «تحقیق مواقف الصحابة» (۳۳-۳۴).

بگهړیت. ههروهه کاتیک کتیبه میژوویه کان ده خوینینه وه ده بیټ وریای ته وه بین نیمه ش له گهڼ بۆچوونی نووسه ردا لار نه بینه وه؛ چونکه ته بیټ ته ماشای بنچینه ی ریوایه ته که بکهین نه ک بۆچوونی نووسه ره که. به گشتی: واته ته گهر بمانه ویټ میژوو بخوینینه وه، ده بیټ بگهړین به دوا ی چه سپاوی هه واله که. هه رگیزیش ناتوانین راستی و چه سپاوی له هه لبه سته و بی بناغه کان جیا بکهینه وه، هه تا ته ماشای سه نه د و ده قی هه واله که نه کهین. جا زانایان له م باره وه گرنگی زوریان به داوه به فهرمووده به پیچه وانهی میژوو وه. ده بینین زوریک له ریوایه ته کانی میژوو سه نه دی هه ر نییه، جاری واش هه یه سه نه دی هه یه، به لام هیچ کام له و راویانه ی که له ناو ریواته که دا هه ن ژیان نامه یان دیار نییه. که واته کاره که لیږه دا له فهرمووده گرانتره، به لام ته وه ش ناگه یه نیټ که مته ر خه می تیډا بکهین.

ته گه ریش ئاوها بکهین به شیک ی زوری میژوومان له ده ست ناروات! چونکه زوریک له و ریوایه ته میژوویانه ی که پیویستیمان پی ده بیټ به تاییه ت بابه ته هه ستیاره کان، هه مووی به سه نه ده وه باسکراون. ته گه ریش هاتوو داماین سه نه دیکی سه حیحمان نه دوزیه وه، ته وکات بنچینه یه کی گشتیمان هه یه و کاری پیډه کهین، به تاییه ت له وه ی که له سه رده می هاوه لاند ا رویداوه - که بابه تی به رده ستمانه -، ته و بنچینه یه ش بریتیه له: ستایش کردنی خوا و په یامبه ره که ی عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ به سه ر هاوه لاند ا، واته ته صل له هاوه لاند ا عه داله ته - وه ک دواتر باسی لیوه ده کهین - (۱).

هه ر ریوایه تیڼ تانه ی تیډا بوو چی ده که یټ؟

جا هەر رېوايه تىكت بينى تانه و تەشەرى دەدا له هاوه لايك له هاوه لاني
 په يامبەر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، نه زوو بهرپه رچى بدهروه، نه راسته و خو قبولى بکه،
 تا تەماشای رېوايه ته که ده که ين، چاويك به سه نه ده که يدا ده خشيينه وه^(۱):

- چه سپاندى ئەوهى هه له يه، ئەمەش تەنها وه حى دادوهى ده کات. که چه سپا
 ئەوسا ديين بو:

- ليكوئينه وه له هه له که له پروانگه ي چه سپاوى و نه چه سپاوييه وه، له مه شدا
 ريبازى فەرمووده ناسان ده گرينه بهر، جا:

✧ ئەگەر سه نه ده که ي ضعيف بوو يان هەر سه نه دى نه بوو، ئەوا ده گه ريبينه وه بو
 ئەو بنه مايه ي قورئان بنه رته که ي داناوه که بریتيه له: عه داله تى هاوه لان و، ئەوه ي
 که ئەوان باشترين که سن له دواى په يامبهران -عليهم الصلاة والسلام-.

✧ به لام ئەگەر سه حيح بوو، ئەوا لهو به شهيه که ئەوان پاريزرا و(معصوم) نين
 له هه له و کورتى، راسته کوډه نگیيان مه عصومه، به لام تاك تاك نه خير. ههروهها
 هه له ي هه نديكيان «خطأ» ه نهك «خطيئة»^(۲) ئەم دووانهش دوو شتى جياوازن.

لهم حاله ته شدا «ئەگەر سه حيح بوو» تەماشای ليكدانه وه ي رېوايه ته که و
 مه به سته که ي ده که ين، ههروهها پالنه ره کانى پشت ئەو هه له يه چييه، وهك هه لگرتنى

(۱) انظر: «تحقيق مواقف الصحابة» (ص ۲۳-۲۷).

(۲) (خطأ): هه له که ي به نه نقه ست نه کردوه، به لام (خطيئة) هه له که ي به نه نقه ست کردوه. بروانه

(النهاية) (خ ط). (الصحيح) (خطأ).

شوین پیی په یامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ^(۱): «ما حملك على ما صنعت؟!» «چی وای لیکردوی و نهو کاره بکهی؟». نه مه زور گرنکه، چونکه جاری واهیه موسلمانه که بیانویه کی شهرعی هیه بو نه نجامداین هه له که! جا نه گهر بیانوه کهی جیی قه ناعهت نه بوو، نهوا دهرۆین بو:

- کۆکردنه وهی چاکه کان و دانانی له ته نیشته هه له کانی که سه که، چونکه له وانیه له ناو دهریای چاکه کانیدا نوقم بییت، نه مه ش ریبازیکی داهینراو نییه، به لکو ریچکهی موحه مدهه عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، کاتیک له بارهی هاگه به وه به عومهری فهرموو^(۲): «إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ [وفي لفظ: فَقَدْ وَجَبَتْ لَكُمْ الْجَنَّةُ]؟! فَدَمَعَتْ عَيْنَا عُمَرَ وَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ» «نهو به شداری به دری کردوه! تو چوزانی خوا به به شداری به دری نه فهرمووه: به هه شتان مسوگه رکرد، چی ده کهن بکهن!».»

ههروهها ده بییت بزاین هه ندیک پروداوی سه رهتای ئیسلام هیه بیانوه کهی ته نها نهو بارودوخیه تییدا پرویداوه، بویه نا کریت به سوژی پروت یان عه قلی په تی یان بارودوخیه نه مرۆ لیکدانه وهی بو بکهین یان دادگایی بکهین! چونکه نهو کاته پالپشت ناییت به پاساوی بابه تیانه، ههروهها دیدی دادوهره که وه سیله کانی حوکمدانیکی دروستی ته واو نه کردوه! ههروهها ده بییت بزاین: که هاوه لانی په یامبهر

(۱) (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب فضل من شهد بدرا، (۲۵۰۹).

(۲) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۰۰۷...)، ومسلم في «صحيحه» (۲۴۹۴).

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ باشتيرين كه سن له دوای په یامبه ران عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ چونکه خوای په روهردگار مه دحی کردوون، و په یامبه ری خواش عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مه دحی کردوون. بۆ نمونه بۆ ئەم بابەتە ی ئیمه: ده بیټ وا بپرواینه فیتنه ی نیوان هاوه لآن که رپیه رانی هەر دوو دهسته ی هاوه لآن موجه ته هید بون، ئیمامی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ موژده پیدراوی به ههشت و زانایه کی هه لکه وته و که سی نزیک ی په یامبه ر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بوو، ته لحه و زوبه یریش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ موژده پیدراوانی به ههشت و هاوه لانی دلسۆزی په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و زانایانی ئوممه ت بون، دایکمان عایشه ش رَضِيَ اللهُ عَنْهَا خوشه ویستی په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و کچی راستگۆ و گه وره ی هاوه لآن و یه که م خه لیفه ی موسلمانان و زاناترین ئافره تی ناو ئوممه تی ئیسلامی بووه، ده ی ده کری که سانیک خوا به ههشتی بۆ مسۆگه ر کرد بیټن، هینده نیاز بیس بن - په نا به خوا له بۆچوونی وا -.

* ئەمپۆ زۆریک سه رسامی کتیبه میژوو ییه تازه نو سراوه کان بوون، که به زۆری بایه خ ده دن به رازاندنه وه ی چیرۆکه کان، یا ناشیر کردنی شیوازه کان، یا هه ر دوو کیان پیکه وه، به بی گویدانه راستی و چه وتی هه وال و باس و چیرۆکه کان^(۱). به لکو

(۱) وه کو کتیبه کانی:

۱ - «عه باس ئەلعقاد». خاوه نی زنجیره کتیبی «العبقریات».

۲ - یان کتیبه کانی «خالد موحه مه د خالد». خاوه نی کتیبی «خلفاء الرسول» و «رجال حول الرسول».

۳ - یان کتیبه کانی «تاها حوسین». خاوه نی کتیبی «موقعة الجمل» و «علي وبنوه» و «الفتنة الكبرى».

۴ - یان کتیبه کانی «جۆرجی زهیدان» ی گاور. خاوه نی کتیبی «تاریخ التمدن الإسلامی».

۱- «الأغاني» لأبي الفرج الأصفهاني. خۆی کتیبیکی ده مه ته قی و شیعر و گۆزانییه، به لām کۆمه لیککی زۆر و هه والی ناراستیشی تیتا خنیووه.

۲- «العقد الفريد» لابن عبد ربه، ئەمهش خۆی کتیبیکی ئەدهبییه، به لām کۆمه لیک هه لهی تیدایه.

۳- «مروج الذهب» للمسعودی. ئەم کتیبهش سه نه دی تیدا نییه (بی سه نه ده). جا «تاریخی مه سعودی» ئەمه نه درۆی تیدایه مه گهر خوا بزانی، نیتر چون پروا بکری به حیکایه تیککی سه نه د پچراو له کتیبیکدا که ناسراوه به وهی درۆی زۆری تیدایه. بۆ زیاتر پروانه: «منهاج السنة النبوية» (۸۴/۴).

ههروهها ئین هه جهر: ده لیت: «و کتیبه کانی وشک هه لگه پراوهن چونکه شیعهیه کی موخته زیلی بووه». (لسان المیزان) (۵/۵۳۲) مکتب المطبوعات الاسلامیه.

۴- «شرح نهج البلاغه» هی عبدو له میدی کوری ئەبو له دیدی موخته زلی. له لای زانایانی جهرح و ته عدیل پیاویکی ضعیفه، ته نانهت ئەگهر بزانیت بۆ هه ستاوه به نویسنی ئەو کتیبه ی، له کتیبه که و خاوه نه که شی ده که ویتته گومانه وه، چونکه له بهر ئین عه لقه می نویسیوه تی، ئەو ئین عه لقه مییه ی که بووه هۆی کوشتنی «یهک ملیون» موسلمان له به غداد به دهستی ته تار و مه خۆ له وه.

خوانساری - زانایه کی شیعهیه - له باره یه وه ده لیت: «بۆ خه زینه ی کتیبه کانی وه زیر موته یه دته لیدین موحه مده دی کوری ئەله لقه می نویسیوه تی». «روضات الجنات» للخوانساری (۲۰/۵ - ۲۱).

ته نانهت زۆریک له زانایانی شیعه سه رزه نشتی خاوهن کتیبه که و کتیبه که ش ده که ن: ئەوه تا میرزا حه بیبوللای خوئی ده لی: «که سیکی نا شاره زا و نا کارامه بووه... و ره شی خراپ بووه و دید و بۆچونی بی بازار بووه... ئەو کابرایه مله جوړی زۆری کردوه... ئەو که سه خه لیککی زۆری گومرا کردوه و خۆیشی پتی ویتل کردوه».

سه بارهت به کتیبه که شی، میرزا وه سفی زۆری کردوه، له وه سفانه: «الاشه یه کی بی رۆح... زۆر ده سوړی به ده وور تویک، به بی باسکردنی ناوه پۆک... زۆر سوودی نییه... به راستی جوړه ته ئویلاتیک دووری وای تیدایه ته بیعهت پی تیکده چی و گوێ هه ز له بیستنی ناکات». پروانه: «منهاج البراعة شرح نهج البلاغه» للمیرزا حبیب الله الخوئی (۱/۱۴) طبعه دار احیاء التراث العربی - بیروت.

۵- «تاریخ اليعقوبي»: ئەمهش کتیبیکه هه ره مه مووی مورسه له سه نه دی تیدا نییه و خاوه نه که شی

تۆمه تباره.

پییوسته ئەگەر سەر دەر دە کەیت کتیبە کە ی تە بەری بخوینیتە وە^(۱)، چونکە کۆلە کە ی ئەوانە یە لە سەر میژوو دە نووسن. یان ئەوانە ی دوا ی ئەو وە ک تاریخە کە ی ئیبن کە سیر و

(۱) میژوو کە ی تە بەری بە گرن گرتین کتیبی میژوی ئیسلامی دادە نریت، لە بەر:

- نزیک ی سەردە می ئیمامی تە بەری لە و پواداوانە.

- گە وری تە بەری و پایە زانستیه کە ی.

- زۆری کتیبە میژوییه کانی تر لە و یانە وە وەر گرتو وە.

- بە سە نە د رپوایە تە کان دە گێریتە وە.

ئەم خالی کۆتاییە ش وای لیکردو وە هە موو رپوایە تیک بەینیت با لاوازی ش بی ت، بە لām لە بیری نە چوو لە پیشە کی میژوو کە یدا بلیت:

((با ئەو کە سە ی ئەم کتیبە مان دە خوینیتە وە بزانی ت، هە موو ئەو شتانە ی لیرە دا با س م کردوون و بە مەرجم گرتوون لیرە دا بینوسمە وە، تە نە ها پشت م بە ستوو وە بە و هە و الāنە ی کە رپوواتکراون و با س م کردوون، لە گە ل ئەو فەر مو دانە ی کە پāl م داون بە خا وە نە کانیانە وە، جا ئەم کتیبە م هەر هە و الāکی تیدا بی ت کە لە وانە ی پیش خۆ مانە وە رپوایە تمان کردو وە و ئە بی تە جی نەرە ازبی خوینەری و بی زاری بی سەری، لە بەر ئە وە ی ئەو رپوایە تانە نە صە حیح ن و نە هیچ واتایە کیشیان لە هە قیقە ت و واقیعدا هە یە، جا با بزانی ت ئە وە لە لایە ن ئیمە وە نە بو وە، بە لکو لە لایە ن هە ندیک لە هە و الāخوانە کانه وە هاتو وە، کاری ئیمە تە نە ها گواستە وە ی ئەوانە بو وە بە و شی وە ی بۆ مان گوازا وە تە وە و بە دە ستان گە یشتو وە)) پرا وە نە پیشە کی کتیبە کە ی (ل ۵).

واش دە زانم تە بەری بە م پیشە کییه ی کتیبە کە ی بەر پر سیاری تی دە خاتە ئە ستۆ ی تۆ ی خوینەر !!

ئە وە تا پی تە دلīt: ئە گەر لە م کتیبە م دا هە و الāکت بی نی پێ نارا زی بو ویت و بە ناما قولت زانی، ئە وە تە ماشای ئە وانە بکە و الāیانە وە رپوایە تمان کردو وە، بەر پر سیاری تی لە ئە ستۆ ی ئە و دایە، لە سە رمە ناوی ئە وانە بەینم بۆ یان گێرا و مە تە وە، ئە گەر جی متمانە بوون قبولی بکە، گەر نا وەری مە گره.

ئە م کارە ش زۆریه ی فەر مو و دە ناسە کان پێ ی هە ستان، هەر بۆ یە کە دە گەر پیتە وە بۆ کتیبە کانی فەر مو و دە بی جگە لە هە ر دوو «صە حیحی بوخاری و موسلی م» نە بی ت کە پە یمانیان دا وە جگە لە صە حیح رپوایە ت نە کە ن.

تاریخه‌که‌ی زه‌ه‌ب‌ی و هاوشی‌وه‌کانیان، له‌وانه‌ی سه‌رده‌می خو‌شمان وه‌ک (عصر الخلفة الراشدة)‌ی دک‌تور ئه‌کره‌م ضیاء ئه‌لعومه‌ری، و (تحقیق مواقف الصحابه من الفتن)‌ی دک‌تور موحه‌مه‌د ئه‌م‌حه‌زۆن، یان (مرویات ا‌بی‌م‌خ‌ن‌ف فی تاریخ الطبری)‌ی دک‌تور یه‌حیا ئی‌براهیم یه‌حیا... هی‌ تریش زۆرن.

راویه درۆزنه‌کان ده‌سته‌واژه‌ی زۆریان به‌کاره‌یناوه له‌شی‌واندنی می‌ژوودا، له‌وانه^(۱):

۱. هه‌لبه‌ستن و درۆکردن.

۲. دووباره‌کردنه‌وه‌ی گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ ناراسته‌کان و هه‌ول‌دانی ته‌واو بو‌ به‌راستدانانی گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ ناراسته‌کان، تا وابکه‌ن به‌ راست بزانی‌ت، بی‌ئه‌وه‌ی تو‌ی‌ژینه‌وه‌یه‌کی بنچینه‌یی بکه‌ن بو‌ ریوایه‌ته‌کان.

۳. زیاده‌خستنه‌ سه‌ر ر‌و‌وداوه‌کان یان لی‌ که‌م کردنه‌وه‌ی به‌ مه‌به‌ستی تی‌ک‌دان و شی‌واندن. نمونه‌یه‌کی بچووک: زیادکردنی ژماره‌ی کوژراوه‌کان به‌جو‌ری ئه‌گه‌ر بل‌یین سه‌د قات زیاتر نووسراوه، راسته.

جا ته‌به‌ری په‌یمانی نه‌داوه‌ ته‌نها هه‌واله‌ راسته‌کان بگ‌ی‌ر‌یتته‌وه، ته‌نها په‌یمانی ئه‌وه‌ی داوه‌ ناوی ئه‌و که‌سانه‌ به‌ینی‌ت که‌ هه‌واله‌کانیان لی‌وه‌ ده‌گ‌ی‌ر‌یتته‌وه.

ئین حه‌ج‌ره‌یش ده‌لی: (زۆریه‌ی فه‌رموده‌نه‌سه‌کانی سه‌رده‌می کۆن، له‌ ساله‌کانی دوو سه‌د به‌ره‌و سه‌ره‌وه، که‌ به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ باسی فه‌رموده‌یه‌کیان کردووه، وایان زانیوه‌ ئیتر ئه‌رکی سه‌رشانی خو‌یان به‌حی‌ ه‌یناوه‌ و به‌رپرسیاری‌تیان له‌سه‌ر نه‌ماوه) (لسان المیزان) (۱۲۸/۴) ترجمه‌ الطبرانی صاحب المعاجم الثلاثة.

(۱) «تحقیق مواقف الصحابه» (۱/۱۶).

۴. لیكدانه وه «تأویل»ی پوچ و نابه جی بۆ رووداوه كان. بۆ نمونه: لیكدانه وهی کاری هاوه لآن به وهی هه موو هه ول و ههنگاو یكیان ته ماعی سیاسی و دهسه لآت بووه نهك ئیجتهاد.

۵. ده رختنی عه بیه و هه له كان.

۶. دروستکردنی شیعر بۆ پشتگیری کردنی رووداوه میژوو بیه كان.

۷. دانانی کتیب و نامه ی ساخته کراو.

۸. قوستانه وهی هاوشیوهی ناوه كان.

۹. چاوپوشی له رۆله ده ره کیه کانی وهك رۆلی سه به ئیه كان، ته نانه ت هه ر حاشای لیده کهن وهك ئه وهی بلیی هه رچی سه رچاوه ی میژوو بی هه یه به وانه شه وه که ئه وان دلیان پیخوشده کهن درۆزن بوون و بوختانیان بۆ سه به ئیه كان کردووه.

* دروستبوونی ریبازی لیكۆلینه وه لای ئه هلی سووننه ت و جه ماعه ت^(۱):

له گه ل که وتنه وهی فیتنه دهستی پیکرد، ههروه کو شوینکه وتوی پایه بهرز پیشه وا مو حومه دی کوری سیرین ده لیت: (هه رگیز پرساری سه نه دیان نه ده کرد، به لام که فیتنه که وته وه، ئه یانوت: کوا له کیتان بیستووه؟! ناوی ئه و پیاوانه بینن که لیوه یان بیستوون؟ ئیتر ته ماشا ده کرا گه ر ئه هلی سووننه بوا یه فه رموده کانیان

(۱) مه به ست له ریبازی لیكۆلینه وه: لیكۆلینه وه یه له سه رچاوه ی هه وال و فه رموده كان و صحیح و زه عیفی، ههروه ها گرنگی دان به پراویه كان و له وهی که ده یگێر نه وه، ئه مه ش بۆ پاراستنی فه رموده کانی په یامبه ر عَیْبَةُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ له درۆی درۆزان و تی ناخنی ناحه زان و هه زی ئه هلی هه وا و ئاره زوبازان.

وهرده گيرا، ئەگەريش ئەهلى بیدەع بوايه لىي وەرئەده گيرا^(۱). خواي پەروەردگاريش له قورئاندا دەستوریکى زيپىنى بو داناوین، کهم کهس هەستى پى دەکات، که بریتیه له ئايەتى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِِنْ جَاءَ كُرْهُ فَأَسْقُ مِنْهَا بِمَاءٍ فَتَبَيَّنَّ أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِجْهَلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ﴾ [الحجرات: ۶]. «ئەي ئەوانەي باوەرتان هیناوه، ئەگەر گوناھکاریک هەوائیکى بو هینان، ئەو لىي بکۆلنەوه تا بو تان پروون دەبیتەوه، نەو دک زیان به خەلکى بگەيەنن به نەزانیەوه، ئەوسا پەشیمان بنەوه لهو کارەي، که کردوتانە». به مەش گەران بەدواي راست و دروستى هەواله کان پىويستبوو.

عوسمانى كورى عەففان له چەند دىرێكدا

ناو و نازناو و پەچەلهكى:

ناوى عوسمانى كورى عەففانى كورى ئەبيلعاصى كورى ئومەييەى كورى عەبد شەمسى كورى عەبدولەنافە، له عەبدولەنافدا له گەل پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بهيه كده گەن. داپەرهشى ئوم حەكىمى كچى عەبدولموتەليبە پورى پەيامبەره عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ^(۲). نازناوى (ذو النورين) ي لىنرا، چونكه روقەييەى كچى پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ خىزانى بووه، كه ئەويش وهفاتى كردوه ئوم

(۱) مقدمة (صحيح مسلم) (۱/۱۵)، باب بيان أن الإسناد من الدين.

(۲) «معرفة الصحابة» (۱/۲۳۵).

که لسومیشی ماره کردوه^(۱). هەر زوو له سهەر دهستی ئەبوبه کری صدیق موسلمان بووه^(۲). کۆچی بۆ حەبەشه کردوه و پاشانیش بۆ مەدینە.

فەزله کانی:

کاتیەک پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سوپای تەنگانە (جیش العسرة)ی ئاماده کرد، عوسمان هات بۆلای پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و هەزار دیناری لە نیو کراسه کهی بوو، پێزانندییە چاکێ پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، پەيامبەری خواش عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ئەم دیو و ئەودییوی بە پارە که دەکرد و ئەیفەرموو: لە مەرۆوه عوسمان هەرچی بکات زیانی لێنادات، ئەمە ی هەر دووبارە دەکردهوه^(۳). هەر وهها پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لە گەڵ ئەبوبکر و عومەر و عوسماندا رۆیشتنە سهەر کێوی ئوحد، کێوه که لەریهوه، پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فەرمووی: پراوهسته ئە ی ئوحد، تۆ تەنها پەيامبەریک و راستگۆیهک و دوو شههیدت لە سهەرە^(۴). هەر وهها پەيامبەری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ باسی فیتنە ی کرد، زۆر نزیکێ کردهوه، وهکو ئەوهی هاتنی ئەو سهرده مه زۆری نەمابی، لەو کاتەدا پیاویک بەویدا تیپه پری و دەم و چاوی

(۱) «معرفة الصحابة» (۲/ ۲۴۵).

(۲) «الإصابة» (۲/ ۴۵۵).

(۳) أخرجه أحمد في «مسنده» (۵/ ۶۳) كه سير بن ثبي كه سيرى تىدايه: مجهوله، به لام ئەلبانى له

«مشكاة المصابيح» دا (۶۰۶۴) ئەلى: «حسن».

(۴) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ((لو كنت

متخذاً خليلاً))، حديث (۳۶۷۵). و أخرجه مسلم في (صحيحه) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل

طلحة والزبير، من حديث أبي هريرة (۲۴۱۷).

هه لپيچابوو، په يامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فەرمووی: ئەمە لەو رۆژەدا لەسەر هەق و هیدایەتە، موررە هی کورپی که عب دەلی: بە دوایدا رۆیشتەم بینیم عوسمانە^(۱). هەرودەها په يامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فەرموویەتی: ئەی عوسمان ئەگەر هاتو رۆژیک خوای گەرە تۆی کرد بە کاربە دەست و مونا فیکه کان ویستیان ئەو کراسە ی که خوای گەرە لەبەر تی کردو، لەبەر تی داکنن، نە که ی بە گوئیان بکه ی!^(۲). هەرودەها: جارێکیان عوسمان دای لە دەرگای مائی په يامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، په يامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بە ئەبوموسای ئەشعەری فەرموو: بیکەرەو و مژدە ی بەهەشتیشی بەدەری، دوا ی بە لا و موسیبه تیک که دیتە ری^(۳). ئەمانەش نیشانە ی په يامبهرایەتیە.

عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چۆن خیلافەتی گرتە دەست؟

کاتیەک لە عومەر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ درا، خیلافەتی خستە ئەستۆی شەش کەسەو^(۴)، ئەم چیرۆکی شورایە ئیمامی بوخاری لە صەحیحە کە ی خۆیدا گیراویەتیەو (تا بزانیان میژوو زایە نایت)، تا دەگاتە ئەو هی که بە عومەر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ گوتراو: وەسیەت بکه ئە ی ئەمیری ئیمانداران، جینشینیک دابنی. ئەویش وتی: من کەس لەو کۆمەلە بە

(۱) أخرجه الترمذی، کتاب: المناقب، باب مناقب عثمان، حدیث (۳۷۰۴) باسناد صحیح.

(۲) سنن بن ماجه المقدمه، باب فضائل أصحاب النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ حدیث (۱۱۲).

(۳) متفق علیه: (صحیح البخاری) المناقب، مناقب عثمان، (۳۶۵۹)، و (صحیح مسلم) فضائل

الصحابة، من فضائل عثمان، (۲۴۰۳).

(۴) ئەوانیش: عوسمان، عەلی، تەلحە ی کورپی عوبەیدوللا، زوبەیری کورپی عەوام، عەبدولرەحمانی کورپی

عەوف، سەعدی کورپی ئەبی وەقاص.

شیاوتر نازانم که په پیامبهری خوا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وهفاتی کردو له دهستیان رازی بوو، پاشان نای عهلی و عوسمان و زوبهیر و تهلحه و سهعد و عهبدولپرهمانی کورپی عهوفی هیئا. وتی: (ئهوه عهبدوللای کورپی عومهر ئه بیته شاهید به سهرتانهوه، هیچیشی به دهست نییه، ئه گهر هاتوو سهعد بوو به ئه میر، ئهوه چاکه، وهه گهرنا ههرکامتان بوو به ئه میر با پشتی پی ببهستی، ئه من له بهر بی توانایی و ناپاکی له کارم لانه بردووه)^(۱). دواي ئه وهی له ئه سپاردنی بوونهوه، هه موویان کو بوونهوه، عهبدولپرهمانی کورپی عهوف وتی: (کاره که تان بدهن به دهست سیانتانهوه). زوبهیر وتی: من کاره کهم دایه دهست عهلی^(۲)، تهلحه وتی: من کاره کهم دایه دهست عوسمان. سهعد وتی: من کاره کهم دایه دهست عهبدولپرهمانی کورپی عهوف. ئا بهو شیوهیه سیان دهستیان هه لگرت: زوبهیر و تهلحه و سهعدی کورپی ئه بی وهقاص. کهواته پالیئوراوه کان مانه وه سیان: عهلی کورپی ئه بوتالب و عوسمانی کورپی عهفان و عهبدولپرهمانی کورپی عهوف. (عهبدولپرهمانی کورپی عهوف وتی: کامتان دهست هه لده گریت، تاییدهین به وه کهی تر؟ پاشان وتی: ئه یدهنه دهستی من، سویند به خوا باشه که تان هه لده بژییم؟) ههردووکیان وتیان: قبولمانه. ئه وه بوو دهستی یه کیکیانی گرت و پیی وت: تو فه زلی خزمایه تی له گه ل په پیامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و زووموسلمان بوونت هه یه، جا سویندت ئه دهم به خوا ئه گهر تو م کرد به ئه میر دادپهروه ر ئه بی، ئه گهر عوسمانم کرد به ئه میر گوپرایه ل ئه بی و به قسه ی ئه کهیت.

(۱) چونکه عومهر سهعدی کورپی ئه بی وهقاصی له کاربه دهستی کوفه لابر دبوو.

(۲) زوبهیری کورپی عهوام رقی له عهلی نه بووه، چونکه زوبهیر کورپی سهفیه ی پوریتی (خوشکی باوکی)،

لیزه هه لیبشار دووه بو خیل افهت.

پاشان پرووی کرده ئه وه که ی تریان - که عوسمان بوو - هه مان شتی پی و ت. جا کاتیئک په یمانه که ی لی و هرگرتن وتی: ئه ی عوسمان دهستم به ری، به یعه تی پی داو، عه لیش به یعه تی پییدا و هه موو ئه وانه له مالّه که دابون و هاتنه ژووره وه و به یعه تیان پییدا^(۱).
 ئه مه ریوایه تی به یعه تییدا نه که ی عوسمانه هه روهک له سه حیجی بوخاریدا هاتووه.

لیرّه دا هه ندیک ورده کاری تر هه یه له سه حیجدا هاتووه که وا عه بدولرّه جمانی کورپی عه وف سی رۆژ دانیشتوو و چاوهرپی کردوو و پرسى به موهاجرین و ئه نسار کردوو. تا ده لّی: (سویند به خوا یهک مالّم نه هیشتته وه له مالّه کانی موهاجرین و ئه نسار مه گهر پرسیارم لی کردون، نه مبینی کهس به عوسمان هاوتابکه ن)^(۲).

هه ندیک پشت له ریوایه ته که ی بوخاری ده که ن و ریوایه ته درۆینه که ی ئه بو میخنه ف وهرده گرن. که ئه مه به شیئک له ده قه که یه تی: ... پیاویئک پیی و ت: من پیئ ده لّیم، عه بدوللای کورپی عومه ر دابنی، ئه ویش فه رموی: خوا بتکوژی، به خوا له م قسه یه دا مه به ستت خوا نه بوو، تیا بچی، چۆن که سیئک بکه م به خه لیفه نه یه توانی خیزانه که ی ته لّاق بدا... ئه گهر خه لیفه م دانا، خو ئه وه له من باشتر خه لیفه ی دانا وه - مه به ستی ئه بوبه کره -، ئه گهریش وازم لی هینا و که سم ده ست نیشان نه کرد، ئه وا له من باشتر وازی لی هینا - مه به ستی په یامبه ری خواجه عَلِيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - ... هه روه ها عومه ر وتی: له راستیدا دوا ی ئه و قسانه م، دامنا بو ته ماشایهک بکه م تا یه کیکتان بکه م به ئه میر، که له بارتیرینتانه بو ئه وه ی به ره و هه قتان به ریئ و ئامازه ی کرد بو

(۱) «صحيح البخاري» كتاب فضائل الصحابة، باب قصة البيعة، حديث (۳۷۰۰).

(۲) «صحيح البخاري» كتاب الأحكام، باب كيف يبائع الامام الناس، حديث (۷۲۰۷).

عەلى... لەسەريان رابوہستن، ئەگەر پيئنجيان كۆبونەوہ و لەسەر يەككيان كۆك بوون و يەككيان رازى نەبوو، مىلى بشكىنە، بە شمشير لە ملىدە. ئەگەر چواريان لەسەر يەككيان كۆك بوون و دووانيان رازى نەبوو، لە مىلى ئەو دووانەش بدە، ... ھەرچى مایەوہ لەوانەى رازىنابن بەوانەى خەلك لە سەرى كۆكن بيانكوژن^(۱).

ئەمە رىوايەتەكەى ئەبو ميخنەفە، كە چەندىن شتى پيچەوانەى رىوايەتەكەى بوخارى تىدايە، ھەر و ھا سەربارى چەندىن زيادەى نەشیاو و نابەجى، لەوانە: خەلال كەردنى خوینی ئەوانەى خودى عومەر لەبارەیانەوہ دەلى: پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وەفاتى كەردوہ و لىيان رازى بووہ!! ئا ئەمە ناراستى و پوچى ئەم رىوايەتە پيشان دەدات، دواى ئەو ھەش ئەمە كىيە جورئەت ئەكات ئەو برپارە تەنفىز بكات؟! ئەى باشە ئەكرىت جىبە جىش نەكرىت!؟

عوسمان شايستەترە بۇ خىلافت:

دواى ئەوہ خەلك لەسەر عوسمان كۆك بوون و بەيەتەيان پىدا، كە باشتىن ھاوہلى پەيامبەرە لە دواى ئەبوبەكر و عومەر، لەبەر فەرمودەكەى ئىبن عومەر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كە دەلى: لە دواى پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ كەسمان بەھاوتا و ھاوشانى ئەبوبەكر نەدەزانى، دواى ئەو عومەر و ئىنجا عوسمان، ئىتر فەزلى كەسمان بە سەر كەسدا

(۱) «تارىخ الطبرى» (۲۹۲/۳).

نه دهده^(۱) له ریوایه تیکی تر دا دهلی: جا په یامبه ری خوایش عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ گوئی
لیمان ده بوو و ټینکاری لی نه ده کردی^(۲)

عه بدوللای کورې مه سعود له باره ی به یعه تپیدانه که ی عوسمانه وه ده لی:
(باشترینی که سیکی نیومان کرا به خلیفه، که له سهرووی هه مومانه وه بوو)^(۳).
هه ربویه نه بو نه یوبی کورې نه بو ته میه ی سهختیانی و نه همد و دارولقوتنی ده لین:
هه رکهس عه لی بخاته پیش عوسمانه وه، ناما قولی و بی ریزی به رانه ر موهاجرین و
نه نسا ر کردووه، چونکه عه بدولرجمانی کورې عه وف ده لی: به خوا یه ک مالم
نه هیشته وه له مالله کانی موهاجرین و نه نسا ر مه گه ر پرسیارم لی کردون، جا نه مبینی
کهس به عوسمان هاوتا بکن، هه مویان عوسمانیان به باشتر ده زانی. نه همدی کورې
حنبه ل: ده لیت: هیچ کام له خلیفه کان به یعه ته که یان به نه ندازه ی به یعه ته که ی
عوسمان جه خت له سه رکراو نه بوو، له بهر نه وه ی به یعه ت پیدانه که ی به کورای ده نگی
خه لک بوو^(۴).

سه رده می پیشه وا عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

سه رباری نه و ته مومرثیه ی که له لایه ن نه زان و ده مه له بته سته کانه وه دروستکراوه،
به لام له راستیدا سه رده می خیلافه تی عوسمان به سه رده می زیرین داده نریت له ماوه ی

(۱) «صحيح البخاری» كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (۳۶۹۷).

(۲) «المعجم الكبير» (۱۲/۱۳۱۳۲). و «السنة» للخلال ص (۳۹۸). و «السنة» لابن أبي عاصم (۵۵۳).

وقال محققه الألباني: «إسناده صحيح».

(۳) «السنة» للخلال، ص (۳۲۰).

(۴) «السنة» للخلال، ص (۳۲۰).

هموو خەلیفە راشدیەکاندا، پربوو لە فتوحات، بۆ ماوەی دە سال، لە سەردەمی ئەمدا بوو سنوری دەولەتی ئیسلامی فراوانی بە خۆوە بینی، لە سەردەمی ئەمدا باکوری ئەفریقا و ئەسکەندەریە فتح کران و یەکەمین کەشتی گەلی ئیسلامیش دروست کرا، هەروەها ئەرمینیا و ئازەربایجان فتح کرا، هەر لەو سەردەمی ویدا موعاویە قوڕسی پزگار کرد، سەرەتا عومەر جەنگی لە پێگەی دەریاوە قەدەغە کردبوو، بەلام عوسمان پێگەی دا، بەو هۆیەوه ئازەر بایجان و ئەرمەنیە و کابول و سەجستان و.. گەلی ناوچەی تریش فتح کران، هێرشە مەزنەکەیی (ذات الصواری) ییش هەر لە سەردەمی ئەمدا بوو، هەروەها فەتحکردنی هەریمەکانی فارس لە سەردەمی ئەمدا گەیشتنە کۆتایی وە خوشگوزەرانی و هەرزانی و ئەمن و ئاسایش و بەخشین بۆ بەسەر سەرانسەری دەولەتی ئیسلامیدا کیشا. جا ئەم خوشگوزەرانی و فتوحاتە بەردەوام بون بە بەردەوامی خیلافەتی عوسمان، بۆ ماوەی دوازدە سال، پاشان فیتنە لە سالی ۳۵ ک سەری هەلدا، کە کۆمەڵێک موجدیم و ستەمکار دەرچوون و بەستەم و ناهەقی هەر لە مالەکەیی کە بەرۆژوو بوو و خەریکی قورئان خویندن بوو کوشتیان. ئەمە جگە لە فراوان کردنی مزگەوتی پەيامبەر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ. دروستکردنی یەکەمین کەشتی گەلی دەریایی. دووبارە کۆکردنەوهی قورئان.

دەستیکردنی فیتنە و هۆکارەکانی:

لە سالی ۳۴ کۆچیدا فیتنە دەستی پێکرد، ئەو کاتەیی خەلکی نەزان ویستیان لە عوسمان دەریپەرن، عوسمان گرتنی و لەو کارە خراپەیان ئاگاداری کردنەوه و پاشان بەرەلای کردن، بەلام دووبارە خۆیان سازدایەوه، تا سالی ۳۵ کۆچی بە نیازی حەجەوه

کهوتنه ری و هاتنه مه دینه و ئه میری ئیماندارانیان له ماله کهی خۆیدا گه مارۆدا، پاشان دواي چل رۆژ له گه مارۆدان شه هیدیان کرد، له م ماوه یه دا له هه موو شتیك بی بهشیان کرد بوو ته نانه ت له نوژی جه ماعه تیش.

ئهمه کۆمه لیک هۆکاری هه بوو:

هۆکاریکی سه ره کی: بریتیه له پیاویکی جولە که به ناوی عه بدوللای کوری

سه به ء^(۱):

له کۆندا یه کلابوون له وهی ئه م که سایه تیه بوونی هه بووه، ته نانه ت تا قمیکیان به و ناوه وه ناو ناوه (سه به ئیه کان)، که کۆمه لی دید و بۆچونی تاییه ت به خۆیان هه بووه و باسیان کردووه. جا له و که سانه ی که نکولی بوونی ئین سه به ئیان کردوه (ته ها حوسین) ه، له کتیبی (علی و بنوه)، به لام (ته ها حسین) له سه ر ریبازه خووگرتووه کهی خوی هیچی زیاد نه کردووه، له ئینکار دکردنی شته یه قینی و حاشا هه لئه گره کان، ههروه که له کتیبه کهیدا (في الشعر الجاهلي) (ل ۳۴) هاتووه، ئینکاری ئه وه ده کات که ئیبراهیم و ئیسماعیل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ که عبه یان دروست کردییت و ده لیت: (قورئان بۆی هه یه باسی ئه مه مان بۆ بکات، به لام مه رج نییه رویی دابی)، ئه و هه ر له سه ر ریبازی به گومان بوون له هه موو شتیك ده رۆیشت. سه به ره ت به وانه ش که ده لین: هه ستاون به کۆکردنه وهی هه رچی رپوایه ت هه یه له سه ر ئین سه به ء، پاشان بینویانه هه مووی له رپگه ی سه یفی کوری عومه ره وه یه، ئه م سه یفه ش درۆزنه،

(۱) پروانه کتیبی: «عبد الله بن سبأ هل هو حقيقة أم خيال؟».

کهواته عهبدوڻڻڻاڻي ڪوري سهبه بووني نبييه، بهلام ٿم بم چونهش ههله و پوچه له چند رويه كهوه:

۱. له لاي ٽين عساكر هاتوه له ريگهه عهماري دهنيهوه له ٽهبي توفهيلهوه، ههروههها له ريگهه شعوبهوه له سهلمهوه له زهيدى ڪوري وههبهوه باسى ٽين سهبهئي ڪردوهه ڪاتيڪ هينوايانه بولاى عهلى، ٽههش له ريگهه سهيفى ڪوري عومرهوه نبييه^(۱).

۲. زوربهى ميژوونوس و فهرمودهه ناس و نووسهه رهه ڪانى شيعهش، له ڪتيبه ڪانى خوياندا ٽيسپاتي ٽم كهسايه تيهيان ڪردوهه.

- ٽهوه نوبه ختبه (لهسه دهى سييه مدا مردوهه) له ڪتيبي (فرق الشيعه) دا، دواى ٽهوهى باسى قسه ڪانى ٽين سهبهه دهه ڪات، دهليٽ: ٽم تاقمه ناوده برين به گروهى (سهبه ٽيه ڪان) كه بريتين له شوينكهوتوانى عهبدوڻڻڻاڻي ڪوري سهبهه^(۲).

- (الڪشي) له ڪتيبي (رجال الشيعه) دا له ٽهبي جهعه رهوه ريوايهت دهه ڪات، كه ووتويه تي: عهبدوڻڻڻاڻي ڪوري سهبهه بانگه شهى پهيامبه رايه تي ٽه ڪرد و ٽه يوت ٽه ميرى ٽيمانداران؛ خواهه^(۳). پاشان چه ندين ريوايه تي تر له بارهى ٽين سهبهه ٽهوه له ٽهبي جهعه رهى صادقوهه؛ ده گيرتتهوه، ته نانهت زياد له پينج ريوايهت باس دهه ڪات.

(۱) «تاريخ دمشق» (۶/۲۹) في ترجمة عبد الله بن سبأ.

(۲) «فرق الشيعه» (ص ۲۲).

(۳) «فرق الشيعه» (ص ۲۲).

- «الصدوق» له كتيبى «من لا يحضره الفقيه»^(۱).

- «الطوسي» كه ناسراوه به «شيخ الطائفة»^(۲).

- «المجلسي» زورزان له زانستى ئيمامه كان لاي تهوان «باقر علوم الأئمة»^(۳).

- «النورى الطبرسي»^(۴). جگه لهوانهى كه ناوم هيئاون، هى تريش زون، له بهر

كورتبرى وازم ليهيئان.

۳. سه بارهت به تههلى سوننهت: ههركاميكيان باسى تهو دههمهى كرديت،

تهوه ناوى ئين سه بهء و كاريگهريه كانى له سههه تهو دههمه پروونكر دوتتهوه، كهس

ئينكارى بوونى ئين سه بهئى نه كردهوه. جا تهه عه بدوللاى كورى سه بهئه،

يه مهنيه كى جوله كهيه، سهههتا خوئى كرد به موسولمان، پاشان لايه نگرى كردنى عهلى

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هيناكايه وه، تا قمى سه بهئيه كان دهه ريئه پالى تهوانهى كه بروايان به

خوايه تى عهلى هه بوو، ههروهها هه ره تهوانه بوون كه هاتن بولاي عهلى كورى

ته بوتالب و پييان وت: تو تهوى. تهو يش وتى: تهو كييه؟! وتيان: تو خواى. تهو يش

فه رمانى دا به (قه نههه) خزمه تكارى چالى بكهنى و ئاگرى تيا به ردا، پاشان

فه رموى :

لَمَّا رَأَيْتُ الْأَمْرَ أَمْرًا مُنْكَرًا أَجَبْتُ نَارِي وَدَعَوْتُ قَنْبَرًا^(۱)

(۱) رپوايه تى ژماره ۹۵۵. يه كيكه له چوار كتيببه باوه رپيئكراوه كهى لاي شيعه كان.

(۲) في كتابه «رجال الطواسي» (ص ۱).

(۳) في كتابه «بحار الأنوار» (۲۱۰/۵۱) و (۱۴۶/۴۲).

(۴) في كتابه «بحار الأنوار» (۲۱۰/۵۱) و (۱۴۶/۴۲).

کاتیک که بینیم ئەم کاره کارى گەنە ئاگرم کردۆ و تم قەنبەر چالیان بۆکەنە
 ھەر و ھا وتى: ھەرکەسى لەو وتەيەى پاشگەز نەبیتەو ە بەئاگر دەیسوتینم،
 ئەو ەبوو زۆریکیانى سوتاند، ئەو ەشى که رایکرد رایکرد، ەبدوللای کورى سەبەئیش
 یەکیک بو لەوانەى رایکرد، ەندیکیش ووتویانە: کوژراو، خوای پەروەدگاریش
 زانترە. دەشتەکیەکانیشی بەکار دەھینا، ئەرۆیشت درۆ و دەلەسەى بلاودە کردەو، که
 عوسمان واو وایکردەو. ھەر و ھا خۆى و ھاودەستەکانى نوسراوى ساختە (موزەوەر)
 یان بەناوى ھاو لەکانى پەيامبەر ەو ە *عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ* دەنوسى، وەکو زوبەیر و تەلحە
 و عەلى و عائیشە و... ەتد، ھەموویان بە مۆرى ساختە مۆر دەکرد، ئەو
 نوسراوانەش بریتى بوون لە قسەکردن بە عوسمان و بیزارى دەربەرىن لە خۆى و
 سیاسەتەکەى. لە کۆنیشدا ئامیرەکانى گەیاندن نەبوونە وەکو ئیستا ەن، ئەو
 دەشتەکیانە ھەر که ئەو ھەوالانەیان پى دەگەیشت برۆیان دەکرد، تا ئەو ەبوو چەندین
 ئاژاوە گىر و دەغەل چوونە ریزیەو. ئەو ەبوو لە سەر جەم چین و توێژەکاندا خەلکانیک
 وەلامیان دایەو، ھەندیکیان دواى ئەو ەى تیگەیشتن لە مەبەستە چەپەلەکانى ئیبن
 سەبە عوون بە بانگەواز کار بۆى، بەلام ھیندیکی تریان ھەر بە کویرانە دەستیان کرد
 بە بانگەواز کردن.

جا ئەم ئیبن سەبەئە، شوینکەوتوى لە سەر جەم ویلايەتەکاندا ھەبوو، بۆیە
 بەردەوام نامەیان بۆ دەنارد و ئەمیش نامەى بۆ دەناردن. ھەندیکیان نامەیان بۆ

(۱) ئەسلەکەى لە «صیحى بوخارى» (۶۹۲۲)، بەلام درۆژەکەى ئیبن جەبەر باسى کردووە و دەلى:

هندیکی تریان دهنارد و دهیاننوسی: والیه کهمان به فرمانی عوسمان او وای لیّ کردین، والیه کهمان به فرمانی عوسمان او وای لیّ کردین، رۆیشتین بۆ مه دینه و عوسمان او وای به سه رهینانین، عوسمان او وای هیئا به سهر هاوه له کانی په یامبهردا، نامه یه کمان له زوبیری کوری عه وامه وه بۆ هاتووه، راسپارده یه کمان له عه لی کوری ته بوتالبه وه پیگه یشتووه، نوسراوی کمان له عایشه وه بۆ هاتووه، چی و چیمان بۆ هاتووه، ئیتر ئه وه ده شته کیانه که هیچ دهرباره ی دینه که ی خوا نازانن - شتیکی که م نه بی - ئه م قسانه کاری تی ده کردن و دلیان پری ته بوو له شت له ئاست عوسمانی کوری عه ففان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ.

سه بارهت به ساخته کردنی نوسراوه کان، مه سروق ده لیّ: عایشه وتی: ئیی گهران (واته: عوسمان) وه کو جلی پاک له پیسیدا به جییان هیشت، پاشان وه ک به ران سه ریان بری. مه سروق پیی ووت: ئه مه کاری تو بوو! تو بۆ خه لکت ته نوسی و فرمانت پیی ده کردن له فرمانی عوسمان دهرچن. عایشه وتی: نه به و خوییه ی برواداران برویان پی هیئا وه و بی باوه ران باوه ریان پی نه هیئا وه، ره شم له سه ر سپی بۆ نه نووسیون، هه تا ئه م ساته ی که دانیشتووم. ئه عمه ش ته لیّ: جا خه لک وای ته زانی نوسراوه کان له سه ر قسه ی عایشه نوسراون^(۱). جا سه به ئیه کان، به سه ر کردایه تی عه بدولای کوری سه به ء، پاش ئه وه ی بریاریان دا، به رامبه ر به عوسمانی کوری عه ففان هه نگاو هه لئین، له سه ر رینمایی و راسپارده ی گه وه که یان، ئه م هه نگاوانه یان نا:

(۱) «البدایة و النهایة» (۲۰۴/۷) قال ابن کثیر: «إسناده صحیح».

هەنگاو و پیلانەکانی سەبەئییەکان

- تانەدان لە والی ناوچەکان، بە چەشنێک هەول بەدەن وەك ستهمكار و مافخۆری خەلك نیشانیان بەدەن.

- وا خۆیان نیشان بەدەن، فەرمان دەكەن بە چاكە و رێگریی دەكەن لە خراپە و ستهم.

- پتەوكردنی پەيوەندیەکانی رێكخستنی سەبەئییەکان لە سەر جەم هەریمەکاندا و ئالۆگۆرپی نامە و زانیاریی ورد لەنیوانیاندا.

- هەولدان بۆ بەكارهێنانی ناو و ناوبانگی گەورە هاوێلان و كەسایەتیەکان بۆ پشتگیری بانگەوازهكەیان.

- هەنگاونان بۆ ساختهكردنی مۆر و بەلگەنامەکانی دەسەڵاتی ئیسلامی و كەسایەتیە ئیسلامیەکان، وەك ساختهكردنی مۆری خەلیفە و نووسراوی عائییشەى دایكى باوەرداران.

لەو ماوەدا، سەبەئییەکان بە وردی ئیشیان دەكرد لەسەر جوولاندنی رای گشتی و هاندانی خەلك بەرامبەر بە والیەکانی ناوچەکان، هەتا ئەمە بكەنە كەرەستەییەكى دەستیان بۆ لێدانی خودی خەلیفە، دواجار پاش سەرکەوتنی هەنگاوی یەكەمی پیلانەكەیان، هەول و هێرشەکانی خۆیان چڕكردەووە لەسەر خودی خەلیفە و چەندین دۆسیەى تۆمەتیان بۆ خەلیفە كردهووە، لەوانە:

- زهوتکردنی مافی عهلی کوری ئەبووتالب: ئیبن سهبهه دهیوت: عهلی وهصیی په یامبهری خوایه و دهبوو دوای په یامبهر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** عهلی بکرایه به خهلیفه. دواجاریش وهلامی دهدهینهوه.

- زبیری بهرامبهر به گهوره هاوهلان و کهسایه تیه کان، لهوانه: لیدان و سزادانی عه ماری کوری یاسر. لیدان و سزادانی عه بدولای کوری مه سهوود. دوورخستنه وهی ئەبووزهری غیفاری بو ناوچهی ره بزه. ده رکردنی ئەبووهردا له شام.

- هه لسوکه وتی له گه ل که سوکاریدا: حه که می گپرایه وه پاش ئەوهی په یامبهری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** دووری خستبوویه وه. موعاویه ی کوری ئەبووسوفیانی کرد به والی که شیایو کاربه دهستی نه بوو. عه بدولای کوری عامری کوری کوره یزی کرد به والی که شیایو کاربه دهستی نه بوو. مه روانی کرد به والی که شیایو کاربه دهستی نه بوو. پینج یه کی ئەفریقیای دا به مه روان. به خششی هه بوو بو خزم و نزیکانی خو ی و موسلمانانی لی بیبهش ده کرد. وه لیدی کوری عوقبه ی کرد به والی که که سیکی فاسقه و شیایو کاربه دهستی نیه. به لام به گشتی، هه لویستی عوسمان بهرامبهر به خزم و که سه کانی، له رییره ی گشتی شه ریهت دهرنه چوو، وه ک باسی ده کهین.

- ره خنه گرتن له ئیجتیهاده کانی: سوننه تی کورتکردنه وهی نویژی له سه فهردا له کارخست. عومه ر بو لیبدانی حه د قامچی به کارده هینا، که چی ئەم کردی به گۆچان. چوویه سه ر پلیکانه که ی په یامبهری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** له کاتی کدا ئەبووبه کر و عومه ر له و پلیکانه خوارتر ده وهستان بو وتاردان. سووتاندنی موصحه فه کانی قورئان و هیشتنه وهی یه ک نوسخه. فراوانکردنی سنووری په چه ی

ئاژەلانی بەیتومال و بەکارهێنانی بۆ بەرژەوهندی شەخصیی خۆی. عوبەیدولای کورپی عومەری لە بەرامبەر هورمزاندانە کوشت.

- رەخنەگرتن لە رابردووی: ئامادەیی غەزای بەدر نەبووبوو. لە رۆژی ئوحووددا مەیدانی جیهادی جێشەپۆت و رایکرد. لە بەیعتی ریزواندا ئامادە نەبوو.

- دروستکردنی تۆمەت: لەسەر وشترەکی لە گەڵ کۆیلە کەیدا نامەیه کی نووسی بۆ ئیبن ئەبی سەرح سەبارەت بە کوشتنی ئەو کەسانە لە نامە کەدا باسی کردبوون.

هۆکاری دووهم: ئەو خۆشگوزەرانی و هەرزانی و نازوئیعمەتەیی کە تۆمەتی ئیسلامی لەسەردەمی عوسماندا بەخۆوە بینی:

حەسەنی بەصری: دەلی: کە مچار نەبی و هەگەرنا رۆژ نەبوو خیر و خیرات بەسەر خەلکدا دابەش نەکریت، هەتا وای لێهات بانگدەر بانکی دەکرد: ئەی خەلکینە وەرن هەنگوینە کەتان ببەن، ئەی خەلکینە وەرن بەشەمالە کەتان (پارە کەتان) ببەن^(۱). ئەمەش لەبەر ئەوەی جیهاد کردن لە سەردەمی عوسماندا بەرفراوان بوو، سەرەپرای ئەمەش لە عادیاتی خۆشگوزەرانی و هەرزانی، کە ئەم جۆرە شتانەیی لێبکەوێتەوه وەکو گازندە و بۆلەبۆل و پازی نەبوون، ئەمەش بە هۆی پینەزانیی خەلک و سوپاس نەکردنیان.

هۆکاری سێ یەم: جیاوازی نیوانی سروشتی عوسمان و سروشتی عومەر:

(۱) «تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة» (۱/ ۳۶۰).

ونیانی عوسمانیان قوستانه وه. هوکارى تریش ههن بوونه ته هوى نانه وهى ئەم فیتنه ییه به لام له بهر کورتبری باسم نه کردن.

ئەو رهخانه ی که له عوسمانیان گرت رَضِيَ اللهُ عَنْهُ:

یه که میان: خزمه کانی کردووه به والی و دهسه لاتدار

ئەو خزمانه ی عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ که کردبوونی به والی: یه که میان: موعاویه ییه. دووه م: عه بدوللای کورپی سه عدی کورپی ئەبی سه رحه. سییه م: وه لیدی کورپی عوقبه ییه. چواره م: سه عیدی کورپی عاصه. پینجه م: عه بدوللای کورپی عامره. ئەم پینجه عوسمان کردنی به والی، هه مووشیان خزمی عوسمانن، ئەوان پینان وایه ئەم کاره جینگای تانه و نهنگی یه بو عوسمان. که وابوو با ته ماشایه کی باقی والی یه کانی تری عوسمان بکهین رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: ئەبو موسای ئەشعەری، قه عقاعی کورپی عه مر، جابری موزه نی، حه بیبی کورپی مه سله مه، عه بدولره جمانی کورپی خالدی کورپی وه لید، ئەبو ئەه وه ری سولله می، حه کیمی کورپی سه لامه، ئەشعەسی کورپی قه یس، جه ریری کورپی عه بدوللای به جه لی، عوته ییه ی کورپی نه ههاس، مالکی کورپی حه بیب، نه سیری عه جه لی، سائیبی کورپی ئەقره ع، سه عیدی کورپی قه یس، سه لمانی کورپی ره بیعه، خونه یسی کورپی خوبه یش.

به خیراییه کیش بیّت ته ماشایه کی والیه کان بکهین، ده بینین خزمه کانی عوسمان زۆر زۆر که مترن له چاو ئەوه کانی تر، به تاییهت ئەگەر بزانی که په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ خیللی ئومه ییه ی زیاتر له هۆزه کانی تر ده کردن به کاربه دهست و والی. ئیبن ته ییه: ده لیت: (هیچ هۆزیک له هۆزه کانی قوره یش نانسین به ئەندازه ی

بهنی ئومهییه په یامبهری خوا عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ به کاری هیښابن وبه کاربه دهستی دانابیتن، ټه مهش له بهر ټه وهی ژماره یان زوربووه و له گهل ټه وهشدا ده م سپی و پایه دار بوون له نیو خه لکدا^(۱).

دوای ټه وهش ده لیین: ټه مانه هر هه مویان له یه کاتدا نه کراون به والی، سه رهتا وه لیدی کورپی عوقبه ی دانا، به لام دوا جار لایدا و سه عیدی کورپی عاصی له شوینی دانا، که و ابو له یه کاتدا پینج نه بوون.

سه رباری ټه وهش، عوسمان پیچ ټه وهی وه فات بکات سه عیدی کورپی عاصی شی لادا^(۲)، که و اته کاتیک عوسمان وه فاتی کرده له هه موو بهنی ئومه یه ته نها سی والی مابون، که بریتین له: موعاویه و عه بدوللای کورپی سه عدی کورپی ټه بی سه رح و عه بدوللای کورپی عامری کورپی کوره یز، هه روه ها عه بدوللای کورپی عامریش پیچ وه فات کردنی عوسمان دهستی له کار کی شایه وه^(۳).

ئا لی ردها شتیک هه یه پیو یسته ټا ماژه ی بو بگری، ټه ویش ټه وه یه:

وه لیدی کورپی عوقبه و سه عیدی کورپی عاص که عوسمان لای بردن والی بوون به سه ر کوفه وه! ټه و کوفه یه ی که عومه ر سه عدی کورپی ټه بی وه قاصی تییدا ده ر کرد!

(۱) «منهاج السنة» (۱۹۲/۶). له وانهش: عه تتابی کورپی ټه سه یه، ټه بو سوفیان، خالدی کورپی سه عید، عوسمانی کورپی سه عید، ټه بانی کورپی سه عید. پیچ کهس به ژماره ی ټه وانه ی که عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کردنی به والی.

(۲) «تاریخ الطبری» (۴۴۵/۳).

(۳) «تاریخ الطبری» (۴۴۵/۳).

ههروهها عوسمان ئه بو موسا و وهلید و هی تریشی تیدا ده رکرد. ئه و کوفه یه ی که
 عه لی دوعای له خه لکه که ی کردوه. ئه و کوفه یه ی که خه لکه که ی غه دریان له
 حوسه ینی کورپی عه لی کرد. ئه و کوفه یه ی که خه لکه که ی په یمانه که یان شکاند له گه ل
 موسلمی کورپی عه قیل دا.

له کۆتاییدا و نهک کۆتاهه مین:

ئه و کوفه یه ی که خه لکه که ی حوسه ینی کورپی عه لیان کوشت! ئه و کوفه یه ی که
 رۆژیک له رۆژان به هیچ والیه ک رازی نه بووه. که وابوو له کارلابردنی ئه و والیانه
 له لایهن عوسمانه وه نابیتته جیگای تانه بو ئه و والیانه، به لکو جیگای تانه و عه بیبه یه
 بو ئه و شارهی که تیدا والی بوون، دوا ی ئه وهش: ئایا ئه و والیانه شیایوی خۆیان
 ئیسپات کرد یا نا؟ -إن شاء الله- دوا یی شایه تی زانایان له سه ر ئه و والیانه ی عوسمان
 دینینه وه.

ههروهها ده لێین: به هه مان شیوه عه لی کورپی ئه بوتالبیش خزمه کانی خۆی
 کردوه به والی^(۱).

(عه بدوللآ) و (عوبه یدوللآ) و (قیشم) و (ته مام)... که هه ر چواریان کورپی عه باسن
 کردونی به والی، ههروهها زر کورپه که ی خۆشی: موحه مده دی کورپی ئه بوبه کر. ههروهها
 عه بدولپه جمانی کورپی هوبه یره ی کورپی ئوم هانیئی خوشکیشی.

(۱) انظر: «تاریخ خلیفة بن الخياط» (ص ۲۰۰-۲۰۱).

که سیش رهنه لی نه گرتوه، ئیمهش ره خنه مان لی نه گرتوه و لی شی ناگرین.
جا ئه وه که سهی که ئه م رهنه یه ده گرت - به والی دانانی خزمه کانی عوسمان-، یان
ئوه تا سونیه یا شیعیه.

ئه گهر شیعیه ک بوو، به وه وه لآمی ده ده ینه وه که:

عهلی کوری ئه بی تالبیش به هه مان شیوه خزمه کانی خوئی کردوه به والی،
که واته هه ردووکیان له مه سه له که دا یه کسانن، ئه گهر به والی دانانی خزم بکه یته
ره خنه و گازنده به سه ر عوسمانه وه، ئه وا به هه مان شیوه به والی دانانی خزمه کانی
عهلی له لایهن خودی عهلی یه وه، ئه بی ببیته ره خنه و گازنده به سه ری هه وه، خو ئه گهر
ئه م کاره هیچی تیدا نییه بو عهلی، ئه وا به هه مان شیوه بو عوسمانیش هیچی تیدا
نییه، به لکو هه موو ئه وانیه که عوسمان کردنی به والی، باشتر بوون له وانیه که
عهلی کردنی به والی، جگه له عه بدوللای کوری عه بباس نه بیته.

به لآم ئه گهر هاتوو کابرا سوننی بوو، ئه وا پیی ده لیین:

تو دوو ریگات له پیشه: یه که میان: ئه وه ته بلئی عوسمان به هوئی خو شه ویستی
و خزمایه تیه وه کردونی به فرمان روا، به لآم شایانی فرمان ره وایه تی نه بوون.
دووه میان: ئه وه ته بلئی: عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وای ئه زانی ئه وان شایسته ی ئه و کاره ن
بویه ئه و کاره ی پی سپاردن. جا ئه سلیش وایه گومانی چاکه ببری به ئه مسالی
عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، دوا ی ئه مانه ش با ته ماشایه کی ژیان و ره وشتی ئه و والیانه بکه یین
که عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دایناون.

ئه مانه ش شایه تی زانایانن بو ئه و والیانه:

یه که م: موعاویہی کوری ئەبو سفیان:

هیچ موسولمانیک گومانی له وهدا نییه که موعاویہی کوری ئەبو سفیان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ یه کیك بووه له باشترین والیه کان، تهنهت خه لکی شام زور زوریشیان خوشویستوه، عومهری کوری خه تتاب کردبووی به والی به سهر شامه وه، تهنه کاریک که عوسمان کردییتی ئەوه بووه، موعاویہی ههر لهو شوینهی خوی هیشتوتته وه له گه ل زیاد کردنی هه ندی ناوچهی تر بو سهر ویلایه ته که ی. دواي ئەوهش له سهرده می په یامبهری خوادا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نوسه ری وه حی بووه، ههروه ها یه کیك بووه له باشترینی والیه کان، له کاتی کدا «باشترین فرمان رهواکان ئەوانه ن که خوشیان ئەویین و ئەوانیش ئیوهیان خوش ئەوی، وه رهه متیان لی ده که ن و ئەوانیش رهه متان لی ده که ن»^(۱). موعاویهش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئاوها بووه.

دووهم: عه بدوللای کوری سه عدی کوری ئەبی سه رح:

یه کیك بوو له هاوه لانی په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، پاشان له دین هه لگه رایه وه، به لام دواي ئەوه دووباره تهوبه ی کرد و گه رایه وه و هات بۆلای په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، به لکو به یعه تی لیوه ر بگریت، عوسمان وتی: ئەی په یامبه ری خوا به یعه تی لیوه ر گره، ئەو تهوبه ی کردوه، به لام په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نه یکرد، عوسمانیش ههر ره جای له په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، ده کرد وهه ر وازی نه هینا، تا ئەوه ی په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، دهستی درێژکرد و به یعه تی پیندا^(۲).

(۱) انظر: «صحيح مسلم» كتاب الامارة، باب خيار الأئمة وشرارهم، حديث (۱۸۵۵).

(۲) أخرجه أبو داود، كتاب الحدود، باب الحكم في من ارتد (۴۳۵۹).

ئەویش لە ھەموو ئەوانەى پېشووێ تەوبەى کرد، ھەرودھا یەکیك بوو لە والیە باشەکان، لەسەر دەستی ئەم فەتھى ئیفریقیا کرا. زەھەبى لەبارەییەو دەلى: ھىچ سنوریكى نەبەزاندو، لە دواى موسولمان بوونیەو لە سالى فەتھدا ھىچ کاریكى وا گەنى نەکردوو کە ببیتە گلەبى و گازندە بەسەریەو، ھەرودھا پیاویكى زۆر ژىرو چاک بوو^(۱).

ئەو ھەموو فتوحاتە زۆرەى لە ئیفریقیە کرا، ھەمووى لەسەر دەستی ئەمدا بوو رَضِيَ اللهُ عَنْهُ.

سپیەم: سەعیدى كورپى عاص:

یەکیك بوو لە ھاوئەڵە باشەکانى پەيامبەر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، زەھەبى لە بارەییەو دەلى: (ئەمیریكى بەرپز و زۆر چاک و نەرم و نیان و بەویقار بوو، خۆراگر و ژیر بوو، شیاوی خیلافەت بوو)^(۲).

چوارەم: عەبدوئلاى كورپى عامرى كورپى كورپى:

ئەم بوو فەتھى ناوچەکانى ژێر دەسەلاتى کیسرا و خۆراسانى کرد، لەسەر دەستی ئەم لە سەردەمى عوسماندا کۆتایی بە دەولەتى فارس ھینرا، ھەرودھا فەتھى سەجستان و کرمان و چەند ناوچەییەكى تریشى کردوو، زەھەبى لە بارەییەو دەلى: (یەکیك بوو لە گەورە فەرمانرەوا و جوامیر و لیھاتوھەکانى عەرەب)^(۳).

پینجەم: وەلیدی كورپى عوقبە:

(۱) «سیر اعلام النبلاء» (۳/۳۴).

(۲) «سیر اعلام النبلاء» (۳/۴۴۵).

(۳) «سیر اعلام النبلاء» (۳/۲۱).

له لای «شه‌عبی» باسی حه‌بیبی کورپی مه‌سله‌مه و جیهاد و فتوحاته‌کانی کرا،
 ئه‌ویش وتی: ئه‌ی ئه‌گهر وه‌لید و غه‌زا و ویلایه‌ته‌که‌یتان ئه‌بینی؟^(۱).

وه‌لید پینج سالی ره‌به‌ق ئه‌میری کوفه بوو هیشتا ماله‌که‌ی ده‌رگایه‌کی
 پیوه‌نه‌بوو، هه‌رکه‌س بیویستایه ده‌هات و قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد، خه‌لکیش خوشیان
 ئه‌ویست، به‌لام ئیتر هه‌روه‌کو ووتراوه: خه‌لکی کوفه‌یه ئیتر...

ئه‌وه‌ی له وه‌لید گیرا ئه‌م دوو شته بوو:

یه‌که‌م: ده‌لین ئه‌م ئایه‌ته له‌سه‌ر ئه‌و دابه‌زیوه: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنِيَا
 فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾. «ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه،
 ئه‌گهر فاسق و تاونکاریک هه‌والیکی گرنگی بو هینان، په‌له‌مه‌که‌ن و سه‌رنج بده‌ن و
 لیبی بکۆلنه‌وه تا بو‌تان پروون ده‌بیته‌وه، نه‌وه‌ک به نه‌زانی زیان بگه‌یه‌نن به خه‌لکیک،
 جا دوای په‌شیمان ببنه‌وه له‌و کاره‌ی که پیی هه‌ستان». ئه‌وه‌ی که مه‌شه‌وره له
 کتیبه‌کانی ته‌فسیردا ئه‌م ئایه‌ته کاتیک دابه‌زی که په‌یامبه‌ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 وه‌لیدی کورپی عوقبه‌ی نارد بو لای به‌نی موسته‌لیق (بنی المصطلق) به مه‌به‌ستی
 هینانی زه‌کاته‌کانیان، جا کاتی گه‌یشته لایان خه‌لکه‌که به‌ره‌و پرووی هاتن^(۲)، ئه‌ویش
 ترساو گه‌رایه‌وه^(۳) بۆلای په‌یامبه‌ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، وتی ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا
 عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ویستیان بمکوژن، په‌یامبه‌ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تو‌ره‌بوو و
 خالدی کورپی وه‌لیدی ره‌وانه‌یان کرد، به‌لام دوای دابه‌زاندنی ئایه‌ته‌که، په‌یامبه‌ری خوا

(۱) «تاریخ الطبري» سنة ۳۰ هـ (۶۱۰/۲).

(۲) به مه‌به‌ستی پیشوازی له وه‌فدی په‌یامبه‌ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

(۳) وایزانی په‌لاماری ته‌ده‌ن و ئه‌یانه‌وی بیکوژن.

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فرمانی کرد لِيَكُوْلِيْنَهُوَه بَكْرِيْت تا مهسه له كه روون ده بيته وه،
 نه وه بوو كه له مهسه له كه كوْلِيْنَهُوَه وتيان: ئيمه بو كوشتنی نه هاتبوین، به لكو
 زه كاته كانمان هيئنا بوو، چونكه نيردراوه كه ی په يامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 دوا كه وت.

دووه م: ده لپن به سه رخوشی نو يژی به يانی کردووه، چوار پکاتی کردووه و پاشان
 سه لامی داوه ته وه و وتويه تی، زياده تان بو بکه م؟ نه وانیش گوتوويانه: تو له مړوه
 زياده ی، نه وه بوو رويشتن بو لای عوسمان و سکا لایان له لا کرد، نه ویش به (حه ددی)
 مه ی خوړ قامچی ليدا. له سه حيحی موسلميشدا هاتووه كه عوسمان به حه ددی
 مه ی خوړ قامچی له وه ليد داوه^(١).

سه باره ت به يه كه میان: مه شهووره له لای راقه کاران^(٢)، كه وا ئايه ته كه له باره ی
 وه ليدوه دابه زيوه، به لام نه مه مانای نه وه ناگه يه نی كه وه ليد فاسقه، چونكه خوی
 په روه ردگار حوكميكي گشتی داوه به سه ر نه وه كه سه ی كه هه وال نه هيئنی، با
 په روه ردگاریش - سبجانه - به فاسق ناوی هيئنا بی، يانی ئيتر هه تا هه تايه هه ر به
 فاسقی ده مي نيته وه؟ خوی به رز و پيروز ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ

شَهَادَةٍ فَاجْلِدُوهُنَّ مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿﴾ [النور: ٤-٥]. (وئه وانه ی كه بوختان ده كه نه به ئافرتانی داوین پاك،
 له پاشان چوار شايه ت ناهيئنن، نه وانه هه شتا شه لاق (قامچی) يان ليبدن و ئيتر

(١) «صحيح مسلم» (كتاب الحدود، باب حد الخمر) حديث (١٧٠٧).

(٢) «مسند أحمد» (٤/٢٧٩).

هەرگیز شایه تیان لیۆه رمه گرن، ئا ئهوانه له سنور ده رچوون و فاسقن، جگه لهوانه ی
 دوای ئهوه تهوبه ده کهن و ده گه پینه وه و کرده و هیان چاک ده کهن و چاکسازی ده کهن،
 ئهوه بیگومان خوا له ئاست ئه و جوړه که سانه دا لیخو شوبوی به به زه بیه). گریمان ئه م
 ئایه ته له سه ر وه لیدی کورپی عوقبه دابه زیووه، ئایا ته وبه کردنی بو نییه؟!

سه بارهت به مه ی خوار د نه وه که شی:

پیش هه موو شتی، ئه وه خوا ئه زانی که خوار دویه تی یان نا؟ نه ک سه حیچی
 موسلم به درۆ بجه مه وه، به لکو له سه حیچی موسلمدا هاتووه که له سه ر مه یخوار د نه وه
 قامچی لی دراوه، به لام ئایا سابت بووه مه ی خوار دبی یان نا؟ ئه مه شتیکی تره.
 کاتیك که وه لیدی کورپی عوقبه والی بوو به سه ر کوفه وه، دوو پیاو له خه لکی کوفه
 هاتن بو مه دینه بو لای عوسمانی کورپی عه فغان و پیان وت: وه لیدی کورپی عوقبه مان
 بینی به سه رخو شیه وه نوژی به یانی بو کردین، یه کیکیان وتی: خو م بینیم به سه ر
 خو شی، ئه وه که ی تر وتی: من بینیم مه یه که ی هه لده هی نایه وه. عوسمانیش وتی:
 حه تمه ن خوار دوویه تیه وه بو یه هه لی دینیته وه. عه لی کورپی ئه بوتالب و حه سه نی کورپی
 عه لی و عه بدو لالی کورپی جه عفه ریش رَحْمَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَهْوِيْ تاماده بوون. ئه وه بوو عوسمان
 فه رمانیدا قامچی له وه لید بدری و پاشان له والیتی کوفه ش لایبرد، به لام هه ندیک له
 زانایان گومانیان له شایه تی شایه ته کان هه یه، نه له راستیتی چیرو که که، به لی ئه و
 قامچی لی دراوه هه روه کو له سه حیچی موسلم دا هاتووه، به لام ئایا هه ردوو
 شایه ته که راستگو بوون؟ گریمان ئه و شایه تانه ش راستگو بن، خو هیچ نه نگی و
 تانه یه کی بو عوسمان تیدا نییه، به لکو هه ر که مه یخوار د نه وه که ی یه کلابوویه وه،

راسته و خو قامچی لیداوه و له فه رمانره وایی ده ریکردوه، خو عوسمان هله یه کی نه کردوه؟ هه روه کو دیاره، به لکو ئه مه شانازیه بو عوسمان، که رویشتووه قامچی له خزم و نزیکیکی خو داوه و له والیه تی ده ریکردوه و پشتگیری نه کردوه، دواى ئه وهش خو وه لیدی کورپی عوقبه مه عصوم نییه؟ ئیمه هر له سه ره تای باسه که مانه وه و تمان ئیمه بانگه شه ی مه عصومیه ت بو ها وه لانی په یامبه ر

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ناکه یین. له سه رده می عومه ریشدا شتیکی ئاوها پرویدا، ئیبن مظعون مه ی خواردوه وه و ئه م ئایه ته ی ته ئویل کرد ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّءَامَنُوا وَّءَامَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ {المائدة: ٩٣}. به لام دوا جار عومه ر راستی مه سه له که ی بو پروون کرده وه و پاشان له والیتی ده ریکرد، جا ئا ئه وانهن والیه کانی عوسمان، تاکه که سیك که ئه کریت تانه ی لیبدری وه لیدی کورپی عوقبه یه، ئه ویش هیچ تانه یه کی بو عوسمان تییدا نییه، جا ئه گهر تانه یه کیش هه بی تهنها له سه ر خودی وه لیدی کورپی عوقبه یه.

لیگرتنی دووهم: دوورخستن هه ی ئه بو زهر بو ره بزه.

ئه و ریوایه ته ی که له لای ته به ری و ئه وانى تریشدا هاتووه، له ریگه ی سه یفی کورپی عومه ره وه ریوایه ت کراوه، که وا موعاویه و ئه بو زهر ده مه قالیکیان بووه، ئه ویش نوسراویک ده نوسی بو عوسمان که ئه بو زهر خه لکمان لیده و روژینینی، ئه وه بوو عوسمان ناردیه شوین ئه بو زهر، جا عوسمان ئاگاداری کرده وه و پاشان ئه بو زهر ده رچوو بو ره بزه^(١). ئه مه ریوایه ته که ی سه یفی کورپی عومه ره، جا من پیشتر ئاماژه م به وه دا

(١) «تاریخ الطبری» (٣/٢٣٥).

که ئیمه ریوایه تی سه حیحمان ههیه قبولی بکهین، ئا لی ره شدا ریوایه تیکی سه حیحی بوخاریمان ههیه له سه ر ئه م بابه ته: له زهیدی کورپی وهه به وه ده لئی: به ره بزه دا تیپه پریم، بینیم وا ئه بو زه ری لییه! پی م وت: ئه ی ئه بو زه ر ئه وه چی توی گه یانده ئیره؟ وتی: له شام بووم، جیاوازی کهوته نیوان من و موعاویه له سه ر ئه وانهی ئالتون و زیو هه لده گرن و خری ده کهن، موعاویه ئه یووت: له سه ر ئه هلی کیتاب دابه زیووه؟ به لام من ده موت: له سه ر هه ردوولامان دابه زیوه. ئه مه شتیکی له به یمناندا دروست کرد، ئه وه بوو نامه یه کی نارد بو عوسمان و سکاالی منی تیدا کرد، که باسی ئه و جو ره مه سه لانه ئه که م و خه لک ئه و روژی نیم، عوسمانیش ناردی به شوینمدا، که گه شتمه مه دینه خه لکم هه موو لی کوبویه وه، وه کو ئه وه ی پیشتر میان نه دیتبی، منیش باسی ئه وه م بو عوسمان کرد، عوسمان وتی: ئه گه ر ویستت لییه تی، دورت بگرتایه و له شوینیکی له م نزیکانه بوویتایه؟ جا ئه وه ی منی گه یانده ئیره ئا ئه مه بوو، ئه گه ر به نده یه کی حه به شیش بکه نه کاربه ده ست به سه رمه وه ئه وا هه ر گوپرایه ل ده م و سه ریچی ناکه م^(۱). هه ر بویه عوسمان کورپی عه ففان ئه بو زه ری ده رنه کردوه بو ره بزه، موعاویه ش به بی ریزی و به سوکایه تیه وه نه یناردۆتسه وه بو مه دینه، هه موو ئه مانه درۆن به ناوی ئه وانه وه ده کریتی. ئا ئه مه چیروکه که ی ئه بو زه ره له لای بوخاری، هه روه ها له لای ئین سه عدیش به سه نه دیکی (جید) هاتوه که کاتیکی ده رچووه بو ره بزه وتویه تی: گویم له په یامبه ری خوا بوو عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ده یفه رموو: «إِذَا بَلَغَ الْبِنَاءَ سَلْعًا فَاجْرَحَ مِنْهَا»^(۲)، «ئه گه ر خانوو گه یشته (سَلْع) ئه وا

(۱) «صحيح البخارى» كتاب الزكاة، باب ما أدى زكاته فليس بكنز، حديث (۱۴۰۶).

(۲) «الطبقات» لابن سعد (۲۲۶/۴) سلع: جبل في المدينة.

له مه دینه ده ربچۆ). جا ئەمه فهرمانی په یامبهری خوایه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، ههروهها ریوایه تکراره له په یامبهری خواوه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** فهرموویه تی: (په همه تی خوا له ئەبو زهر بی، به ته نیایی ریډه کات، به ته نیایی ده مری، له قیامه تیشدا هه ر به ته نیایی زیندوو ده کریته وه)^(١).

لێگرتنی سییه م: پینجیه کی ده سکه وتی ئە فریقای داووته مه روان

سابت نه بووه عوسمان شتی وای کرد بی، ئە گه ر کاریکی واشی کرد بی ئەوا مه به ست پئی پینجیه کی پینج یه که که یه، چونکه ده سته وت دابه ش ده کریته سه ر پینج به شه وه، پینجیه کیان بو تی کۆشه رانه، پینج یه کی کیشی دابه ش ده کریت به سه ر پینج پینج یه کدا، خوای گه وه له قورئاندا باسی کرد وه: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْبَنِي السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَاقُحِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {الأنفال ٤١}. «وبـزانن بیگومان هه رچیه کتان له غه نیمه ت ده سته وت، ئەو به راستی پینج یه کی ئەو ده سته وته بو خوا و بو په یامبهری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** و بو خزمانی پیغه مبه ر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** و بو هه تیوان و بو هه ژاران و بو ریوارانه، ئە گه ر ئیوه باوه رتان هیناوه به خوا و به وهی نار دومانه ته خواره وه بو سه ر به ندهی خۆمان له رۆژی جیا کردنه وه دا (واته جهنگی به در)، لهو رۆژهی که دوو کۆمه ل ڌبه یه ک جهنگان، خواش به سه ر هه موو شتی کدا ده سه لات داره». جا به شی خوا و په یامبه ر

(١) أخرجه الحاكم (٥٠/٣) وصححه، وقال الذهبي: «فيه إرسال، وفيه برید بن سفیان وهو ضعيف

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بۆ پیشه‌وای موسلمانانه، هەر چۆنی بوی وای لی ده‌کا، ئەوهشی که باس ده‌کریت ئەوهیه که عوسمان به‌لینی به مه‌روان داوه که ئە‌گەر فه‌تھی ئیفریقیه بکات ئەوا ئەو پینج یه‌که‌ی که تایبه‌ته به خو‌ی پی‌ی ده‌به‌خشی‌ت، به‌لام هه‌روه‌ک پی‌شتر له فه‌تھی ئیفریقیه‌دا باسمان لیوه کرد ئەوه‌ی وه‌کو پادا‌شت دا به‌عه‌بدوللای کورپی ئەبی سه‌رح له‌به‌رانبه‌ر فه‌تھی ئیفریقیه.

لی‌گرتنی چواره‌م: سوتاندنی موصحه‌فه‌کان.

حوزه‌یفه‌ی کورپی یه‌مان نوسراویکی نارد بۆ عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كه‌وا خه‌لكی له سه‌ر قورئان خویندن جیاوازیه‌کی زۆر كه‌وتۆته نیوانیانه‌وه، به‌و راده‌یه‌ی ترسی ئەوه‌یان لی‌ده‌کری پی‌ی بی‌ باوه‌ر بن، بۆیه داوای له عوسمان کرد هه‌موو خه‌لكی کۆبکاته‌وه له‌سه‌ر یه‌ك شیوازی خویندنه‌وه (قراءة) وجاریکی تر قورئان کۆ بکاته‌وه^(۱).

بۆیه عوسمانیش فه‌رمانی کرد جاریکی تر قورئان کۆ بکریته‌وه و هه‌موو موصحه‌فه‌کانی تر بسوتینریت.

۱- ئەو موصحه‌فانه‌ی که عوسمان سوتاندنی کۆمه‌لی شتیان تیدا بوو له تیلاره‌ی سراوه (منسوخ)، به‌لام هه‌ندیك له هاوه‌لان هه‌ر لای خو‌یان هیشتبویانه‌وه.

۲- هه‌ندیکی تری ئەو موصحه‌فانه، ته‌رتیبی سوره‌ته‌کانیان له شیوه‌ی ئەو ریزه‌ندیه‌ نه‌بوو که کۆتا جار جوپه‌ئیل عه‌رزى په‌یامبه‌ری خوای کرد
عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

(۱) «صحيح البخارى» كتاب فضائل القران، باب جمع القران، حديث (٤٩٨٧).

٣- به شیکی تریان، تەفسیری هەندی له هاوێلان بۆ هەندیك له ئایەتەکانی تیدا بوو، بۆیە عوسمان فەرمانی دا هەموو ئەو قورئانانە بسوتینن و تەنها یەك قورئانی نووسیوه کە هەموو قیرائەتەکانی له خۆ گرتبوو، بە هیچ شیوەیەك قیرائەتە سابتەکانی له پەيامبەری خواوە **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** هەلنەوه شاندەوه.

هەندی له زانایان دەلین: بەلکو تەنها یەك قیرائەتی هێشتەوه، ئەویش ئەو قیرائەتە بوو کە بە زمانی قورپەیش بوو. ئێبن ئەلعهربیی له بارەى کۆکردنەوهى قورئان و سوتاندنی باقی موصحفەکانی ترهوه دەلی: (ئەمە کردەوه چاکە هەرە مەزنەکەى و خەسلەتە گەورەکەیهتی، بەم کارەى جیاوازی بنێرکرد و خواى گەوره لهسەر دەستی ئەم قورئانی پاراست)^(١).

وَمَنْ يَكُنْ ذَا فَمٍ مُرِّضٍ يَجِدُ مُرًّا بِهِ الْمَاءَ الزُّلَالَا
ئەوهى دەمى تال و نهخۆشه ئاوى سازگاریشى پى تال و ناخۆشه

لیگرتنی پینجەم: داویەتی له ئێبن مسعود تا رپخۆلەکانی تەقاندوه، هەر وهها داویەتی له عەماری کوری یاسر هەتا پەراسوهکانی شکاندوه.

ئەمە درۆیه، ئەگەر رپخۆلەکانی بتهقیایه دەمرد و نهدهژیا، جا نه رپخۆلەکانی ئێبن مسعودی تەقاندوووه و نه پەراسوهکانی عەماریشى شکاندوه.

لیگرتنی شهشهەم: زیاد کردنی جیلەوهری قەدەغە

(١) «العواصم من القواصم» (ص ٨٠).

جیلہ و ہری قہدہ غہ (حمی) بو پھیامبہری خوا عَلِيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ھہ بووہ، ھہر بوئہ
دہ فہرموی: «إِنَّمَا الْحِمَى حِمَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ»^(۱)، «حِمَى تہنہا بوّ خوا و بوّ
پھیامبہری خوایہ».

عومہر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پاکڑیکی بوّ لہوہراندنی حوشتری صہدہ قہ تہرخانکرد و
ناوچہیہ کی دیاری کراویشی بوّ سازدان تہنہا حوشتری صہدہ قہی تیدا دہلہوہرا، بوّ
تہوہی قہلہو بن و خہلک سود مہندبن لیان، بہلام کاتیک کہ عوسمان ہات و خیر و
صہدہ قہ زور بوو، ھہستا تہم پاکڑہی فراوانکرد، جا تہمہیان کردوتہ تانہیہ کہ
بہسہریہوہ، پییان وت: تہم لہوہرگاہت وا فراوانت کردوہ، خوا ئیزنی پیدای یان درؤ
بہناو خواوہ تہ کہی؟ تہویش وتی: عومہر پیش من ناوچہیہ کی دیاریکراوی
قہدہ غہ کرد و تہرخانی کرد بوّ لہوہراندنی حوشتری صہدہ قہ، بہلام کہ من ہاتم
حوشتری صہدہ قہ زیادی کرد، بوئہ منیش لہوہرگا کہم فراوان کرد^(۲).

جا توخوا تہمہ رہخنہیہ؟!

لیگرتنی حہوتہم: نویژی سہ فہری کورت نہ کردوتہوہ.

پھیامبہری خوا عَلِيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لہ سہ فہردا دوو رکاتی کردوہ، تہبو بہ کریش
لہ سہ فہردا دوو رکاتی کردوہ، عومہریش بہہمان شیوہ دوو رکاتی کردوہ،
عوسمانیش لہ سہرہتای خیلافہتہ کہیدا دوو رکاتی دہ کرد، بہلام دواجار بہ تہواوی
دہیکرد. وہلامیش تہوہیہ:

(۱) «صحيح البخاري» كتاب المساقات، باب لا حمى إلا لله ورسوله، حديث (۲۳۷۰).

(۲) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۱/۴۷۰ رقم ۷۶۵) بسند صحيح.

سهره تا: ئەمە مەسەلەییەکی فیهی ئیجتھادی یە، عوسمان ئیجتھادی کردوو و
 ھەلە بوو؟ کە چی بکری؟ ئەمە ئەگەر فیعلەن ھەلە ی کردبێ؟ بۆ ئەمە خوینی
 عوسمان ھەلە ئە کات؟ بۆ مەگەر غەیرە پەیا مەبەر عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کى مەعصومە؟
 دوای ئەو ھەش، ئەم مەسەلەییە لە نیوان زانایاندا راجیاوازی لەسەرە، زۆربەى زانایان
 لەسەر ئەو ھەن کەوا کورت کردنەو ھى نوێژ سوننەتیکە و باش وایە بکری^(١) جا گەر
 عوسمان شتیکی کردبێ، تەنھا ئەو یە کە وازی لە سوننەتیکە ھیناوە و موباحیکی
 کردو، یان دەستبەرداری پوخسەت (رپییدان) یکی شەرعی بوو و عەزیمەتیکى
 کردو.

بەلام بۆچی عوسمان بە تەواوەتی کردویەتی؟ وتراوە بەھۆی یەکیک لەم دوو
 ھۆکارەو بوو:

١. لەبەر ئەو ھى خیزانی لەویدا پیکەو ھناوە - ژنیکی لەویدا ھیناوە - وای دەبینی
 لە شارەکەى خۆیدا یە، ھەر بۆیە بە تەواوی کردویەتی و کورتی نەکردۆتەو.
٢. عوسمان لەو خەلکە ئەعرابیانە دەترسا کە دەھاتن بۆ مەککە، ئیتەر گەرانبووە
 بۆ شارەکەى خۆیان لەویندەریش نوێژەکانیان ھەر بە کورتکراو ھیی بکەن، بۆیە
 بەتەواوی دەیکرد، بەلکو بۆیان روون بکاتەو کە نوێژ چوار پکاتە، ئیتەر کامیان
 راستە یان لەبەر چی وای کردو؟ خوا خۆی دەزانی.

(١) ئەمەش پەئى مالک و شافعی و ئەوزاعى و ئەحمەدە. (المغنی) (٥٤/٢).

جا کاتیک عائشہ کی کچی ٹہبوبہ کریش رَضِيَ اللهُ عَنْهَا له سه فهدا نوپڑی به ته وایوی
 نه نجامدا، به عوروهیان ووت: باشه عائشہ بو وای کرد؟ نه ویش وتی: ته ئویلی کردوه
 ههروه کو چۆن عوسمان ته ئویلی کرد، جا مه به ستمان نه وهیبه عوسمان ته ئویلی
 کردوه^(۱).

لیگرتنی هه شتتم و نوپه م و دهیهم: له شه پری به در ئاماده نه بوو، له ئو خود
 رای کرد، له «بیعة الرضوان» یشدا ئاماده نه بوو.

وهلامی نه مهش له سه حیجی بوخاری دایه: له عوسمانی کوری مه وهیبه وه دهلی:
 پیاویکی میسری هات، وتی: نهو خه لکه کین؟ وتیان: قوره یشین، وتی: نهی نهو ریش
 سپیه کییه قسه تان بو ده کات؟ وتیان: عه بدوللای کوری عومه ره، کابرا هات بو لای
 عه بدوللای کوری عومه ر و پیی وت: نهی ئین عومه ر پرسیاری شتیکت لی نه که م
 وهلامم بده ره وه. ئایا زانیوته که وا عوسمان له ئو خود رای کردوه؟ وتی: به لی. ئایا
 زانیوته ئاماده ی جهنگی به در نه بووه؟ وتی: به لی. ئایا زانیوته که له (بیعة
 الرضوان) دا ئاماده نه بووه؟ وتی: به لی. کابرا میسریه که وتی: الله اکبر، -یانی نهو
 راستیه ده رکه وت، که نه یویست. به لام عه بدوللای کوری عومه ر پیی وت: وه ره با
 بوت رونکه مه وه: سه باره ت به را کردنی له جهنگی به در دا، نه وه من شایه تی نه ده م
 که خوای گه وه ره عه فوی کردوه و لیی خو شبووه، ههروه کو خوای به رز و پیروز
 ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَاتِ أَلَمَعَ عَنَهُمْ أَلْسِنَتُهُمْ لِيَبْغِضَ مَا كَسَبُوا^ط

(۱) له «الكافی» ی «کوله ینی» دا هاتوه (۵۲۴/۴) له جه عفه ره وه وتوویه تی: (له جه ره مهین مه که و

مه دینه) ته واکردنی نوپڑ باشتره».

وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۵۵﴾ {آل عمران: ۱۵۵}. سه بارهت به ناماده نه بونی له به دردا، به هوی کچه که ی په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ که خیزانی بوو و نه خوښ که وتبوو، نه و به یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پیی فرمو: (نه ی عوسمان، نه جری که سیکت هه یه به شداری به دری کردبی و دهستکه وتیشی پیدا). که و ابو به فرمانی په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ناماده ی جهنگ نه بوه و بویه له دهستکه وتی نه و جهنگه به شی نه دات. سه بارهت به ناماده نه بونی له (بیعة الرضوان) دا، نه گهر له نیو هه مو مه ککه دا پیاویک له عوسمان شکودارتر هه بوایه په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نه وی له جیگه ی دهنار، که په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ناردی و دوا ی نه وه ی گه یشته مه ککه (بیعة الرضوان) به ستر، په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دهستی راستی له نیو دهستی چه پی دا و فرمووی: نه مهش له جیاتی عوسمان. ئینجا ئین عومهر پیی ووت: جا ئیستا برؤ و نه مانهش له گهل خوت ببه^(۱).

ئیگر تنی یازدهه مه: عوبه یدوللای کورپ عومهری له به رانه ر هورموزان نه کوشته وه:

دوا ی نه وه ی نه بو لوئلوئهی مه جوسی عومهری کورپ خهتابی کوشت^(۲)، که به یانی بوویه وه عوبه یدوللای کورپ عومهر ههستا و پیاویکی به ناوی هورموزانه وه کوشت - سه رهتا مه جوسی بوو به لام دوا جار موسلمان بوو بوو - که پییان وت بو وات

(۱) «صحيح البخاری» کتاب: فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (۳۶۹۹).

(۲) «صحيح البخاری» کتاب: فضائل الصحابة، باب قصة البيعة، حديث (۳۷۰۰).

کرد؟ وتی: به سی رۆژ پێش کوشتنی عومەر له گهڵ ئەبو لوتلوتی مەجوسی دا بوو و ئەو شیرەشیان پێ بوو که عومەری پێ کوژاوه، بۆیه وای زانی ئەم هورموزانه هاوبه شه له کوشتنی عومەردا، بۆیه رۆیشت و کوشتی. له سه عیدی کوری موسه ییبه وه دهلی: «کاتیك که عومەر کوژرا عه بدولپه جمانی کوری ئەبویه کر وتی: به لای ئەبو لوتلوتی بکوژی عومەردا تیپەر بووم، بینیم «جوفهینه» و «هورموزان»ی له گه لدايه، چه چپ و ورته ورتیان، هه رکه له ناکاو چومه سه ریان وروژان (یان هه ستان)، که هه ستان شمشیرکیان له به یندا کهوت دوو سه ری هه بوو، ده سکه که ی له قه ده که یدا بوو، جا برۆن بزانه ئەو شمشیره ی وا عومەری پیکوژرا چون بوو، ته ماشایان کرد ده بینن هه مان ئەوه یه که عه بدولپه جمانی کوری ئەبویه کر وه سفی کرد، هه رکه عوبه یدوللا ئەمه ی بیست، شیریکی هه لگرت و رۆیشت، چوه لای هورموزان و پێی وت: وه ره با برۆین هه ندیک ئەسپم هه یه پیت نیشان ده م، له ریگه دا نه ختی خۆی دواخت تا هورموزان پێشکهوت، ئەوه بوو شیره که ی لی هه لکیشا، عوبه یدوللا ئەلی: هه رکه گه رمی شمشیره که ی پێگه یشت وتی: لا إله إلا الله.

ده لی: هه روه ها جوفه ینه شم بانگ کرد، به لام ئەم گاوریکی خه لکی «حیره» بوو، هه ر که شمشیره که م لی به زر کرده وه، هیمای خاچی له نیو چاوانی کیشا و پاشان کوشتی، دوا ی ئەوه عوبه یدوللا رۆیشت کیژۆله یه کی ئەبو لوتلوتی - که بانگه شه ی ئیسلامی ده کرد- کوشتی، ته نانه ت عوبه یدوللا ئەیویست هه رچی دیلی جه نگ خه یه هه یه له مه دینه بکوژی ت، ئەوه بوو موسلمانان لی به ده نگ هاتن، کۆچه ره پێشه نگه کان لی خربونه وه و هه ره شه یان لی کرد، که بۆت نییه ئەم کاره بکه ی، ئەویش وتی: ده به خوا ده یان کوژم و غه ییری ئەوانیش ده کوژم، ته نانه ت ئەیویست

په لاماری هندی له موهاجرانهش بدا، به لام عمیری کوری عاص وازی لی نه هیئا و نه هیئا، ههتا شمشیره کهی لیوهرگرت، هه ر که شمشیره کهی پیدئا، سه عدی کوری ئه بی وه قاص هات بوی، ههردوکیان کردیانه سه ریه کتیا و کیشمه کیشیان بوو تا له یه کتر جیا کرانه وه، دواي ئه مه هه ر له وشه وه دا پیش ئه وه ی عوسمان وه کو خه لیفه هه لبژیردی، ئه ویش له گه ل عوبه یدوللادا بووی به ده مه قال و کیشمه کیش، تا له یه کتر جیا کرانه وه، جا به راستی ئه و رۆژی که عوبه یدوللادا جوفه یینه و هورموزان و منداله که ی ئه بو لوئلوئهی کوشت، خه لک بی تاقهت بوون و دنیا یان له بهر چاو رهش بوو.

دواي که عوسمان بوو به خه لیفه، کۆچبه ران و پشتیوانانی کۆکرده وه و پیی وتن: پیم بلین، چی ده لین له به ره ی کوشتنی ئه م پیاهه ی که له دین ترزاوه؟ هه موو کۆچبه ران له سه ر یه ک شت ریکه که وتن، ئه ویش هاندانی عوسمان به لکو بیکوژی، به لام زۆربه ی زۆری خه لک له گه ل عوبه یدوللادا بوون، به جوفه یینه و هورموزانیان ده گوت (خوا له ناویان دا): وادیاره ده تانه وی له شوین عومه ر کوره که شی بنیرن؟ به و هویه وه غه لبه غه لب و راجیا وازی په یدا بوو، ئیتر عمیری کوری عاص به عوسمانی وت: ئه ی ئه میری ئیمانداران، ئه م مه سه له پیش ئه وه ی تو ببیته خه لیفه رویداوه، جاپیم باشه وازی لیبینی، ئیتر خه لک دواي قسه کانی عه مر بلاوه یان لیکرد، عوسمانیش له ئه وه نده وه ستا، پاشان خوین باپی دوو پیاه و که نیزه که ش درا»^(۱).

(۱) «الطبقات» لابن سعد (۲۵۵/۳) بسند صحیح.

ئا ليرهدا سى بۆچون ههيه له بۆ نه كوشتنى عوبه يدوللا له بهرانبهر هورموزان:
 يه كه م: ئه وهيه كه هورموزان له گهل ئه بو لوئلوئه دا دهستى هه بوبى له كوشتنى
 عومهر، ههروهك عه بدولپه جماني كورپى ئه بويه كر بينى، ئا به مهش موسته حه قى
 كوشتنه، ههروهكو عومهر خۆى ده لى: ئه گهر هه مو خه لكى (صه نعاء) ده ستيان
 هه بى له كوشتنى كه سيكدا، ئه وا هه مويان له باتى ئه و كه سه ده كوژم^(۱). ليرهدا
 خوينى هورموزان حه لال ئه بى چونكه ده ستى هه بووه له كوشتنى عومهر. دووهم:
 په يامبه رى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ئوسامه ي كورپى زه يدى نه كوشت كاتى ته ئويلى
 كرد، كاتيك رۆژى له يه كيك له جهنگه كاندا مو شريكى كى بينى مو سلمانانى كى زۆرى
 كوشت، ئه ميش په لاماريدا، كابراى مو شريك هه ركه ئه مى بينى له ترسا خۆى له
 پشت دارىكا شارده وه، ئوسامه ش شمشيره كه ي به رزكرده وه بيكوژيت، كابرا وتى:
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، به لام ئوسامه وازى نه هينا و هه ر كوشتى، جا كه ئه م هه وائه
 گه يشت به په يامبه رى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، بانگى ئوسامه ي كرد و پيى وت:
 كوشتت دواى ئه وهى وتى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟! وتى: ئه ي ره سولى خوا له ترسى شمشيره كه
 واى وت، فه رموى: دلّيت شهق كرد (تابزانيت له ترسا وتى؟)، ئيتر به رده وام هه ر
 ده يگوته وه: كوشتت دواى ئه وهى وتى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، تاوام ليّهات خۆزگه م ده خواست
 كه ئه و رۆژه مو سولمان ببوايه م^(۲).

(۱) «صحيح البخارى» كتاب: الديات، باب: اذا أصاب قوم من رجل، حديث (٦٨٩٦).

(۲) متفق عليه: «صحيح البخارى» المغازى، بعث النبى أسامة إلى الحرقات، (٤٢٦٩)، و«صحيح

جا په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ئوسامه ی نه کوشت له بری ئه و کابرایه، له بهرته وهی ئوسامه وای لیکدا بووه وه، جا ئه مهش هه مان حالته بو عوسمان، عوبه یدوللای کورپی عومهری نه کوشت چونکه حالته ته که ی وا لیکدا بووه وه و تاویل کردبوو. سییه م: ده لئین: هورمزان وهلی ئه مری نه بووه (خاوه نی نه بووه)، جا هه ر کوژراویکیش وهلی نه بی، ئه وراسته و خو خه لیفه ده بیته وهلی ئه مری، بویه له خوینی ئه و پیاوه خو ش بوو، هه ندیکی تر ده لئین: کورپکی هه بووه به ناوی «القامذبان»، ئه و له خوینی عوبه یدوللا خو ش بووه^(۱).

لیگرتنی دوازدهه م: زیاد کردنی بانگی دووه می رۆژی جومعه.

په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ده فهرمویت: «علیکم بستتی وسنة الخلفاء الراشدين من بعدی» «ده ستبگرن به سوننه تی من و سوننه تی جینشینه سه رراسته کانی دوا ی منه وه»^(۲).

ئهم زیاده هه ش له سوننه تی خه لیفه راشده کانه وهیه، به دلنیا ییه وه عوسمان یه کیکه له و خه لیفه راشدیانه، جا دوا ی فراوان بوونی شاری مه دینه، به رژه وه ندی له وه دا بینی ئه م بانگه زیاد بکات بو ئاگادار کردنه وه ی خه لکی که واکاتی نو یژی هه یینی نزیک بوه ته وه، ئه م ئیجته هاده ی کرد و سه رجه م ها وه لانیش رازی بوون له سه ری،

(۱) چیرۆکی دهسته ه لگرتنی قامذبان له خوینی عوبه یدوللا له تاریخی ته به ریدایه ۳/۳۰۵، به لام له ریگه ی سه یفی کورپی عومهری که زا به وهیه.

(۲) «سنن أبي داود» (کتاب السنة، باب في لزوم في السنة) (۴۶۰۷)، و «سنن الترمذي» کتاب العلم، باب ماجاء في الأخذ بالسنة، (۲۶۷۶).

به‌رده‌وامیش کاری پیکراوه و کس پیچه‌وانه‌ی نه‌کردووه، نه‌له‌سهرده‌می‌عه‌لی و نه‌له‌سهرده‌می‌موعاویه و نه‌له‌سهرده‌می‌به‌نی‌ئومه‌ییه و نه‌له‌سهرده‌می‌به‌نی‌عه‌بباسیش، ته‌نانه‌ت تا‌ئه‌م‌رۆش‌کس‌له‌موسولمانان‌پیچه‌وانه‌ی‌ئه‌مه‌ی‌نه‌کردوه، هه‌ر‌بۆیه‌به‌ئیکجماعی‌هه‌موو‌موسولمانان‌ئه‌م‌کاره‌سوننه‌ته. دوا‌ی‌ئه‌وه‌ش،‌ئه‌م‌کاره‌بنچینه‌یه‌کی‌له‌شه‌ر‌عه‌دا‌هه‌یه،‌که‌بانگی‌یه‌که‌م. له‌نوژی‌به‌یانیدا،‌پی‌ئه‌چی‌عوسمان‌قیاسی‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌بانگه‌کردبێ.

ئیکرتنی‌سیازده‌هه‌م: گێرانه‌وه‌ی‌حه‌که‌م، له‌کاتی‌کدا‌په‌یامبه‌ری‌خوا
عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نه‌فی‌کردبوو.

ئه‌م‌بوختانه‌ش‌له‌سی‌روانگه‌وه‌وه‌لام‌ئه‌ده‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: ئه‌مه‌ئیسپات‌نه‌بووه‌و‌سه‌نه‌دی‌کی‌صحیحی‌نی‌یه. دووهم: حه‌که‌م‌یه‌کی‌که‌له‌وانه‌ی‌که‌له‌سالی‌فه‌تح‌دا‌موسولمانان‌بوو،‌یه‌کی‌که‌بووه‌له‌ئازاد‌کراوه‌کان‌(الطُّلُقَاءُ)^(۱) و طُلُقَاکَانِیْش‌شوینیان‌مه‌که‌که‌بووه،‌هه‌رگیز‌له‌مه‌دینه‌نه‌ژیان،‌باشه‌چۆن‌په‌یامبه‌ری‌خوا‌عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ‌له‌مه‌دینه‌نه‌فی‌ده‌کا‌و‌دوری‌ده‌خاته‌وه،‌له‌کاتی‌کدا‌ئه‌م‌به‌هیچ‌شی‌وه‌یه‌که‌خه‌لکی‌مه‌دینه‌نییه...؟! سییه‌م: ئه‌و‌نه‌فیه‌ی‌له‌شه‌ریعه‌تی‌ئیسلامدا‌دانراوه‌لای‌ئه‌ولایینی‌سالی‌که،‌هه‌رگیز‌له‌شه‌رع‌ی‌خوادا‌نه‌بووه‌که‌که‌سی‌که‌بۆ‌هه‌تا‌هه‌تایه‌نه‌فی‌بکریت،‌ئه‌مه‌چ‌تاوانی‌که‌مروؤ‌پی‌شایسته‌ی‌ئه‌وه‌بکات،‌بۆ‌هه‌تا‌هه‌تایه‌نه‌فی‌بکری‌و‌له‌زی‌دی‌خۆ‌ی‌دوور‌بخریته‌وه؟!‌

(۱) خۆشه‌ویستی‌خوا‌که‌سالی‌فه‌تح‌هاته‌مه‌که‌که‌وه،‌پی‌وتتن: اذهبوا فأنتم الطُّلُقَاءُ،‌برۆن‌ئیه‌وه

ئازادکراون،‌بۆیه‌ناوی‌طلقیان‌به‌سه‌ردا‌پرا.

جا نه فی کردن سزایه کی ته مبیییه له لایهن حاکمه وه دهسه پیئری، گریمان په یامبهری
 خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نه فیکردوو و ههر به نه فی کراویی به درئیژیایی ژیانی په یامبه
 عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ماوه ته وه، له خیلافه تی ئه بوبکریش به هه مان شیوه ماوه ته وه، له
 خیلافه تی عومه ریشدا ههر به نه فی کراویی ماوه ته وه، ئینجا دواي ئه م هه مووه
 عوسمان گیراویه تیه وه، دواي چهند سال؟ دواي زیاتر له بیست و پینج سال. باشه
 خراپی ئه م کاره له کوئیته تی؟ ئه مه گریمان ته گهر راست بی، که راست نییه، دواي
 ئه وهش په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تکای عوسمانی بو عبدالله لای کوری ئه بی
 سرح قبول کرد، دواي ئه وهی هه لگه راپیه وه، بیگومان حه که م کاریکی له مه گه وره تری
 نه کرده، ئیدی چون په یامبهری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لهو خوش ده بی به لام له م خوش
 نابی؟!!!

شتی تریش ههن باسم نه کردون، وه کو ئه وهی ده لئین: سه رکه وتوته سه ر
 پله کانه که ی په یامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، چونکه په یامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ له سه ر
 مینبه له پله ی یه که مدا وتاری ته دایه وه، که ئه بوبه کر هات دابه زیه سه ر پله ی
 دووه م، که عومه ریش هات دابه زیه سه ر سییه میان، به لام عوسمان هات سه رکه وته
 سه ر یه که م پله یان، ئه مهش هه روا مایه وه هه تا ئه مرؤ. هه روه ها ده لئین: عومه ر به
 (دورره) له خه لکی ئه دا، که چی ئه م به عه سا و گالۆک، هه روه ها ده لئین: ئازاری ئه بو
 دهردائی داوه که یه کیکه له هاوه له کانی په یامبهر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، له گه ل هه ندی
 شتی تریش که زۆربه یان درؤ و ده له سه ن و ئه سلیمان نییه.

ئەمە ئەو لیگرتن و رەخنە و تانانەیه لەسەر عوسمان. وە دەتوانین بە پێی ئەم خشتهیهی خوارەو دابهشی بکهین:

شتانیکی بی بنه ما	۲، ۳، ۵، ۱۳
چاکه	۴، ۸، ۱۰
ئىجتهد	۱، ۶، ۷، ۱۱، ۱۲
هەلانیکی نوqm بوو وچاوپۆشی لیگراو	۹

كوشتنى عوسمانى كورى عهفان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

دواى وروژاندنى ئەم شتانه لەسەر عوسمان، لە سالی سى و پینجی کۆچیدا، کۆمەڵە خەلکیك له بەصرهوه و کۆمەڵە خەلکیك له کوفهوه و کۆمەڵە خەلکیك له میسرهوه بهرهو مهدينه كهوتنه ری، وایان پیشاندا که نیازی حەجیان هەیه، بەلام له ژیرهوه نیازی دەرچونیان هەبوو له عوسمان، جیاوازی هەیه له باره‌ی ژماره‌یان‌هوه، ده‌لین: دوو ههزار له میسر و دوو ههزار له کوفه و دوو ههزار له به‌سره‌ بوون، هه‌ندیکی تر ده‌لین: به‌لکو ههر هه‌موویان دوو ههزار بوون، په‌ئی تریش هه‌نه، له راستیدا سه‌ر ژمی‌ریه‌کی ورد نییه تا ژماره‌یان کوتومت دیاری بکا، به‌لام به ههر حال نه له دووه‌زار که‌متر و نه له شەش هه‌زار زیاتر بوون. رۆیشتنه مه‌دینه‌وه، جا ئەم خەلکانه‌ی که هاتبوون هه‌موویان دەم سپی عه‌شره‌تی خۆیان بوون، هاتبوون بو له‌کارلابردنی عوسمان، ئیتر به هه‌ره‌شه‌کردن بی‌یان به هیزی بازو. ده‌لین: قه‌ناعه‌تیان پیکراوه، بگه‌رینه‌وه، ئاژاوه‌گیرانیش ده‌گه‌رینه‌وه له‌مه‌دینه‌وه به‌رهو میسر، جا ههر له‌وه‌ت‌ه‌زوی‌کردنانه‌ی دی، نامه‌یه‌کیان به‌ناوی خه‌لیفه‌وه ساخته‌کرد، گوايه له‌وه‌ نامه‌دا

فهرمانی کردووه به والی میصر، له گه ل گه یشتنه وهی ئەم خه لکه، هه موویان بکوژین، بویه پیلانه که یان سه ری گرت و ئاژاوه گیژان گه رانه وهو گه مارۆی مائی خه لیفه یان دا، ئەمه ش له کو تایی مانگی (ذی القعدة) دا بوو، پاش گه مارۆدانی مائی خه لیفه، فه رمانیان پیکرد خو ی واز له خیلافه ت به یینی، یان ده یکوژن، یان خو ی راده ستبکات، به لام خه لیفه هه مووی ره تکرده وه.

ئەم ئابلقه یه هه تا هه ژده ی ذی الحجة به رده وام بوو، که ئەکاته رۆژی کوشتنی عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. ده لئین: ئابلقه که چل رۆژ به رده وام بووه، به لام هه ندیکی تر شتی تر ده لئین، هه رچۆنیک بی له چل و یه ک رۆژ زیاتر نه بووه. عایشه ده لئیت: جاریک په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دای به سه ر شانی عوسماندا و پئی فه رموو: «یا عثمان، إن الله عز وجل عسي أن يلبسك قميصا، فإن أراذك المنافقون علي خلعه، فلا تخلعه حتي تلقاني» (ئهی عوسمان، له وانه یه خوای گه وره جلیکت به به ردا بکات، جا ئەگه ر دووروه کان ویستیان لایبه رن، لایمه به تا ده گه یته وه پیم)، سی جار ئەوه ی پی فه رموو، مه به ست به و جله خیلافه تیک بوو که خوا پئی به خشی و دووروه کانیش ئەو ئاشووبگیژانه بوون که ویستیان له خیلافه ته که ی لایبه رن، دوو جاریش شه هیدیان کرد له رۆژی جومعه دا له رۆژی هه ژده ی زیلحیججه دا بوو، ده شلئین: له رۆژانی پاش جه رژی قورباندا بووه، و تراویشه: له سیی زیلحیججه دا بوو، به لام یه که میان نزیکتره، ته مه نیشی هه شتاو دوو سال تیپه ری کردبوو، ده شلئین: هه شتاو دوو سال و شه ش مانگ، یان ده لئین: هه شتاو چوار سال یان هه شتاو شه ش یان هه شتاو هه شت یان نه وه د سال بوو، هه ریه ک له ته مه نی شه ست و سی سالی و هه فتا و پینج سالی

هاتووه، ئیبن حه جهر ده لیت: راستترینیان ئەو دیه له تهمەنی ههشتاو دوو سال و شهش مانگیدا شه هید کرا.

که له ماله کهی خویدا ئابلۆقهی درا، له نوێژی جهماعهت قه دهغه کرا، ته نانهت له ئاویش، ئەو هه بوو پیاویک له سه رانی فیتنه که به رنوێژی بۆ خه لک ده کرد، ته نانهت ئەو هه بوو عوبه یدوللای کورپی عه دی کورپی خیار هات بۆلای عوسمان و پیی ووت: سه ری فتنه که نوێژ به خه لکی ده کات، ئەمر به چی ئەفه رموون؟ ئەویش وتی: (نوێژ باشترین شتی که خه لک ئەنجامی ئەدات، جا ئەگه ر خه لک چاک بوون تۆش چاک به، ئەگه ریش خراب بوون ئەوا خۆت له خراپه یان به دووربگره) (۱).

هه ندیک له هاوه لانی په یامبه ر *عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ* رۆیشتنه ماله کهی عوسمان به مه به ستی به رگری لی کردنی، له به ناوبانگترینی ئەوانه ی رۆیشتنه ماله کهی و له گه لیدا دانیشتن هه سه نی کورپی عه لی و حوسه یینی کورپی عه لی و عه بدوللای کورپی زوبه یر و ئەبوهورپه یره و موحه ممه دی کورپی ته لحه ی کورپی عوبه یدوللا (السجاد) و عه بدوللای کورپی عومه ر بوون، ئەمانه هه ر هه موویان شمشیریان ده ره ینا و ربه پروی ئەو سته مکار و زۆرداران هه ستانه وه که بۆ کوشتنی عوسمان *رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ* هاتبوون (۲).

* هه روه ها سه فه یی دایکی ئیمانداران به سه ر و لاخی که وه بوو که کینانه ی خزمه تکاری راپه ده کیشا، ئەو هه بوو ئەشته ر له ریگادا پیی گه یشت و کیشای به ناو چاو

(۱) «البدایة والنهایة» (۱۸۴/۷).

(۲) «البدایة والنهایة» (۱۸۴/۷).

ولآخه كهيدا. داىكى ئيمانداران وتى: بىگه رېننه وه، با ئەم سەگە ئابروم نەبات^(١). بەلام
 عوسمان فەرمانى كرد بە هاوہلان نہ جەنگن، تەنانت لە ھەندىك رېوايەتدا ھاتووه:
 كەوا زياتر لە ھەوت سەد كەس لە كورپى صەحابە ھاتوون بۆ بەرگريکردن لە عوسمان،
 بەلام تەنانت ئەم ھەوت سەد كەسەش ھەر ناگەنە ژمارەى ئەو سەتمكارانە كە
 بەلانى كەمەوہ وەك گوتويانە دوو ھەزار كەس بوون.

* لە عەبدوئەللاى كورپى عامرى كورپى رەببەوہ دەلى: لەگەل عوسماندا بووم لە
 مالا كەيدا، ئاگام لى بوو وتى: جەخت دەكەمەوہ لەسەر ھەر كەسىك كە گوپرايە لىم
 بە واجب دەزانى، با دەست ھەلگري و چەكە كەى دابنى^(٢).

* لە ئىبن سىرېنەوہ دەلى: زەيدى كورپى سابت ھاتە لای عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ و پىي
 ووت: ئەى ئەمىرى ئيمانداران ئەوہ پشتيوانە كان لە بەر دەرگان، دەلىن: ئەگەر ئەتەوى
 جارىكى تر و دووبارە ئەبىنەوہ بە ئەنصارى خوا و ئەكەوين لەگەلت ھەرەكو چوون
 لەگەل پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بووين. بەلام عوسمان وتى: بە شەركردن
 نەخىر^(٣).

* ھەرەھا ئىبن عومەرىش رۆيشتە ژورەوہ بۆلاى، بە ئىبن عومەرى ووت: ئەى
 كورپى عومەر دەبىنى ئەوانە چى دەلىن؟! دەلىن واز بىنە و خۆت مەدە كوشت. ئىبن
 عومەر پىي ووت: ئەگەر وازى لى بەيىنى ھەتا ھەتايە دەژىت؟ وتى: نەخىر. ئىبن

(١) «الطبقات» ابن سعد (١٢٨٠/٨)، وإسناده حسن.

(٢) «المصنف» لابن أبى شيبة (١٥/٢٤ رقم ١٩٥٠٨) بسند صحيح.

(٣) «المصنف» لابن أبى شيبة (١٥/٢٠٥ رقم ١٩٥٠٩) بسند صحيح.

عومەر وتی: ئەگەر وازی لی نههینی لهوه زیاتر ههیه که بتکوژن؟ وتی: نهخیر. ئیبن عومەر وتی: ئەه بهههشت و ئاگریان بهدهسته؟ وتی: نهخیر. ئیبن عومەر وتی: کهواته من وا ئهیینم جلیک که خوا لهبهرتی کردوه لهبهری نهکهنی، ئیتر دواى تو بیته عادهت (سنة)، ههکه خه لکیک خه لیفه کهیان یان فه مانره واکهیان بهدل نهبوو لایبدهن^(١)

* ههروهها عوسمان به بهندهکانی خووی ووت: ههکهس چه کههی دابنی و شهپنهکات، له بهر خوا ئازادی دهکهم. کهواته عوسمان خووی نهیهیشتوو ه خه لک شهپنکات. له گه له ئه مه شدا چوار گه نجی قورهیشی که خه لثانه خوین کرابوون خزانه سه ر شان و بران بههوی بهرگریکردنیان له عوسمان، ئهوانیش بریتی بوون له: هسههنی کورپی عهلی - عهبدوللای کورپی زوبهیر - مهروانی کورپی ههکهم - موحه مهدی کورپی حاته ب^(٢)

کی عوسمانی شههید کرد؟

دواى گه مارۆدانی عوسمان و دهوردانی ماله کهی، له کاتی کدا قورئانه کهی له بهردهستدا بوو و قورئانی ئه خویند کوشتیان. پرسیان له هسههنی بهسری - که له وسه رده مه دا ژیاوه وله گه و ره تابعیه کانه - له باره ی ئه وان ه ی عوسمانیان کوشت: کهس له موهاجرین و ئه نصاری تیا بوو؟ ئه ویش وتی: ئه وان ه کۆمه لێ یاخی و گو مړا بوون له

(١) أخرجه أحمد في كتاب «فضائل الصحابة» (٤٧٣/١ رقم ٧٦٧) بإسناد صحيح.

(٢) «الاستيعاب» لابن عبد البر بحاشية «الإصابة» (٧٨/٣).

خه لکی میسر^(۱). به لآم سه رکرده کانیان ناسراون، بریتین له: کینانه ی کوری بیشر، رۆمانی یه مانی، پیاویک به ناوی جه به له، سودانی کوری چه مران، له گه ل پیاویکی تر له خیللی سه دوس که به (الموت الاسود) ناسراوه. هه ندیک ده لئین: مالیکی کوری ئەشتهری نه خعیش. ئا ئەمانه سه رکردایه تی ئەو ئاژاوه یانه کرد دژ به عوسمان.

به لآم کی راسته و خو کوشتی؟ ئەوه به ناوبانگه که پیاویکی میسری بووه به ناوی جه به له. وه که له عه مره ی کچی ئەرته ئەوه هاتوو ده لئ: له و ساله ی وا عوسمان کوژرا، له گه ل عایشه دا بووم بو مه که که ئەرۆشیتین، دوا ی که هاتینه وه به مه دینه دا تی پهرین، ئەو قورئانه مان بین ی که کاتیک عوسمان کوژرابوو له باوه شیدا بوو، ده بینین یه که مین دلۆپی خوینه که ی که وتۆته سه ر ئەم ئایه ته: ﴿فَإِنَّمَا بُمَثِلَ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ أَهْتَدُوا وَإِن لُّوَلُوا فإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ {البقرة ۱۳۷}. «ئینجا ئەگەر برۆیان هیئا به و وینه یه ی که ئیوه برۆاتان پی هیئاوه، ئەوه بیگومان ری راستیان دۆزیه وه وه ئەگەر پشتیان هه لکرد و نه یانویست ئەوا ئەوان له دوه ره کیدان، خودا ئاگاداری تۆ ئەکات له وان (له ناویان ده بات بۆت) وه هه ر خوایه بیسه ری زانا». عه مره ی کچی ئەرته ئەه لئ: هه ربۆیه ده بین یه کیکیان به ریکی نه مرد^(۲). هه روه ها له موحه مده ی کوری سیرینه وه ده لئ: به ده وری که عبه دا ده سورامه وه بینیم پیاویک ده پارایته وه و ئەیوت: په روه ردگارا! لیم خو ش ببه، ئەگه رچی وا نازانم لیم خو ش بی! ده لئ: منیش پیم سه یر بوو، وتم: ئەی به نده ی خوا من گویم له که س نه بووه به م

(۱) «تاریخ خلیفه» (ص ۱۷۶) یاسناد صحیح.

(۲) أخرجه أحمد في كتاب «فضائل الصحابة» (۵۰۱/۱ رقم ۸۱۷) واسناده صحیح. وانظر كذلك:

شیوازهی تو بپاریتته وه؟! ئەویش وتی: ئاخەر ئەمن په یمانم به خوا دابوو بهس دهستم بگاته عوسمان زللهیه کی پیاکیشم، ئەوه بوو کاتیک که کوشتیان له نیو جیگه له ماله کهی خۆی دانرابوو، خه لک دههاتن نوژیان له سهه ده کرد، منیش خۆم کرده ژوره وه و وام پیشاندا که بۆ نوژی کردن هاتووم، که بینیم دهووم چۆله و ماله که کهسی تیدا نییه، بان چاویم لادا و زللهیه کم پیاکیشا، بۆ خۆی دهستم وشک بوو! ئین سیرین دهلی: دهستیم بینی وشک بوو وه کو دار^(۱).

چۆن عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کوژرا بیئه وهی کهس له هاوه لآن بهرگری لیبکات؟

هۆکاری یه کهم: عوسمان خۆی له سهه ئەمه جه ختی ده کرد و داوای لی کردن شمشیره کانیان دابین و واز له شهر کردن بین، خۆی ته سلیمی قهزا و قه ده ری خوای بالا کردبوو. ئەمهش ئاماژهیه بۆ دوو شت: یه که میان: لی هاتوی و زیره کی عوسمان. دووه میان: ره حمهت و بهزه یی عوسمان به ئومه تی موحه مه ددا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، چونکه ئەیزانی ئەم ئەعرا بیانه گه مژهن و له هیچ تیناگهن، نیه تی خراپیان هیه، بۆیه وای ده بینی ئەگه ر هاوه لآن روه پرویان بینه وه خراپه (مه فسه ده) ی زۆرتر ئەبی وه که له کوشتنی تاکه که سیك، له وه ئەچو هاوه لیکی زۆر بکوژرایهن، ده سترژییش بکرایه ته سهه ناموس و مالیشیان، بۆیه ئەمه ی به باش زانی که ته نها خۆی بکوژریت و ئەو

(۱) «البدایة و النهایة» (۲۰۰/۷)، راپویه کانی هه موو سیهن، جگه له «عیسای کوری مینهال»، ئەمیش

ئین حیبان له «الثقات» دا هیناویه تی، وه هه ریه که له بوخاری له «تاریخ الکبیر» (۳۹۹/۶) و ئین ئەبی

حاتیم له «المجرح و التعدیل» دا (۲۸۸/۶) باسیان کردووه و لی بیدهنگ بوون.

هه موو هاوه لاهی په یامبهر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** به کوشت نه دا و ئابروی مه دینه ی په یامبهری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** پیاریت.

هوکاری دووهم: هاوه لان ژماره یان زور زور که متر بوو لهو خه وارجان، چونکه ئەو کاته هاوه لانی په یامبهر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** به سهر چوار ناوچه دا دابهش بوو بوون: شوینی یه کهم: مه کهه؛ له بهرته وهی مه وسمه که مه وسمی حج بوو، هاوه لیککی زور رویشتبوون بو حج و تاماده نه بوون. شوینی دووهم: هه ندیک له هاوه لان له ناوچه کانی تر دا ده ژیان، وه کو کوفه و به سهره و میسر وشام و... هتد. شوینی سییه م: له جیهادا بوون. شوینی چواره م: ئەوانه بوون که له مه دینه بوون و هاو ژماره ی ئەو خه وارجان نه بوون.

هوکاری سییه م: له راستیدا هاوه لان منداله کانی خو یان نارد بو بهرگریکردن له عوسمان، به لام ته سه وریان نه ده کرد مه سه له که بگاته کوشتن، ته نها ده یانگوت که مارۆدان، که لله ره قیه که و کو تایی دی و ئیت ته واو و ده گه رینه وه، به لام ئەوان جورتهت بکه ن و عوسمان بکوژن، ئەمه له لای گه لیک له هاوه لان قابیلی قبول نه بوو، وایانده زانی کاره که سهر بو کوشتن ناکیشیت. جا نزیکترینی ئەم بوچونانه، بوچوونی یه که میانه که ده لی عوسمان خو ی نه یه یشتوه بهرگری لی بکری و شهر له گه ل ئەو خه وارجان بکری.

عەلی کوری ئەبوتالب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له چەند دیریکدا

ناوی عەلی کوری ئەبو تالبی کوری عەبدولموتە لیلیه، ئامۆزای په یامبهره **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** و میردی گه وری ئافره تانی دونیا: فاتیمه ی کچی

په یامبه ره **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، باوکی ههردوو کچه زا که یه تی **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**: حهسه ن و حوسه یین. دایکیشی ناوی: فاتیمه ی کچی ئەسه دی کچی هاشمی کچی عه بدمه نافه^(۱). کونیه که ی: ئەبولحه سه نه، په یامبه ر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** کونیه ی (ئه بو توراب) ی لیئاوه. هه ر به مندالی موسولمان بووه و له سه ر رای به ناوبانگ ٨ سالان بووه^(۲).

خاوه ن چه ن دین فەزل و چاکه یه، هه ن دیک ی تایبه ته به خو یه وه، هه ن دیکیشی له گه ل ئالوبه ییتدا و هه ن دیک ی له گه ل گرۆ ی یاران.

له وانه: له ئەبو هورهیره وه **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** ده لی: په یامبه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** له رۆژی خه یبه ردا فه رموی: (ئالاکه ده ده مه ده ستی پیاوی که وه، خوا و په یامبه ره که ی خوشیان ده وی ت و ئەویش خوا و په یامبه ره که ی خو شده وی ت)^(۳).

ههروه ها په یامبه ر **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** پی پی فه رموو: که س خو شتی ناوی مه گه ر موسلمان، که سیش رقی لی ت نابی مه گه ر مونافیق^(۴).

ههروه ها پی پی فه رموو: (تۆ بۆ من وه کو هاروونی بۆ موسا؟ به لام ئەونده هه یه په یامبه ر دوا ی من نییه)^(۱). ههروه ها په یامبه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** فه رموی:

(۱) (معرفة الصحابة) (۲۷۸/۱).

(۲) (معرفة الصحابة) (۲۷۸/۱).

(۳) أخرجه البخاري: كتاب فضائل، باب مناقب علي (۳۷۰۲). و مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل علي (۲۴۰۵).

(۴) أخرجه مسلم في كتاب الايمان، باب الدليل على أن حب الانصار و علي من الايمان (۷۸).

(ههركهس من دۆستيم ئەوا عەلش دۆستيتى) (۲). سه بارهت به دووه ميش: برتتیه له فەرموودهى: (ئەى خەلكينه ئە من دوو شتى سهنگينم له نيوانتاندا به جى هيشتووه، يه كيكيان له وه كهى تريان گه و ره تره، ئەوه بوو باسى قورئانى كرد و جهختى له سەر كرده وه و پاشان فەرمووى ههروهها خانه واده كه م، خواتان به ياد دینمه وه له ئاست ئەهلو به يته كه م، خواتان به ياد دینمه وه له ئاست ئەهلو به يته كه م) (۳).

ههروهها له عايشه وه ده لى: په يامبهرى خوا عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عه لى و فاتيمه و حسەن و حوسەينى خسته ژير بورده يه كى سوفه وه (عابايه ك) و فەرمووى: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۳]. واته: (به راستى ئەى ئەهل و به يتى په يامبهر عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، خوا ده يه وى ئيوه له هه ر جو ره پيسى و گوناھي ك دوور بخاته وه و پاكو خاوينتان بكاته وه به ته وا وه تى) (۴).

سپيه ميشيان: وهك فەرموودهى: را وهسته ئەى حيرا تو ته نها په يامبهر، يا صديق، يا شه هيدت له سه ره (۵). ههروهها له ده مژده پيدرا وه كه يه (۶)...

(۱) أخرجه البخاري: كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب علي (۳۷۰۶). و مسلم في كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي (۲۴۰۴).

(۲) أخرجه أحمد (۳۵۰/۵) و اسناده صحيح.

(۳) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب ماجاء في فضل علي (۲۴۰۸).

(۴) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أهل بيت النبي (۲۴۲۴).

(۵) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة باب فضائل طلحة والزبير (۲۴۱۷) عن أبي هريرة.

(۶) أخرجه الترمذي في كتاب المناقب، باب مناقب عبدالرحمن بن عوف (۳۷۴۸) و اسناده صحيح.

بهیعه تپیدانی عهلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ:

له موحه ممدی کوری حه نه فیه وه، که کوری عهلی کوری ئه بوتالبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ده لئی: عهلی هات بو ماله کهی عوسمان دواى ئه وهی کوشتیان، رۆیشته ماله وه و ده رگا کهی پشکۆلدا، خه لک هاتن و دایان له ده رگا، وتیان: ئه وه تا ئه و پیاوه کوزراوه، خو نابی خه لک بی خه لیفه بن، جا کهس له تو شایسته تر شک نابهین بو ئه م کاره. عهلی پییگوتن: واز له من بیئن! من وه زیرتان بم باشتره له وهی ئه میرتان بم. ئه وانیش گوتیان: نه خیر، به خوا کهس له تو شایسته تر نییه بو ئه م کاره، ئه ویش وتی: باشه که هه ر واز ناهیین و هه ر ئه بیئت من بم، ئه بی بهیعه ت پیدانه کهم نهیینی نه بی، ئه رۆم بو مزگه وت، هه ر کهس ئه یه وی بهیعه تم پی بدا با بهیعه ت بدا، پاشان ده رچوو بو مزگه وت و خه لکی بهیعه تیان پیدایه (١)، پاشان هه رچی موهاجیر و ئه نساری له مه دینه بو بهیعه تیان پیدایه.

ده لیین: هه ندیک له هاوه لان ئاماده ی بهیعه ت پیدانه کهی نه بوون وه کو سه عدی کوری ئه بی وه قاص و عه بدوللای کوری عومه ر و موحه ممدی کوری مه سله مه و... هتر.

هه ندیکی تر ده لیین: به لکو له لایه ن هه مووانه وه بهیعه تی پیدراوه، ئه م بوچوونه ش مه شه ورتره، چونکه سه عدی کوری ئه بی وه قاص و عه بدوللای کوری عومه ر و موحه ممدی کوری مه سله مه ته نها له جه نگ کردن له گه لیدا ئاماده نه بوون

(١) أخرجه أحمد في «فضائل الصحابة» (٥٧٣/٢ رقم ٦٩٦)، واسناده صحيح.

وه گهرنا هه موویان به عه تیان پیداو هه. ههروه ها له عه و فی کور ی ئه بی جه میله وه هاتوو ده لئ: له خزمه تی حه سه نی به سریدا دانیشبووم جا ئه م له کاتی کوشتنی عوسماندا له مه دینه دا بووه، باسی هاوه لانی په یامبه ر کرا عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، ئیبن جه وشه نی عه ته فانی گوتی: ئه ی ئه بو سه عید خو سوکایه تی به ئه بو موسا کرا کاتیک شوینی عه لی کهوت^(۱)، حه سه ن تور په بو هه تا له ده م و چاوی ده رکه وت، وتی: ئه ی ئه بو خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! ئه میری ئیماندارانیان به مه زلومی کوشت خه لکیش روویان کرده باشه که یان و به یعه تیان پیدا، ئه ی ئه بو خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! چه ند جاریک هه ر ئه مه ی دووباره کرده وه^(۲).

جا ئه هلی سوننه ت کوړا ویه ک ده نگن له سه ر ئه وه ی که باشترین هاوه لئ په یامبه ر عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دوا ی عوسمانی کور ی عه ففان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عه لی کور ی ئه بوتالبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. ئیبن ته میه: ده لئ: له ئه حمه ده وه رپوایه ت کراوه ووتویه تی: هه ر که سی له خیلافه تی عه لی بی ده نگ بی و هیچی له باره وه نه لئ، موینه دیعه و گومراتره له گویدر یژه که ی مالی خو یان. ههروه ها فه رمانی کردوو به سه لام لیینه کردن و دوور که وتنه وه لی و هجر کردنی^(۳).

(۱) مه به ستی ئه وه یه خه لک که تانه یان له ئه بی موسا ده دا به هو ی ئه وه یه وه شوینی عه لی که وتبوو، له کاتیکدا ئه بوایه شوینی نه که وتایه.

(۲) أخرجه أحمد في «فضائل الصحابة» (۵۷۶/۲ رقم ۹۷۶) باسناد صحیح.

(۳) «مجموع الفتاوی» (۴/۴۳۸).

به لّام له دواى عومهر جياوازيان ههيه -ههروهك باسمان كرد-، كه تايا عوسمانه يان عهلى، به لّام جمهورى زانايان پييان وايه عوسمان باشته له عهلى، له سهه ره وهش كوكن كه عهلى كورپى ته بوتالب چوارهم خه ليفه ي راشيده.

پشكى هاوه لّان له شه هيدبوونى عوسماندا:

به گشتى له سى خالدا ته م پرسه ده خهينه پروو:

يه كه م: شيواندنى راي هاوه لّان: تاشووبگيران نوبانگ و كه سيّتى هاوه لّان يان ده قوسته وه، يان ئيجتیهاده كانيان بو خويان ده قوستنه وه وهك ئيجتیهاده كه ي ته بو زهر، يان نامه ي ساخته يان به دهم گه وره هاوه لّانى وهك عايشه ي داىكى باوه رداران و عهلى و زوبه ير و ته لّحه وه ده نووسى.

دووه م: هاوه لّان به گشتى، هه ولى به رگريگردن له خه ليفه يان دا، به لّام خودى خه ليفه ريگريركرد له وه وه لّهيان، بو نمونه: زه يدى كورپى پابت به خه ليفه ي وت: وا پشتيوانان له به رده رگان و ده لّين ته گه ر ده ته ويّت ئيمه دووباره پشتيوانانى خواين، عوسمان وتى: پيوستم به وه نييه، ده ستبگرنه وه و مه جه ننگ، ته مه پشتيوانان.

كوچه ريه كانيش: عهلى كورپى ته بوتالب و ته لّحه ي كورپى عوبه يدولا و زوبه يري كورپى عه ووام. سه باره ت به گه نجه كوچه ريه كان، وهك حه سه ن و حوسه ينى كورانى عهلى، عه بدولاى كورپى زوبه ير، عه بدولاى كورپى عومهر. هه روه ها سه فييه ي داىكى باوه رداران كه له كاتى گه مارو كه دا خواردنى ده گه ياند به خه ليفه.

سییه: له پیشبینی هاوه لاندانده بوو دۆخه که بگاته کوشتن، تا دوا جار ههستیانکرد باروودۆخه که ههستیارتره له وهی چاوه پروانکراوه، بۆیه لۆمه ی خویان ده کرد، یان لۆمه ی ئەوانی تریان ده کرد، هه ندیکیش بریاری تۆله سه ندنه وه یان دا.

راجیایی و فیتنه ی نیوان هاوه لاندان له خیلافه تی عه لی کورپی ئەبووتالبدا

کاتیك به یعه تی خیلافه ت درا به عه لی کورپی ئەبووتالب، باروودۆخی موسلمانان

به م چه شنه بوو:

- به شیکی زۆری هاوه لاندان له مه دینه بوون و هه موویان به کۆچه ران و پشتیوانانیشه وه، به یعه تیان دا به عه لی.

- دایکانی باوه رداران هاوده م به به شیکی له هاوه لاندان و موسلمانانیک ی دی، پیشتر چووبوون بۆ مه ککه بۆ به جیگه یانندی حه ج، له نیویشیاندا عایشه ی کچی ئەبووبه کر.

- موعاویه ی کورپی ئەبووسوفیان و به شیکی له هاوه لاندانی ناو شام و خه لکی شامیش، ئاماده نه بوون به یعه ت بدنه به عه لی، مه گه ر دوا ی تۆله سه ندنه وه له بکوژانی عوپمان.

- موسلمانان و هاوه لاندانی هه ریمه کانی ده ره وه ی حیجاز سه رجه میان - جگه له شام - به یعه تیان دا به عه لی کورپی ئەبووتالب.

ئيجتیهادی هاوه لاندان بۆ باروودۆخه که به م چه شنه بوو:

عه لی کورپی ئەبووتالب که خه لیفه ی شه رع ی بوو، پپی وابوو په له نه که ن له تۆله سه ندنه وه هه تا باروودۆخه که هیور ده بیته وه و ئاشوو بخوازان په رت ده بن، چونکه

ئەوان لەوپەری بەھیزیدان و لە باشترین حالەتدا، ئەگەر جەنگیشیان لە دژ رابگەیهنریت، خوینیکی زۆر دەپژریت.

عائیشە ی دایکی باوەرداران و ھەریەک لە تەلحە و زوبەیریش کە بەیعتیان دابوو بە خەلیفەو بەھۆی سووربوونیان لەسەر تۆلەسەندنەوەی عوسمان روویانکردبوویە مەککە، پێیان وابوو دەبیّت تۆلە ی خوینی عوپمان دوانەخریت و ریگە نەدریت ئاشووبگیژان بلاوی لێ بکەن، ئەگەر خەلیفە رازی بیّت، ئەو دەچنە ژێر ئالای سوپاکە ی، ئەگەریش بەو رازی نەبیّت، ئەو دەبیّت لە ھەریمەکانی ترەو کاربکریّت لەسەر نیشاناندانی مەترسی سەبەئی و ئاشووبخوازەکان و فشاریکی وا دروست بکریّت کە خەلیفە قەناعەت پی بکات بەبی داخستن تۆلە ی خوینی عوپمان بکریتەو، بەم نیازەو بەریاریان دا رووبکەنە بەصرە و دواتر جەنگی جەمەلی لیکەوتەو.

موعاویە و ھەوادارانیشی لە شام، پێیان وابوو ھەتا تۆلە ی خوینی عوپمان نەکریتەو، ھیچ بەیعتیک نەدەن بە عەلی و ملکہچی دەسەلتەکە ی نەبن، چاوەری بوون ئەو مەرجه لەلایەن خەلیفەو و ھەلام بەدریتەو.

عەلی کوری ئەبووتالب بەو چەشنە ی کە پێشتر مەرگی دانابوو، دەبیّت موسلمانان رازی بن بە چەشنی بەرپۆبەردنی خیلافەتەکە ی، دەیویست سەرجه م موسلمانان پابەندی بریارەکە ی بن. عائیشە و تەلحە و زوبەیریش بو بەجیگە یاندنی ئیجتیھادەکیان، روویانکردە بەصرە و موسلمانانیکی زۆر چوونە ریزی سوپاکە یانەو. موعاویەش لە شام مایەو و چاوەری و ھەلامی مەرجهکە ی بوو، خەلیفەش بریاری

لابردنی موعاوییه‌ی دهرکردبوو، موعاوییه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی تا ئه‌و کاته به‌یعه‌تی نه‌دابوو،
ئاماده نه‌بوو ئه‌و فه‌رمانه قبول بکات.

جهنگی جه‌مه‌ل سالی ۳۶ ك:

دوای به‌یعه‌ت‌پیدا‌نه‌که، ته‌لحه و زوبه‌یر رووخسه‌تیان له‌عه‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ خواست
که برۆن بۆ مه‌ککه ئه‌ویش رووخسه‌تی دان، له‌ویدا گه‌یشتن به‌دایکه عائیشه، جا
هه‌والی ئه‌وه‌ی پی‌گه‌یشتبوو که عوسمان کوژراوه، هه‌ر له‌ویدا له‌مه‌ککه کو‌بونه‌وه و
جه‌ختیان له‌سه‌ر تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی عوسمان کرده‌وه. پاشان یه‌عالی کوری مونیه له
به‌سه‌ره‌وه و، عه‌بدو‌ل‌لای کوری عامر له‌کوفه‌وه هاتن و له‌مه‌ککه‌دا کو‌بونه‌وه له‌سه‌ر
تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی عوسمان، که ئه‌بی‌سه‌ندری.

ئه‌وه‌بوو به‌خۆیان و ئه‌وانه‌شی دوایان که‌وتبوون له‌مه‌ککه‌وه به‌ره‌و به‌سه‌ره
به‌رپیکه‌وتن و به‌مه‌به‌ستی کوشتنی بکوژه‌کانی عوسمان، وایان ده‌بینی
که‌مته‌رخه‌میه‌کیان کردوو له‌ئاست به‌رگریکردن له‌عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ. عه‌لیش
رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له‌مه‌دینه‌دا بوو، عوسمانی کوری حونه‌یفی کردبوو به‌والی به‌سه‌ره.

هه‌رکه گه‌یشتن عوسمانی کوری حونه‌یف نی‌ردراوی نارد تا بزانی: بۆچی هاتوون و
چیان ده‌وی؟ وتیان: بکوژه‌کانی عوسمانان ده‌وی. پیی ووتن: بوه‌ستن تا عه‌لی دی، و
نه‌یه‌یشت برۆنه نی‌و به‌سه‌ره‌وه. دوای ئه‌وه جه‌به‌له، که یه‌کیکه له‌بکوژه‌کانی عوسمان،
به‌حه‌وت سه‌د که‌سه‌وه هات بۆ شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا، ئه‌وه‌بوو توانیان سه‌ربه‌که‌ون به
سه‌ریدا و زۆریکیان لی بکوژن، به‌وه‌هۆیه‌وه زۆریک له‌خه‌لکی به‌سه‌ره هاتنه نی‌و
ریزه‌کانی سوپای ته‌لحه و زوبه‌یر و عائیشه‌وه خوا له‌هه‌مویان رازی بی. له‌م کاته‌دا

عەلی ھەوالی ئەم شەر و کوشتارە ی نیوان عوسمانی کوری حونەیف، کە والی عەلیە بەسەر بەسەرەو لە گەڵ تەلحە و زوبەیر و عائیشە پێگەیشت، بە دە ھەزار سەربازەو لە مەدینەو بەرە و کوفە کەوتە ری.

خەلیفەش کە ئاگادار بوو بە ھەلۆیستی ھەریەک لە خەلکی شام و بارودۆخی بەصرە، سەرەتا ھەولیدا بەبێ دەرچوون لە مەدینە، لە ریی ناردنی نێردراوانی خۆیەو، لە ناوچەکاندا کیشەکان چارەسەر بکات، بەلام بەھۆی سەرنەگرتنی پلانەکیەو، دواجار پریاریدا خۆی بچیت بە دەم مەسەلە کەو و ریگەنەدات لە سەردەمە کە ی ئەودا بۆ یە کە حجار پەرتبوون و بەشەشبوون لە نیو دەولەتی ئیسلامیدا رووبدات، بۆیە سوپایەکی ریکخست و سەرەتا بەرەو بەصرە بەرپیکەوت.

بەلام نە عەلی نیازی کوشتنی ئەوانی ھەبوو و نە ئەوانیش مەبەستیان جەنگ کردن بوو لە گەڵ خۆدی عەلیدا ھەر وەک ھەندیک لایەن و ئەوانە ی پێیان کاریگەرن تەسەوری دەکەن، خۆ ئەگەر مەبەستیشیان کوشتاری عەلی بوایە راستەوخۆ دەرۆیشتن بۆ مەدینە، نەک بۆ بەسەر.

جا تەلحە و زوبەیر و عائیشە و ئەوانەشی لە گەڵیاندا بوون، ھەرگیز نە خیلافەتی عەلیان پوچەل کردۆتەو، نە تانە و تەشەریان لێیداو، نە بەخراب باسیان کردوو، نە بەیعتیان بە جگە لە عەلی داو، نە بۆ کوشتاری وی دەرچوون بۆ بەسەر، ئەسلەن ئەو لەو کاتەدا لە بەسەر نەبوو. جا ھەر وەک ئەحنەفی کوری قەیس دەلی: دوا ی گە مارۆدانی عوسمان گەیشتم بە تەلحە و زوبەیر، وتم: ئەمر بە چی دەفەرموون، من بزائم دەکوژریت؟ وتیان: خۆت بگەینە بە عەلی.

رېځکه و تننمايه، ټه و ه ب و به يانی پيش مه لابانگدان، هه مووی خه و ت بوو، کو مه لیک له سه به ټيه کان هيرشيان کرده سهر سوپاکه ی ته لحه و زوبه ير و چند سهر بازي کيان لی کوشتن و رايان کرد. سوپاکه ی ته لحه و ا تيگه يشتن که سوپاکه ی عه لی خيانه تيان کردووه، بويه چند سهر بازي کی ټه مانيش به و به ره به يانه هه ليان کوتايه سهر سوپاکه ی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ټيتر سوپاکه ی عه ليش و ا تيگه يشتن سوپاکه ی ته لحه و زوبه ير خيانه تيان کردووه، ټا به و شيويه ورده شهر هر به رده و ام بوو تا به ته و او ه تی له نيوه پرودا شهر هه لگيرسا.

هه وله کان بو راگرتنی شهره که: سهر کرده ی سوپای هه ر دوولا هه ولی راگرتنی شهر ياندا، به لام بی سود بوو، ته لحه هاواری ده کرد: ټه ی خه لکينه و از بينن! به لام که س گویی بو نه ده گرت، تا وای ليها ت و تی: ټاخ ټاخ، په پوله ی ټاگر و ميشوله ی ته ماع^(۱). هه روه ها عه ليش به هه مان شيوه ريگري ليده کردن، به لام که س وه لامی نه ټه دايه وه، هه روه ها عايشه له ريگه ی که عبی کور ی سه وره وه قور ټان يکی نارد به لکو شهره که رابگري ت، به لام سه به ټيه کان تير بارانيان کردو هه ر له وی کوشتيان. شهر هر وايه - په نا به خوا - هه ر که هه لگيرسا، ټيتر که س ناتوانی بيکوژ نيسته وه. ټيبن ته يميه ده لی: فيتنه و ټاشوب و به لا هه ر که هه لگيرسا خه لکانی ژير گيردين به ده ست که مژه و نه زانه کانه وه، هه ر بويه ټه و پياوه به ر پزان ه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه يانتوانی ټه و فيتنه يه خاموش بکه نه وه، عاده تی فيتنه ش هه ر و ابو ه، وه ک خوی مه زن ده فهر موی: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ {الانفال: ۲۵}. (خوتان

(۱) «تاريخ خليفة بن خياط» (۱۸۲).

پاریژن له فیتنه (ئاشوب و بهلا) یهك كه به تهنها تووشی سته مكارانتان نابییت، هه مووتان ده گریته وه، بشزانن كه به راستی تۆله و سزای خوا زۆر سهخته^(۱). ئیمامی بوخاری چهند دیره شیعیکی ئیمپروئو قهیس ده هیئیتته وه كه دهلی:

الْحَرْبُ أَوْلُ مَا تَكُونُ فِتْيَةً تَسْعَى بِزَيْنَتِهَا لِكُلِّ جَهْلٍ
حَتَّى إِذَا اشْتَعَلَتْ وَشَبَّ ضِرَامُهَا وَلَّتْ عَجُوزًا غَيْرَ ذَاتِ حَلِيلٍ
شَمَطَاءً يُنْكِرُ لَوْنَهَا وَتَغَيَّرَتْ مَكْرُوهَةً لِلشَّمِّ وَالتَّقْبِيلِ

جهنگ سه ره تاكه ی وهك كیژۆله ی جوان دوا ی خو ی ده خا چی گه مژه و نه زان هه ره كه گری سه ند و هاته بلیسه دان ده بته پیره ژنیکی بیفه ر و گران سه رسپی و ناشرین و قیزه ون ناشی؛ نه بو بۆنکردن و نه بو ماچکردن^(۲)

رووداوی «جه مهل» له سالی سی و شهشی كوچی رویدا، كه ده كاته: سه ره تای خیلافه تی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، له دوا ی نیوه رۆ دهستی پیکرد و پیش خۆرئاوا بوونی هه مان رۆژ كو تای پیهات.

كۆمه له كه ی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده هه زار كه س بوون، به لام ئه هلی جه مهل پینج شه ش هه زاریك ده بوون، ئالاكه ی سوپاكه ی عه لی له گه ل موحه مه دی كوری عه لی كوری ئه بوتالبا بوو، ئالاكه ی ئه هلی جه مهل له گه ل عه بدوللای كوری زوبه یردا بوو. سه بارهت به ژماره ی كوژراوانی ئه و جهنگه، زیاده ر هویه کی بیشوما ر كراوه و به پیی ماوه و كاتی جهنگه كه و سوورنه بوونی جهنگاوه رانی هه ردوولا له سه ر كوشتاری

(۱) «مختصر منهاج السنة» (۲۸۱).

(۲) «صحيح البخاري» (كتاب الفتنة، باب الفتنة التي تموج كموج البحر) قبيل الحديث (۷۰۹۶).

بهرامبهر و بهراوردی کوژراوانی ئەو جەنگە لەگەڵ کوژراوانی جەنگە گەورەکانی ئەو کات و سەر دەمه‌دا، دەر دەکه‌وێت ژمارە ی کوژراوانی هەردوو لای لە چەند سەد کەسیک تیپەری نە کردوو. فیتنە یە کبوو خوای گەورە شمشیرە کانی لێی بیوێ کرد، بو ئەوانیش داوای رەزامەندی و لێخۆشبون لە خوا ئە کەین.

کوشتنی تەلحە و زوبەیر:

تەلحە و زوبەیر و موحمەدی کورێ تەلحە کوژران، زوبەیر لەم جەنگە بە شدارێ نە کرد و تەلحەش هەروەها، لەبەر ئەوێ ئە گێر نەوێ کەوا زوبەیر دەگات بە عەلی، عەلی پێی دەلی: لە بێرت دی پەیا مەبەر *عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ* فەرمووی: شەری لە گەلدا دە کەیت و تۆ ستەمی لێ دە کە ی، بۆ یە زوبەیر پاشگەز بوو یەو و شەری نە کرد و هەر لەو رۆژە شدا گەرایەو^(۱). بۆ یە راستیە کە ی ئەو یە شەری نە کرد ی، بە لām ئایا ئەم گەتوگۆ یە لە نیوان خۆ یی و عەلی دا رویداو؟ *الله أعلم* تا چەند راستە، بە لām رپوایە تە کە سە نە دیکی بە هیزی نییە، گەرچی لە کتیبە میژو ییە کاندایە ناویان گە. لە مەش مە شهورتر ئەو یە کە زوبەیر بە شدارێ ئەم شەری نە کردوو، بە غەدر کوژراو، بە دەست پیاوی کەوێ پێی دە گوترا ئین جرموز. بە لām تەلحە، لەو کاتە ی کە سەر قالی سارد کردنەوێ خەلکی بوو لە شەر کردن، بە تیریکی ویل (بی مە بەست) کوژرا، بە لām ئەو ی مە شهورە تیریکی مەروانی کورێ حە کەم بەری کەو توو و داویە تی لە زامیکی کۆن لە قاچی و بوو تە هۆی مردنی. شەر کۆتایی هات و

(۱) «المصنف» لابن أبي شيبة (۲۸۳/۱۵ رقم ۱۹۶۷۴). وفيه رجل مجهول، وذكره الحافظ ابن حجر

في «المطالب العالیة» (۴۴۱۲).

خه لکیکی زۆر کوژران، به تایبەت له بهرگریکردن له وشره کهی عایشه، چونکه ئەو و هه کو پهمزیک بوو بۆ ئەوان، بهو هۆیهوه له پیناویدا خۆیان دها کوشت. بۆیه هه رکه وشره کهی دای به زهویدا راسته خۆ جهنگه که وهستایه وه و به سه رکه وتنی عه لی کوری ئەبوتالب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کۆتایی پیهات. ئەگه ر چی راسته ر وایه بلایی کهس سه رنه کهوت، به لکو ئیسلام و موسلمانان له م شه رده دا خه سارۆمه ند بوون.

دوای شه رکه :

که شه رکه که کۆتایی پیهات عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به نیو کوژراوه کاندا ده رۆیشت، ته له حه ی کوری عوبه ییدوللای بینی، هه لیسانه وه و داینا و ئەو خۆله ی به ده م و چاویه وه بوو سه ری و پاشان وتی: پیم گرانه، له ژیر ئەم ئاسمانه ئا به م شیوه به راکشاوی ده ت بینم ئەی ئەبو موحه ممه د. پاشان ده ستی کرد به گریان ووتی: خۆزگه بیست سال پیش ئیستا بمر دایه م^(۱).

* هه روه ها کاتی که عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ موحه ممه دی کوری ته له حه ی بینی دیسانه وه ده ستی کرد به گریان، جا ئەم موحه ممه دی کوری ته له حه یه ناوی لینه رابوو (سجاد) (زۆر سوژده بهر)، به هۆی زۆری عیباده ت کردییه وه. هه ر هه موو ئەو هاوه لانه ی له م شه رده دا به شداریان کرد، به بی هه لاویر، له وه ی که رویدا په شیمان بوونه وه. ئەو جرموزه ش هاته لای عه لی و شمشیره که ی زوبه ییری پیهوو وتی: زوبه یرم کوشت، زوبه یرم کوشت، هه رکه عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ گوئی له مه بوو وتی: به راستی ئەم شمشیره

(۱) «مختصر تاریخ دمشق» (۲۰۷/۱۱)، و «أسد الغابة» (۸۸/۳)، وقال البوصيري: «رجالہ ثقات»، نقله عنه الحافظ في «المطالب العالیة» (۲۰۲/۴) باختلاف.

تهنگی و ناخوشی زوری له سهر په یامبهه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** لابرده، پاشان وتی: مژدهی ناگر بده به بکوژه کهی ئین صه فیه^(۱)، ریگه شی نه دا بیته ژوره بولای^(۲)، که شه په کهش کۆتایی پیهات، عهلی **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ههستا و بهو په پری ریژ و شکوه عایشه ی دایکی ئیماندارانی **رَضِيَ اللهُ عَنْهَا** نارده وه بو مه دینه ی په یامبهه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، بهو شیوه یه ی په یامبهه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** فرمانی پی کردبوو. له عهلیه وه **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ده لی: په یامبهه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** فرموی: (له نیوان تو و عایشه دا شتی روئهدات) عهلی وتی: ئه ی په یامبهه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** بو ئه من سهر شوړیان ده که م؟ ئه ویش فرمووی: (نه خیر، به لام گهر هاتوو شتیکی وا روویدا ئه وا بیگه ری نه وه بو ماله کهی خو^(۳)، ئه ویش ههستا به وه ی که په یامبهه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** فرمانی پی کردبوو.

بوچی عهلی بکوژه کانی عوسمانی نه کوشت؟

عهلی به چاوی (مهسله حه و مهفسه ده وه) ده پروانیه مهسه له که، ئه وه ده یگوت بهر ژه وه ندی له وه دایه تو له سه ندنه وه که دوا بخریت، نهک وازی لی هیئیریت، له بهر ئه مه تو له سه ندنه وه کهی دوا خست، هه روکو چون په یامبهه ری خوا **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** له روداوی (إفك) دا ئه مه ی کرد، کاتیئ که هه ندیک خه لک قسه یان له سهر عایشه کرد و بو هتانیان بو کرد.

(۱) صه فیه دایکی زوبه یری کوری عه وامه وکچی عه بدولموته لبه وپوری په یامبهه ری خوا یه **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**.

(۲) «طبقات ابن سعد» (۱۰۵/۳) بسند حسن.

(۳) أخرجه أحمد في «المسند» (۲۹۲/۶)، قال الحافظ في «الفتح» سنه حسن (۶۰/۱۳).

له ناودارترینی ئەوانەى قسەیان لەسەر عائیشە کرد: حەسسانى كورپى سابت، حەمنەى كچى جەحش، مېستەحى كورپى ئوپاپە، سەرئاشۆینە كەشى عەبدوئاللاى كورپى ئوبەى كورپى سەلۇل بوو[تائەو وەبوو ئایەت لەبارەى مەسەلە كەو وە دابەزى و بەرئەتەى داىكى ئیماندارانى راگەیان]، پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ رَؤِيشته سەر مېنبەر و فەرمووى كى عوزرم بو دىئیتەو و ئەگەر هەستم بە كوشتنى كەسێك لەسەر ئەو خراپەى لىي وەشاو تەو وە كە تىنى خراپە و ئازارى گەشتوتە خیزانە كەم - مەبەستى عەبدوئاللاى كورپى ئوبەى كورپى سەلۇلە -، سەعدى كورپى موعاز^(۱) هەستا و وتى: من ئەى پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سەرت دەخەم و عوزرت بو دىنمەو وە. خو ئەگەر لە ئیمەى (ئەوسە) ئەو دەىكوژین، ئەگەریش لەبرا خەزرەخىە كامانە و فەرمان دەفەرموى هەر دەىكوژین! كەچى سەعدى كورپى عوبادە هەستا وەلامى سەعدى كورپى موعازى دایەو وە، ئوسەیدى كورپى حودەیریش هەستا وەلامى سەعدى كورپى عوبادەى دایەو وە، پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هەر بى دەنگى دەکردن^(۲). ئیتەر كە زانى مەسەلە كە لەو وەگەرە ترە - چونكە پېش هاتنى پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بو مەدینە، ئەوس و خەزرەج رېككەوتن لەسەر ئەو وەى ئەم

(۱) راستەر یان نزیکتەر لە راست ئەو وەیه بلیین: ئەم دەمەقائلییه لە نىوان سەعدى كورپى عوبادە و ئوسەیدى كورپى حودەیردا بوو، چونكە سەعدى كورپى موعاز لە شەرى بەنى قورەیزە وەفاتى كردو، چەرۆكى ئیفكيس لە غەزای «مورەیسىع - بەنى موسەلیق» دا بوو، كە دەكەوئیتە دواى بەنى قورەیزەو... بۆیەش وتم: نزیکتەر لە راست؟ لەبەر بوونى جیاوازی را لەسەر مېژوووى رووداوەكانى ئەحزاب و قورەیزە و بەنى موسەلیق.. بڕوانە: الفتح.

(۲) متفق عليه: «صحيح البخاري» (۴۱۴۱)، و«صحيح مسلم» (۲۷۷۰).

عەبدوﻟﻼﻱ كورپى ئوبەى كورپى سەلۇلە گەورە و دەم سپیان بى، بۆيە پایەيەكى بەرزى
 ھەبوو لە لایان، خۆ ھەر ئەم بوو سى یەكى سوپاکەى لە جەنگى بەدردا گەرانەو،
 دەبىنى پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لىرەدا - دەست بەردارى قامچى لىدانەكەى
 عەبدوﻟﻼﻱ كورپى ئەبى سەلۇل دەبىت، لەبەرچى؟! لە بۆ بەرژەو ەندى، چونكە قامچى
 لىدانەكەى مەفسەدە و خراپەى زۆرتى لىدەكەوتەو ەك لە وازلېھىنەكەى.

بەھەمان شىوہ عەلىش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ واى دەبىنى كە دواخستنى تۆلەسەندەوہى
 عوسمان، مەفسەدەى كەمترە ەك لە پەلەلېكردنى، ئاخىر ئەسلەن عەلى نەيدەتوانى
 بكوژەكانى عوسمان بكوژىت! چونكە ئەوان دانە دانە ناسراو نەبوون، ئەگەریش
 سەرکردەكانىان ديارن ئەوانىش ھۆز و عەشیرەتبان ھەيە، بەرگرى لى دەکردن،
 سەربارى ئەوہش جارى فیتنە و ئاشوب ھەر بەردەوامە و ھىشتا ئەمن و ئاسايش
 بەرقەرار نەبوو، كى دەلى عەلىش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ناکوژن؟! ھەرواش بوو دواى ئەوہ
 كوشتىشيان.

* بۆيە كاتىك خىلافەت گەيشت بە موعاويە، بەھەمان شىوہ بكوژەكانى
 عوسمانى نەكوشت؟! بۆ؟ چونكە پەئى وەكو پەئى عەلى لىھات، عەلى ئەمەى بە
 واقع دەبىنى، موعاويە بە نەزەرى، بەلام كە خىلافەتى گرتە دەست بە واقىعى و
 عەمەلى بىنى. راستە موعاويە ھەندىكىانى كوشت، بەلام باقىەكەيان ھەر مانەوہ
 ھەتا سەردەمى حەجاج لە خىلافەتى عەبدوﻟمەلىكى كورپى مەرواندا، ئەو ھەموويانى
 كوشت و كەسيانى نەھىشتەوہ. ئەوہى گرنگە، عەلى نەيدەتوانى بيان كوژى، نەك
 دەسەلاتى نەبووبى، بەلكو لەبەر خاترى ئومەت ئەمەى نەكرد.

جهنگی صیفین^(۱) سالی ۳۷ ك:

موعاویه به یعیته به عهلی نه ده دا هه تا تۆله ی عوسمان نه کریتته وه، جا کاتیك عهلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له جهنگی جه مهل بوویه وه، وتی: ئیستا پیویسته موعاویه به یعیته بدات، سوپای له بو شهر تاماده کرد، یان نه وه تا به یعیته بدات، نه وه بوو عهلی به سه د هه زار سه ر بازه وه به ره و صفین له شام کهوته ری. نه وه بوو عهلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له مانگی سه فهری سالی سی و هه وتی کوچی گه یشته صیفین.

جی تاماژه یه نه م جهنگانه ی ئیمامی عهلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ هم جه مهل و هم نه وه ی صیفینیش به ره ئی و ئیجتهادی خۆی کردونی. نه وه تا نه بو داود له سونه نه که ی خۆیدا له قه یسی کوری عوباده وه ریوایته ده کا، ده لئى به عه لیم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ووت: باسی نه و به سه ر هاتانه ی خۆتان بو بکه ئایا په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ رایسپارد بووی یان را و بوچوونی خۆت بوون؟ وتی: په یامبه ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هیچی پی رانه سپاردوم، هه مووی را و بوچوونی خۆم بوون^(۲).

ئایا موعاویه شه ری کورسی بوو؟

نه بو موسلیمی خوه لانی باسیکمان بو ده گیریتته وه نه م تۆمه ته ریشه کیشه ده کات. نه بو موسلیمی خوه لانی رۆیشتوته لای موعاویه و پی ووتوه: تۆرکه به رایه تی له گه ل عه لی دا ده که ی، تۆ خۆت نه که یته هاوشانی عه لی؟ موعاویه وتی: نه به خوا، نه من باش ده زانم که عه لی باشتره و شایسته تره بو نه و کاره، به لام ئیوه نازان عوسمان به

(۱) صفین نزیکى «الرقعة» یه، ته نیشته روبرای فورات، ئیستا ده که ویتته سوریا وه.

(۲) «سنن أبی داود» (کتاب السنة، باب ما یدل علی ترک الکلام فی الفتنة)، ح ۴۶۶۶. و صححه الألبانی.

مهزلومی کوژرا؟! منیش کوری مامیم، داوای خوینه‌کە‌ی ئە‌کە‌م، برۆن بۆ‌لای عە‌لی و پێ‌ی بلی‌ن: با بکوژە‌کانی عوسمانم تە‌سلیم بکات، ئە‌و‌ه منیش هە‌موو شتی‌کی تە‌سلیم ئە‌کە‌م، ئە‌و‌ه‌بو رۆ‌یشتنە‌ خزمە‌ت عە‌لی و قسە‌یان لە‌گە‌ڵدا کرد، بە‌لام ئە‌و ئامادە‌ نە‌بوو بکوژە‌کان تە‌سلیم بکات^(۱).

جا مو‌عاویە‌ هەرگیز نە‌یگوتوو‌ه من خە‌لیفە‌م، مە‌شت و مە‌ریشی لە‌گە‌ڵ عە‌لی دا هەرگیز لە‌سەر خیا‌لفە‌ت نە‌بوو‌ه، بۆ‌یە‌ش کاتی‌ک ناکۆ‌ک کە‌وتن -و‌ه‌ک دواجار با‌سی لی‌و‌ه ئە‌کە‌ین- و مە‌سە‌لە‌ی تە‌حکیم هاتە‌ پێ‌شە‌و‌ه، نو‌وسی: ئە‌مە‌ ئە‌و نو‌سراو‌ه‌یە‌ کە‌ عە‌لی ئە‌میری ئی‌مانداران پە‌یمان‌ی لە‌ مو‌عاویە‌ی کوری ئە‌بو سو‌فیان و‌ه‌رگرتوو‌ه لە‌سە‌ری، مو‌عاویە‌ وتی: مە‌نوسە‌ ئە‌میری ئی‌مانداران، ئە‌گەر بە‌ی‌عە‌تم پێ‌ت‌ب‌دایە‌ لە‌سەر ئە‌و‌ه‌ی کە‌ ئە‌میری ئی‌ماندارانی لە‌گە‌ڵت نە‌دە‌جە‌نگام، بە‌ تە‌ن‌ها ناوی خۆ‌م و خۆ‌ت بنوسە‌، پاشان بە‌ری کرد بە‌‌لای نو‌وسە‌رە‌کە‌ و پێ‌ی ووت: ناوی ئە‌و لە‌ پێ‌شدا بنوسە‌، بە‌‌هۆ‌ی فە‌زلی و پێ‌شە‌نگی‌ی لە‌ ئی‌سلامدا^(۲).

جا هەرگیز شە‌ری نی‌وان عە‌لی و مو‌عاویە‌ شە‌ری نی‌وان خە‌لیفە‌یە‌ک و خە‌لیفە‌یە‌کی تر نە‌بوو‌ه، بە‌‌ل‌کو هۆ‌کاری شە‌رە‌کە‌ ئە‌و‌ه‌بوو‌ه؛ عە‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دە‌یویست مو‌عاویە‌ لا‌بدات، مو‌عاویە‌ش ئە‌و‌ه‌ی قبول نە‌دە‌کرد تا بکوژە‌کانی کورە‌کە‌ی مامی نە‌کوژرین، یان تە‌سلیمی خودی مو‌عاویە‌ بک‌رین، مە‌سە‌لە‌کە‌ خیا‌لفە‌ت نە‌بوو‌ه هە‌روە‌ک ب‌لا‌و‌ه.

(۱) «تاریخ الاسلام» (ص ۵۴۰) (عهد الخلفاء الراشدين)، وسنده صحيح.

(۲) «البدایة والنهاية» (۲۸۸/۷).

ژماره‌ی سوپاکه‌ی عه‌لی سه‌د هزار و ژماره‌ی سوپاکه‌ی موعاویه‌ی هفتا هزار دهبوو، له‌م شه‌ره‌دا له‌ نیو سوپاکه‌ی عه‌لی عه‌ماری کورپی یاسر کوژرا، په‌یامبه‌ری خواش عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ به‌ عه‌ماری فه‌رمووه: «یا عمار ستقتک الفئة الباغية»، «ئه‌ی عه‌مار کۆمه‌له‌ سته‌مکاره‌که‌ ده‌تکوژن»^(۱).

که‌واته‌ موعاویه‌ و سوپاکه‌ی ده‌سته‌ باغیه‌که‌بوون.

به‌لام له‌ ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لیان پرسى: فه‌رموده‌ی: «ستقتک الفئة الباغية» چی ده‌لیبی له‌ باره‌یه‌وه؟ وتی: هیچی له‌ باره‌وه‌ نالییم هیچ نه‌وتن بیوه‌یتره، ئه‌وه‌ ده‌لییم که‌ په‌یامبه‌ری خوا عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فه‌رموویه‌تی: کۆمه‌له‌ یاخیبووه‌که‌ کوشتیوانه، ئیتر بیده‌نگ بوو^(۲).

به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ ده‌قی سه‌حیح هه‌ردوو کۆمه‌له‌ که‌ی عه‌لی و موعاویه‌ موسلمانن^(۳).

عه‌لی و سوپاکه‌شی له‌ حه‌قه‌وه‌ نزیکتزن، عه‌لیش بو جیبه‌جی‌کردنی ده‌قی قورئان، بریاریدا جه‌نگی موعاویه‌ و سوپاکه‌ی بکات. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: {وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

(۱) متفق علیه: «صحيح البخاري» (الصلاة، التعاون في بناء المسجد) (٤٤٧)، و«صحيح مسلم» (الفتنة، لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل) (٢٩١٥).

(۲) «السنة» للخلال ص ٤٦٣ رقم ٧٢٢.

(۳) «صحيح البخاري» (٢٥٧٧).

وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ (۹) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ}، واته: «ته گهر دوو دهسته له باوهرداران پیکه وه به
 جهنگ هاتن، هه رچی تواناتان هه یه به کاری بیسن و ناشتیا بکنه وه، ته گهر
 دهسته یه کیان دهست درییی کرده سهر دهسته که ی تر و ملی رانه کیشا بو ناشتی،
 تهوا ئیوهش له گهل تهو کوومه له یاندا بجهنگین که دهستدرییی دهکات، تا ناچار ته بی و
 ته گهر پیتنه وه بو بریارو حوکی خوا، ئینجا ته گهر تهو کوومه لهش گه رایه وه بو حوکی
 خوا، ئیوهش به ئینصاف نوبژیان بکن و دادپهروه ر بن، بیگومان خوا دادپهروه رانی
 خوش تهوی، به راستی ههر برواداران برای یه کن، ئیوهش نیوانیان چاک بکن و
 ناشتیا بکنه وه، هه میسه له خوا بترسنن به شکو خوا ره حمتان پیبکات».

عهلی کوری ته بووتالب جهنگی سوپای شامی کرد هه تا تهو کاته ی گه رانه وه بو
 فه رمانی خوا، تهوکات دهستی هه لگرت له لیدانیا و بریاری دادوه ریی دا، دوی
 خویشی حه سه نی کوری به شی دووه می جیبه جی کرد که صولخی نیوان بریانی
 موسلمان بوو.

ههر چوئیک بی، پاش ئالوگوری نامه و نیردراو له نیوان عهلی و موعاویه و
 نه گه یشتنه ته نجام، عهلی کوری ته بووتالب بریاریدا هیرش بباته سهر شام هه تا تهو
 کاته ی موعاویه و سوپاکه ی دینه ژیر بار، موعاویهش پاش راویژ به خه لک و
 دهو ربه ره که ی، بریاریدا به رنگاری سوپاکه بیته وه، عهلی له عیراقه وه سوپایه کی
 چند هه زار که سی ئاماده کرد و موعاویهش به سوپایه کی چند هه زار که سیه وه
 رووه و ناوچه ی صفین هات، لهوی هه ردوو سوپا ماوه ماوه هیرشیا ن ده برده سهر

یەكدى، دواچار له جەنگیكى سەختى چەند رۆژەدا بەریەككەوتن، لە هەردوو لاوه ویستی صلح و ریککەوتن ڕوو له هەلکشان بوو، سوپای موعاویە بریاریان دا واز لە جەنگ بهینن و داوای صلحیان کرد، نوسخەیهکی قورئانیان برد بۆ عەلی کوری ئەبووتالیب هەتا لەسەر قورئان ریکبکەون، ئەویش رازی بوو، هەر لایەك نوینەری خۆی دەستنیشان کرد بۆ ئەنجامدانی ریککەوتنەکه، بەم چەشنە جەنگەکه کۆتایی پێ هات.

هەق لە گەڵ کیدا بوو؟

ئین حەجەر دەلی: جمهوری زانیانی ئەهلی سوننەت، دەلین ئەوانەى لە گەڵ عەلى دا جەنگاون هەق و سەواب بوون و لە فەرمودەى سەحیحدا چەسپاوه ئەوانەى لە دژی عەلى جەنگاون یاخى بوون، لە گەڵ ئەم هەق پیدانەشدا بەلام لەسەر ئەو هەش یەكدهنگن کهوا ئیجتهدایانکردوو و نهیان پیکاه^(۱). هەر وهها دەلی: (ئەهلی سوننە یەكدهنگن لەسەر ئەو هەق که نابیت تانە لە یەك هاو هەل بدریت، لەسەر ئەو هەق که لییان وهشاو تهوه، ئەگەرچی و با لایەنە هەقە کهشیان بناسریت تهوه، چونکه ئەوان شەریان نه کردوو هه گەر به ئیجتهدا نه بێ^(۲). واتە بۆ خویشی و لەبەر هەوا و ئارەزوو شەریان نه کردوو ههروهك زۆریك له چهواشه کاره كان تهسهورى ده کهن.

ئەگەریش که سیك بلیت: «ئەگەر لە کاتی ڕودانی هەر جیاوازی و ناکوکیەك لە نیوان موسولماناندا، واجب و ابوایه که لێی رابکریت و هەرکەسە و بتەپیتە مالى

(۱) «فتح الباري» (۱۳/۷۲).

(۲) «فتح الباري» (۱۳/۲۷).

خوییه‌وه، ئەوا نه سنوره‌کانی خوا جیببەجی دەکرا و نه خراپە بە خراپە دادەنرا، هەر وەها خراپە کارەکان رینگەیان بۆ والا دەبوو بەوەی هەر حەرامیەک دەیانەوی ئەنجامی بدەن»^(۱). ئەوا دەلێم: بەلێ ئەم قسەیه راستە ئەگەر مەسەلە که روون بیّت، بەلام ئەگەر هاتوو مەسەلەکان ئالۆز و ناروون بوون، ئەوا دوور کەوتنەوه پێویستە، هەربۆیه دەبینی زۆریک بەشداری لەم شەڕەدا ناکەن. کەواتە شتیەک که دەبیّت قەناعەتمان پێی هەبی، ئەوێه: تەلحەو زوبەیرو عایشە و شوینکەوتوانیان، هەر وەها عەلی و شوینکەوتوانی، بە ئیجتەهاد شەڕیان کردوو، مەسەلە که ئاشوب و بەلا بووه، بەتایبەت جەنگی جەمەل، خۆبۆ ئامادەکراو نەبوو و مەبەستیشیان شەڕ نەبوو، ئیبن تەیمیە و ئیبن حەزمیش دەلێن: جمهوری زانایان بی دەنگی زمان گرتن لەم مەسەلەیه‌دا بەباش دەزانن. ئەحمەد بن عبد الحلیم بن عبد السلام: دەلێ: ئەگەر کەسیکیش بلی: ئەی باشە خۆ عەلی یە کەم جار دەستی بە شەڕ کرد؟ ئەوا پێی دەلێن: خۆ یە که مجاریش ئەوان بوون لە گوێراییەلی ئەو دەرچوون و بەیعه‌تەکیان شکاند و کردیان بە ستمکار و بەشدار لە خوینی عوسمان و شایه‌تی درۆشیان لەسەر قبول کرد^(۲). هەر وەها دەلێم: چونکه لای خەلکی شام دەنگوباس وابوو که عەلی بە کوشتنی عوسمان رازی بووه.

ئەمەش لەبەر چوارشت لە لای خەلکی شام رەواجی پەیدا کرد:

۱. نە کوشتنی بکوژەکانی عوسمان.

(۱) انظر: «فتح الباري» (۲۷/۱۳).

(۲) «منهاج السنة» (۴/۴۱۰).

۲. جهنگی جه مهمل.

۳. به جیهیشتنی مه دینه و نیشته جیبوونی له کوفه، که سه نگه و هه شارگه ی

بکوژه کانی عوسمان بوو.

۴. له ناو سوپاکه ی عه لی دا خه لکانیک هه بوون توّمه تباربوون به وه ی ده ستیان له

خوینی عوسماندا هه یه. له بهر ئەم چوار شته خه لکی شام که وتنه گومانه وه (له لای

نه زانه کانیان)، که عه لی ده ستی هه یه له کوشتنی عوسماندا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ خَوَى له

راستیدا هه رگیز ده ستی عه لی تیدا نه بووه، ته نانه ت عه لی نه فره تی له بکوژه کانی

عوسمان ده کرد، جا ئە گه ر یه کیک وتی: خو ئە مهش به ته نها ئە وه کوشتاره ی ئە وه

له گه لیاندا کردی هه لال ناکات؟ ئە وا پیی ده لیین: به لکو بو ئە وان هه لال نه بوو له گه ل

عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بجهنگن، چونکه ئە وه توانای کوشتنی بکوژه کانی عوسمانی نه بوو،

به لکو ئە گه ر توانای ئە وه شی هه بووبا و نه یکردبی“ به ته ئویل یان به تاوانباری بی،

هه ر نه ده بووه پاساو بو په رته وازه کردنی کوّمه لی موسولمانان و به یعت پی نه دانی،

به لکو هه رچو نیک بوایه به یعت پیدانی عه لی بو ئیسلام و موسولمانان چاکتر بوو به

سود تریش بوو^(۱).

ئە وه هاوه لانه ی به شداری ئە م شه رانه یان کرد؟

ئە وه هاوه لانه ی به شداری شه ری (جه مهمل) و (صیفین) یان کرد ئە مانه ن: عه لی،

زوبه یر، ته لّحه، عایشه، کوری زوبه یر، هه سه ن، حوسه ین، عه مّار، ئیبن عه بباس،

(۱) «منهاج السنة» (۴/۱۱۱).

موعاویہ، عہ مری کورپی عاص، قہیسی کورپی سہعد، قہعقاعی کورپی عہمر،
 جہریری کورپی عہبدوللآ، خوزہیمہی کورپی سابت، ئەبو قہتادہ، ئەبو ھہیسہمی کورپی
 تہییہان، سہہلی کورپی سہعد، جابری کورپی عہبدوللآ، عہبدوللآی کورپی جہعغہر،
 عہدی کورپی حاتم، ئەشعہسی کورپی قہیس، جاریہی کورپی قودامہ، فوزالہی کورپی
 عوبہید، نوعمانی کورپی بەشیر. ئەوانہشی خۆیان گرتہوہ و بەشداریان نہ کرد ئەمانہن:
 سہعدی کورپی ئەبی وەقاص، سہعیدی کورپی زہید، عہبدوللآی کورپی عومہر،
 موحمہدی کورپی مہسلہمہ، ئوسامہی کورپی زہید، ئەبو ھورہیرہ، زہیدی کورپی
 سابت، عومرانی کورپی حوصہین، ئەنہسی کورپی مالک، ئەبی بەکرہی سہقہفی،
 ئەحنہفی کورپی قہیس، ئەبو ئەیوبی ئەنساری، ئەبو موسای ئەشعہری، ئەبو
 مہسعودی ئەنساری، وەلیدی کورپی عوقبہ، سہعیدی کورپی عاص، عہبدوللآی کورپی
 عامر، عہبدوللآی کورپی عہ مری کورپی عاص، ئەبو بەرزہی ئەسلہمی، ئەھبانی
 کورپی صہیفی، سہلہمہی کورپی ئەکوہع، بەلکو زۆربہی ھاوہلان ﷺ.

چیرۆکی داوہریکردن (تحکیم)

وتمان جہنگی صفین بہ دادوہری (تحکیم) کۆتایی پیہات، عہلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
 گہراپہوہ بۆ کوفہ، موعاویہش بۆ شام، لہسەر ئەوہی کہ داوہریکردنہ کہ لہ پرمہزاندا
 ئەنجام بدری، عہلی ئەبو موسای ئەشعہری نارد و موعاویہش عہ مری کورپی عاص تا
 ریککەوتن ئەنجام بہن.

بەلام چیرۆکیکی بہناوبانگی تہ حکیم ھہیہ کہ: عہ مری کورپی عاص لہ گہل ئەبو
 موسای ئەشعہری ریککەوت لہسەر لابرڈنی ھہریہک لہ عہلی و موعاویہ، ئەبو

موسای ئەشعەری سەرکەوتە سەر مینبەر و وتی: من عەلی لە خیلافەت لائەبەم
 ھەروەك چۆن ئەم ئەنگوستیلەییە لە پەنجەم داتەكەم، پاشان ئەنگوستیلەكەیی لە
 پەنجەیی داکەند، ئینجا عەمری كۆری عاص ھەستا و وتی: ھەروەھا منیش عەلی لە
 خیلافەت لائەبەم ھەروەكو چۆن ئەبو موسا لایبرد وەكو داکەندنی ئەم ئەنگوستیلەییە
 دەستم، ھەروەھا موعاویە دەھیللمەو و جیگیری دەكەم ھەروەك چۆن ئەنگوستیلەكەم
 لە جیجی گیر دەكەم. ئەو بوو بە قائلە قال و ھەرا و ھوریا، ئەبو موسا بە تورەییەو
 رۆیشتەو دەروەو گەراپەو بو مەككە و ئیتر نەرۆیشت بو كوفە بو لای عەلی، بەلام
 عەمری كۆری عاص گەراپەو شام^(۱).

ئەم چیرۆكە ساختەییە و درۆییە، ھۆكەشی ئەو ئەبو میخنەفەییە كە چەندین
 جارە باسی دەكەین.

جا ئەم رپوایەتە گومانی تیدا نییە ساختەییە لەبەر سی ھۆ:

یەكەم: سەنەدەكەیی زەعیفە، ئەبو میخنەفی درۆزی تیدا یە. دووھم: خەلیفەیی
 موسولمانان، نە ئەبو موسای ئەشعەری و نە غەیرە ئەویش ناتوانن لایبەن، چونكە
 لابردنی خەلیفە لە لای ئەھلی سوننە ھەروا بەم ساناییە نییە. ئاخر چۆن دەكۆری دوو
 پیاو رپیکەون لەسەر لابردنی ئەمیری ئیمانداران؟ ئەمە قسەییەكی راست نییە، بەلكو

(۱) «تاریخ الطبری» (۵/۴)، و«الكامل في التاريخ» (۱۶۸/۳). وعمرو بن العاص: صحابي جليل
 هاجر طوعا لا كرها فلم يكن في المهاجرين نفاق لعدم الحاجة إليه، وإنما كان التناق في أهل المدينة
 وذلك أن أشراف مكة وكبراءها كانوا كفارا وكان المؤمن يؤدي فأنى يتأتى التناق؟! وقد قال رسول الله
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ابنا العاص مؤمنان عمرو وهشام» رواه أحمد (۲/۳۰۴).

ئەوھى لە (تەحکیم) دا پرویدا ئەوھىە: ھەردولا رېڭکەوتن لەسەر ئەوھى کە عەلى لە کوفەدا بىننیتەوھ و خەلیفەى موسولمانانە و موعاویەش بىننیتەوھ وەکو ئەمیریک بەسەر شامەوھ، بەلام شەر و کوشتار بوەستیت. سېیەم: ئەو رېوایەتە صەحیحەمان ھەبە کە باسمان کرد.

چیرۆکە راستەقینە کە بەو شیۆھىەبە کە لە ئەھلى ھەق و راستیەوھ رېوایەتیان کردوھ:

کەوا عەمرى کورپى عاص لەگەڵ ئەبو موسا بەیەك گەبەشتن و پىپى ووت: لەمەر ئەم مەسەلەبە چى دەلێى؟ ئەبو موساش وتى: من دەلیم ئەو لەو کەسانەبە کە پەيامبەرى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وەفاتى کرد و لىيان رازى بووھ^(۱)، عەمرى کورپى عاص وتى: ئەى من و موعاویە دەخەیتە کوى؟ ئەبو موسای ئەشعەرى وتى: ئەگەر کۆمەكى لىخواستن، ئەوھ ئیوھ کۆمەکرەسیتان تىداپە، ئەگەریش بەکارتان نەھىنى و پىپوستى پىتان نەبى، ئەوھ کارى خوا ھەر بىپىپوست بووھ بە ئىو^(۲). ئىتر مەسەلە کە بەمە کۆتایى پىھات، بەم ھەوالەوھ عەمرى کورپى عاص گەراپەوھ بو لای موعاویە و ئەبو موساش بو لای عەلى.

مەترسیە ناوخۆبى و دەرەكبەکان

(۱) مەبەستى عەلى کورپى ئەبو تالبە رَضِيَ اللهُ عَنْهُ.

(۲) انظر تفصیل قصة التحکیم في كتاب «مرويات أبي مخنف» وقد عزاه إلى «التاریخ الكبير» (۵/

۳۹۸). وانظر (تاریخ دمشق) (۴۶/ ۱۷۵).

له سه‌روبه‌ندی مملانیکانی نیوان عه‌لی و موعاوییه و پاش روودانی جه‌نگی صفین و مه‌سه‌له‌ی دادوهری نیوانیان، دوو مه‌ترسیی نوی دهرکه‌وتن که به خیرایی هه‌ول درا به‌ریان پی بگیریت، مه‌ترسیه‌کی دهره‌کی له به‌ره‌ی موعاوییه‌ی کوری ئەبووسوفیانه‌وه که هیرشی رۆمه‌کان بوو، مه‌ترسیه‌کی ناوخویش له به‌ره‌ی عه‌لی کوری ئەبووتالیبه‌وه که خه‌واربجه‌کان بوون.

هیرشی رۆمه‌کان:

له سه‌روبه‌ندی ناکۆکی و جه‌نگی نیوان هه‌ردوولادا، پادشای رۆمه‌کان به فرسه‌تی زانی و سوپاکه‌ی ریکخسته‌وه هه‌ولیدا هه‌ندی له‌و ناوچانه بگیریتته‌وه که پیشتر سوپای ئیسلامی فه‌تخی کردبوون، خیرا موعاوییه هه‌ستی به مه‌ترسی بارودۆخه‌که کرد و نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ئامیزی بو نووسی: (ئه‌ی نه‌فره‌ت لی‌کراو، سویند به‌خوا ئە‌گه‌ر ده‌ست هه‌لنه‌گریت و نه‌گه‌ریتته‌وه بو نیو ولاتی خۆت، له‌گه‌ل ئاموزاکه‌مدا له‌ دژت ریکده‌که‌وم و له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی ولاته‌که‌ت دهرت ده‌که‌م و سه‌رزه‌ویت لی به‌رتسه‌ک ده‌که‌مه‌وه)، پادشای رۆم که ئە‌مه‌ی پی‌گه‌یشته‌ت، ترس و بیم دایگرت و ده‌ستی هه‌لگرت و خیرا داوای ئاگره‌ستی کرد.

* جه‌نگی خه‌واره‌کان (جه‌نگی نه‌ه‌ره‌وان) سالی ۳۸ ک:

عه‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ گه‌رايه‌وه بو کوفه، ئە‌وه‌بوو خه‌وارج دهرچوون و (ته‌حکیم) بیان پی ر‌ه‌فز بوو و ده‌یانگوت: «لا حُکَمَ إِلَّا لِلَّهِ دادوهری ته‌نها بو خودایه»، ئیتر ده‌ستیان کرد به ئاژاوه‌گیران و ئاشووبنانه‌وه به‌سه‌ر عه‌لییه‌وه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ته‌نانه‌ت له‌ناو مزگه‌وتیشدا هه‌لده‌ستان و داده‌نیشان ده‌یانگوت: لا حُکَمَ إِلَّا لِلَّهِ .. لا حُکَمَ إِلَّا لِلَّهِ،

به لَامِ عَلى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وتى: ووتيه كى رهوايه، به لَامِ مهبهست پيى نارِ هوايه. دواى تَهوه
 هاوه لى پايه بهرز عه بدوللاى كورپى خه باب و خيزانه كه يان كوشت و سكيان هه لدرپى -
 مندالپي كيش له سكيذا بوو- له مانگى خويدا بوو -له مانگى نويه ميذا بوو-، كه
 هه وال گه يشته عه لى نيردراوى نارد بولايان: كه بزاني كى كوشتنى؟ تَهوانيش
 وه لاميان دايه وه و وتيان: هه موومان كوشتمان! عه ليش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به سوپايه كى ده
 هه زار نه فهريه وه بو كوشتارى خه وارج به ره وه نه هره وان كه وته رپى.

له مه وه روون بوويه وه بو بهرگرتن بهم مه ترسييه نوييه، عه لى كورپى تَه بووتالب
 ههنگا وه كانى سى قوناغ بووه:

يه كه م: نه رمى نواندن: كه مزگه وتى لى قه ده غه نه ده كردن و پشكى خويان پيده دا
 و له گه ليان نه ده جهنگا مه گهر تَه وان ده ستبكه ن به جهنگ.

دووه م: دانوستان و وتويژ: بو تَه مهش كه سانى وهك عه بدوللاى كورپى عه بباسى
 نارد هه تا قسه يان له گه لدا بكات، تَه ويش پاش تَه وهى سهردانى كردن و وتويژى له گه ل
 كردن، توانى قه ناعهت به زورينه يان بكات. وهك ئيستا باسى ديت.

سييه م: جهنگى يه كلا كه ره وه:

له عوبه ييدوللاى كورپى عيازى كورپى عه مرى قاريه وه ده لى: عه بدوللاى كورپى
 شه دداد هات بولاي عايشه و ئيمهش دانيشت بووين، له عيراقه وه هات بو وه وه له و
 شه وان هى عه لى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تيدا شه هيد كرابوو، عايشه وتى: تَه ي عه بدوللاى كورپى
 شه دداد، گهر پرسيار يكت لي بكه م به راستى وه لامم تَه ده يته وه؟ باسى تَه وانم بو بكه ي
 كه عه لى كوشتنى؟ تَه ويش وتى: جا بو دروت له گه ل بكه م؟ وتى: ده ي كه واته باسى

به سهرهاتی نهوانه م بوبکه. وتی: کاتیك عهلی له گهل موعاوییه دا نوسراوه که بیان نووسی و دوو داوهره که بیان له نیو خویندا کرد به دادوهر، هشت هزار له قورئان خوینه کانی نیو خه لک خروجیان لی کرد و ریشتنه ناوچه یه کی نزیك کوفه، پیی دهوترا (حروراء)، سهرزه نشتی عهلیان ده کرد و نهانوت: خوت له جلو بهرگ و ناویك دامالی که خوا له بهری کرد بووی و لیی نابووی، پاشانیش ریشتووی پیوت کردوته دادوهر له دینی خوادا، له کاتیكدا داوهری تهنها بو خوایه. نه مه گیشته عهلی کهوا له سهر چی سهرزه شتیان کرده ووه و لیی جیا بوونه ته ووه، فرمانی کرد به بانگه ریك بانگ بکات: ههر کهس دیته لای نه میری ئیمانداران با قورئانیکی پی بیئت، داوی نه وهی ماله کهی پر بوو له خه لکی قورئان خوین، داوی قورئانیکی کرد، بویان هیئا، له بهر دهستی خوئی داینا و دهستی له قورئانه که دها و دهیوت: نهی قورئانه که! قسه بکه بو خه لکی! خه لکی بانگیان کرد و وتیان: نهی نه میری ئیمانداران داوی چی لی ده کهی؟ نه وه تهنها حوبریکه له سهر کاغز! ئیمه قسه ده کهین به وهی لیوهی بو مان گیر دراو ته ووه! چیت نه وی بلی؟

وتی: نهوانه تان که خروجیان لی کردم، با قورئانی خوا حه که می نیوان من و نهوان بی، خوای پایه بهرز له قورئاندا له بارهی ژن و پیاو یکه وه نه فهرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ {النساء: ۳۵}. «خو ته گهر ترسان له وهی نیوان ژن و میرد بشیویت، نهوا داوهریك له کهس و کاری پیاو که و داوهریك له کهس و کاری ژنه که بنیرن بو ریكخستنیان، نه گهر ریكخستنیان ده وی نهوا خوا ریكخستن ده خاته نیوان ژن و

می‌رده که وه، بی گومان خوا هم‌میشه زانای ناگاداره». ئەه‌ی خو ئومه‌تی موحه‌مه‌د
 عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ خوینی مه‌زنتر و به حورمه‌تتره له ژن و پیاویک، په‌خنه‌ی ئەوه‌م
 لیده‌گرن له نوسراوه‌که‌ی نیوان خوّم و موعاویه‌دا نوسیومه: (عه‌لی کوری ئەه‌بوتالب
 نووسی)، له حوده‌یبیه‌دا خزمه‌تی په‌یامبه‌ری خوا بووین عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، سو‌هه‌یل
 کوری عه‌مر هات بۆلامان، کاتیک صوّلی له‌گه‌ل قوره‌یشدا کرد، په‌یامبه‌ری خوا
 عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نووسی: (بسم الله الرحمن الرحيم) سو‌هه‌یل وتی: مه‌نووسه (بسم الله
 الرحمن الرحيم)، ئەویش فه‌رمووی: ئەه‌ی چی بنوسین؟ وتی: بنووسه: (باسمک اللهم)،
 پاشان په‌یامبه‌ری خوا عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فه‌رمووی: بنووسه (محمد رسول الله). وتی:
 ئەگه‌ر بمزانیایه تو په‌یامبه‌ری خوای دوژمنایه‌تیم نه ده‌کردی. بۆیه نووسی: «هذا ما
 صالح محمد بن عبدالله قريشا»، و(ئه‌مه ئەو نوسراوه‌یه که موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدوّللا
 له‌گه‌ل قه‌ره‌یشدا صوّلی له‌سه‌ر کردوه)، خودای په‌روه‌ردگاریش له قورئاندا
 ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾
 {الأحزاب: ۲۱} «سویند به‌خوا له پیغه‌مه‌ری خوادا چاکترین نمونه‌ی سه‌رمه‌شقی و
 چاولیکه‌ری هه‌یه، به تاییه‌ت بۆ که‌سێک هیوای ره‌زامه‌ندی خوا و سه‌رفرازی رۆژی
 دوایی بی و زۆر یادی خوا بکات».

دوایی عه‌لی هه‌ستا عه‌بدوّللای کوری عه‌باسی ناره‌ده لایان، منیش له‌گه‌لی
 چووم، تاگه‌یشتینه ناوه‌راستی سه‌ربازگه‌که‌یان: ئیبنولکه‌ه‌وا هه‌ستا ووتاریکی داو
 وتی: ئەه‌ی قورئان خوینه‌کان، ئەمه‌ عه‌بدوّللای کوری عه‌باسه، جا هه‌رکه‌س نایناسی
 ئەوه من له‌ریگه‌ی قورئانه‌وه پیی ده‌ناسینم با بیناسی، ئەمه ئەو که‌سه‌یه خودا

له باره‌ی خو‌ی و قه‌ومه‌که‌یه‌وه ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندۆته خواره‌وه: ﴿ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾ {الزخرف: ۵۸}. «و گوتیان ئایا په‌رستراوه‌کانی ئیمه‌ باشترن یان عیسا ، ئه‌وانه‌ نمونه‌ی عیسیایان ته‌نها بۆ ده‌مبازی بۆ ده‌هینایته‌وه ئه‌وه‌ نه‌بی به‌ شوین هه‌ق و راستیدا بگه‌رین، به‌لكو ئه‌وانه‌ گه‌لیکی زۆر ده‌مه‌قالی كهرن». بیگیژنه‌وه‌ دواوه، له‌سه‌ر حوكمی قورئان له‌گه‌لی مه‌كه‌ن. به‌لام وتار بیژه‌کانیان هه‌ستان و گوتیان: سویند به‌خوا له‌سه‌ر حوكمی قورئان له‌گه‌لی داده‌به‌زین، ئه‌گه‌ر حه‌قیکی هینابوو و بروامان پی‌ کرد، ئه‌وه‌ شوینی ده‌كه‌وین، خو ئه‌گه‌ر ناحه‌قیه‌کی هینابوو ئه‌وه‌ ئه‌یده‌ینه‌وه‌ نیو چاوانی.

تا سی‌ رۆژ عه‌بدو‌للا قسه‌ی له‌گه‌ل کردن، ئه‌وه‌بوو چوار هه‌زاریان پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ و ته‌وبه‌یان کرد، له‌گه‌ل ئه‌م ئیبنولکه‌ه‌وا‌ه‌ش. دوا‌یی هه‌موویانی برده‌وه‌ بۆ لای عه‌لی له‌ کوفه^(۱)، پاشان عه‌لی نارديه دوا‌ی باقیه‌که‌یان و وتی: خو‌تان ده‌زانن له‌ نیوان ئیمه‌ و خه‌لكدا چی روویدا، بۆیه‌ له‌ هه‌ر کویه‌ك پیتان خو‌شه‌ له‌وی بن، هه‌تا ئومه‌ته‌ی موحه‌مه‌د عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ یه‌ك ده‌گریته‌وه‌، به‌لام به‌ مه‌رجیك نابیت هیچ كه‌سیك به‌ ناهه‌ق بكوژن و ریگه‌ به‌ كه‌س بگرن و زولم له‌ هیچ زیمی (ذمی) یه‌ك بكه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌تان جی به‌جی کرد، ئه‌وا له‌به‌رانبه‌ردا شه‌رتان له‌گه‌ل ناکری، خودا خو‌شی له‌خیانه‌تکاران نایه‌.

عایشه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا وتی: ئه‌ی کورپی شه‌دداد: ئه‌ی خو‌ دوا‌یش شه‌ری له‌گه‌ل کردن، ئه‌ویش وتی: ده‌ به‌خوا له‌گه‌لیان به‌ شه‌ر نه‌هات هه‌تا ریگه‌یان به‌ خه‌لك گرت و

(۱) «مستدرک الحاکم» (۱۵۰/۲).

خوینی ناهه قیان رشت و خوینی ئەهلی زیمه شیان حەلال کرد، عائیشە وتی: توخوا ئاوها بوو؟ وتی: بەلێ بەو خوایهی که تاک و تەنهایە ئا و هابوو، عائیشە وتی: دەی من هیچم لە بارەیی ئەهلی زیمەو پینە گەیشتوو، بەلکو هەر دەیانگوت: ذو الشدی ذو الشدی؟ ئەویش وتی: ئەمن ئەوم بینی و لە نیو کوژراوه کاندای بوو لە گەل عەلیدا رۆشتمە سەری، عەلش بانگی خەلکی کرد و وتی: ئەمە دەناسن؟ زۆرێک هات دەبووت: لە مزگەوتی فلان خێل بینیم نوێژی دەکرد و لە مزگەوتی فلان خێل بینیم نوێژی دەکرد.

کەسیان بەلگەیه کی دی نەهینا بو ناسینەوهی، تەنها وە نەبیّت. عائیشە وتی: باشە عەلی چی ووت کاتیەک رۆشتمە سەری، وەک خەلکی عیراق وای دەلین؟ وتی: گویم لێ بوو دەبووت: خوا و پەيامبەرە کهی راستیان فەرموو، عائیشە وتی: جگە لەوه هیچی دیکەت لێ نەبیست؟ وتی: خوا ئەزانێ نە. عائیشەش وتی: بەلێ، خوا و پەيامبەرە کهی راستیان فەرموو، رەحمەتی خوا لە عەلی بی، هەرشتیکی سەیری ببینیایە دەبووت: خوا و پەيامبەرە کهی راستیان فەرموو، ئەوەتا خەلکی عیراق ئەپرۆن درۆ و دەلەسەیی بە دەمەوه هەلدهواسن و زیاد ئەخەنە سەر ئەوهی لێوهی دەبیسن^(۱).

ژمارەیی خەوار جەکان هەزار کەس دەبوون، ئەوه بوو هەر هەموویانی کوشت، بەلام سوپاکەیی عەلی تەنها چوار کەس، یان وەک لە هەندی رپوایەتدا هاتوووە هەوتیان لێ کوژراوه^(۲). لە نیوانیاندا (مُحَدِّج، ذَا الثُّدِيَّة) ی تیدا بوو، وای عەلی بینی، پەيامبەری

(۱) أخرجه أحمد في (المسند) (رقم ۶۵۶) بتحقيق أحمد شاكر، و قال (اسناده صحيح).

(۲) «البدایة و النهایة» (۲۹۸/۷).

خواش عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هه والی دابوو، له کاتیکیدا که موسلمانان جیاوازیهک له نیوانیاندایه، گروپیئک دهردهچن، نزیکترین ئەو دوو کۆمهلهیه له ههقهوه کوشتاریان له گهه دهکهن، له فهرموودهیه کی تر دا ئەفهرموی: «ذو الشدیة» یان تیدایه^(۱)، ههه بویه عهلی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له نیو کوزراوهکاندا بهدوایدا گههه تا دۆزیهوه، که دۆزیهوه سوجهی شوکری بۆخوا برد^(۲)، چونکه زانی لهسهه ههقهه. تهماشای عهلی بکهه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کاتیئک کوشتاری عایشه وتهلحه و زوبهیر وئهوان دهکا پیی ناخۆشه ودهگری -وهک بینیت-، بهلام که کوشتاری خهوارج دهکا سوجهی شوکر دهبا.

کوشتنی ئەمیری ئیمانداران عهلی کورپی ئەبوتالب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سالی

٤٠ ك

له دواى جهنگى نههرهوان کاتیئک باروددۆخهکه ههندیئک سهقامگیر بوو و کهش و ههواکه بۆ ماوهی دوو سالیئک ئارامیه کی بهخۆیهوه بینى، سیان له خهواربخهکان له مهکهه کۆبوونهوه و پهیمانان دا که ئەبیئ عهلی کورپی ئەبوتالب و موعاویهه کی کورپی ئەبوسوفیان و عهمری کورپی عاص بکوژن. وتیان: خۆمان له خودا نزیئک ئەکهینهوه به کوشتنی ئەم سیانه (ئهمههش بۆ ئەوهی خههک قوتاریان بی له دهستیان - به گومانى خۆیان-).

(۱) «صحیح مسلم» (کتاب الزکاة، باب ذکر الخوارج) (۱۴۸/۱۰۶۴) وما بعده، وانظر: «صحیح

البخاری» (کتاب المناقب، باب علامات النبوة) (۳۶۱۰).

(۲) أخرجه أحمد في «المسند» (۱۵۴/۲ رقم ۸۴۸) بتحقيق أحمد شاکر، وقال: «إسناده صحيح».

عه بدولر په جمانی کورپی مولجیمی ئەلمورادی وتی: من بو علی کورپی ئەبوتالب، بهرکی ته میم وتی: من بو موعاویه، عه مری کورپی به کری ته میمیش وتی: منیش بو عه مری کورپی عاص، له سهه نه وهش ریککه وتن که له دوای حه قدهی ره مه زانه وه ده سته کهن به جی به جی کردنی. عه مر له میسر بوو، موعاویهش له شام بوو و عه لی له کوفه، ئیبن مولجیم دهستی خوئی وه شاندا، کاتیك که عه لی کورپی ئەبوتالب ده رچوو بو نوژی به یانی، به شمشیری که ههفته یه که ژه هری پیوه کردبوو لییدا.

کاتیك که لییدا وتی: ئە گهر باش بوومه وه، ئەوه خوم روه پرووی ده به وه، ئە گهریش مردم به به ران بهر کوشتنی من بیکوژنه وه - قسه ی له گهل حه سه ن و حوسیندا ده کرد -. بویه ئیبن مولجیم وتی: نه به خوا شتی وانابی، ئە من یه که ههفته ژه هرم پیوه کردوه.

که وه فاتی کرد، هاتن بو ئیبن مولجیم و ههردوو دهستیان بری و ههردوو چاویان ده رهینا، به لام هه ر خوراگر بوو نار هه تیی نه ده کرد، کاتیك که ویستیان زمانی بهرن، ترسا، وتیان: ئیستا ته وهی ته وه به که ی؟! ئەویش وتی: نا، ده ترسم ما وه یه که بژیم و زیکری خوی تیدا نه که م! به لام له راستیدا ئەم به سه رهاته سه نه ده که ی سه حیح نییه.

له ویشه وه (به رک) له نوژی به یانی دا چوو بو موعاویه و لییدا، پیکای به لام نه یکوشت، چاره سه ریان کرد و باسی نه وهش ده کری که دوا جار ئەمه بویتته هوکاری نه زوکی موعاویه.

ئه وهشیان که نیازی عه مری کورپی عاصی هه بوو، ده رچوو بو نوژی، به لام عه مر توشی نه خووشی سکچوون هاتبوو نه هات بو مزگه وت، ئەمیش رویشت ئیما مه که ی

گوشت، وایزانی عه‌مری کورپی عاصه، ئی‌مامه‌که‌ش خاریجه‌ی کورپی ئه‌بی حه‌بیب بوو، هات له‌ناو نوێژه‌که‌دا پیا‌یک‌یشا و گوشتی، خه‌لکه‌که‌ گرتیان، وتیان: ئه‌وه چیت کرد؟ وتی: پزگارتانم کرد له‌ ده‌ست عه‌مری کورپی عاص! وتیان: عه‌مرت نه‌گوشت، خاریجه‌ت گوشت. ئه‌ویش گوتی: من عه‌مرم ویست و خواش خاریج، ئیتر ئه‌م و به‌رک و عه‌بدولر‌ه‌جمانی کورپی مو‌لجیمیش کوژران^(۱).

له‌و رووداوانه‌ی نیوان هاوه‌لان هه‌ق له‌گه‌ل کیدا بووه؟

په‌یامبه‌ری خوا عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ له‌باره‌ی «عه‌مار» هوه ده‌فه‌رمووی: «کۆمه‌له‌ یاخی بووه‌که ده‌یکوژن». له‌ باره‌ی «خه‌وارجه‌وه» ده‌فه‌رمووی: «له‌کاتی جیاوازیه‌کی نیوان مو‌سلماناندا، تا‌قمی‌ک ده‌رده‌چن، نزیک‌ترین ئه‌و دوو کۆمه‌له‌یه له‌ هه‌قه‌وه گوشتاریان له‌گه‌ل ده‌که‌ن». جا ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه زۆر پاشکاون له‌وه‌ی که‌وا هه‌ق له‌ عه‌لی یه‌وه نزیک‌تره. له‌ ریوایه‌تیکی تردا: «نزیک‌ترینی ئه‌و دوو کۆمه‌له‌یه له‌ هه‌قه‌وه گوشتاریان ده‌که‌ن». هه‌ردوو فه‌رمووده‌که ئه‌وه ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ن که عه‌لی نزیک‌تر بووه له‌ هه‌قه‌وه وه‌ک له‌ به‌رانبه‌ره‌کانی له «جه‌مه‌ل» و هه‌روه‌ها له «صفین» یشدا.

به‌لام ئایا هه‌موو هه‌قه‌که‌ی پیکاکا؟ وا ده‌رده‌که‌وی‌ت به‌لی.

به‌لام هه‌ندی‌ک ده‌لین: هه‌موو هه‌قه‌که‌ی نه‌پیکاکاوه، چونکه په‌یامبه‌ری خوا عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ده‌فه‌رمووی: «نزیک‌تر له‌ هه‌ق»، «له‌ پێشتر بۆ هه‌ق»، نه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر هه‌ق بی. ئه‌مه‌ش ره‌خنه‌ نییه له‌ عه‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ته‌نها بۆ

(۱) «الطبقات الكبرى» (۳/۳۵)، و«البدایة والنهایة» (۷/۳۳۸).

رونکردنه‌وهی ئه‌وه‌یه که ئه‌وانه‌ی خوگریان کرد له فیتنه‌که‌دا، ئه‌وانه به ته‌واوی له‌سه‌ر هه‌ق بوون، جا خوگرتنه‌وه له کوشتار بی‌وهی تر بوو بۆ عه‌لی، بۆیه عه‌لی که ته‌لحه‌ی بینی به کوژراوی په‌شیمان بوویه‌وه و وتی: «خۆزگه بیست سال پیش ئیسته بمردایه‌م».

هه‌روه‌ها کاتیك حه‌سه‌نی کوری عه‌لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پاش جه‌نگی صفین هات و باسی ئه‌وه‌ی بۆ عه‌لی کرد که رویداوه، عه‌لی وتی: (سویند به‌خوا هه‌رگیز گومانم نه‌ده‌برد کار بگاته ئه‌وه)^(۱).

هه‌ر هه‌موویان په‌شیمان بوونه‌وه له به‌شداری کردن له‌و جه‌نگانه‌دا.

په‌یامبه‌ری خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مه‌دح و سه‌نای حه‌سه‌ن ده‌کات و ئه‌فه‌رموی: (ئهم کورهم گه‌وره‌و به‌رپژه، به‌لکو خوا به‌هۆی ئه‌مه‌وه ئاشته‌وایی بخته‌ نیوان دوو کۆمه‌لی موسلمانان)^(۲).

ده‌بینین مه‌دح و سه‌نای ده‌کات له بۆ ئاشته‌وایی، به‌لام مه‌دح و سه‌نای عه‌لی ناکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌لیان ده‌جه‌نگیت. مه‌دح و سه‌ناکه‌ی عه‌لیش به‌هۆی کوشتاری ئه‌هلی (نه‌هه‌روان)ه‌وه‌یه، بی‌گومان به ته‌واوی هه‌قی پیکا له کوشتاری خه‌واربجدا، هه‌ر بۆیه که‌س به کوشتنیان دلته‌نگ نه‌بوو، به‌لکو موسلمانان دلخۆش بوون به کوشتنی ئه‌هلی نه‌هه‌روان. ته‌نانه‌ت (عه‌لی)کاتیك کوشتاری خه‌لکی نه‌هه‌روانی کرد سوچه‌ی شوکری بۆ خودا برد، به‌لام کاتیك کوشتاری ئه‌هلی (جه‌مه‌ل)ی کرد گریا، وه کاتیك کوشتاری ئه‌هلی (صفین)ی کرد دلته‌نگ بوو.

(۱) وانظر «مصنف ابن أبي شيبة» (باب ماجاء في صفين).

(۲) «صحيح البخاري» (كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين) حديث (۳۷۴۶).

به یعه تدان به حه سه نی کوری عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

دوای کوشتنی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ خه لکی کوفه به یعه تیان دا به حه سه نی کوری عه لی. خه لکیش له سه ر راوبوچوونی خو یان به یعه تیان پی دا، نه وه ک هیچ ده قی کی نه قلی له باره ی خیلافه تیه وه هاتیت، عه لی باوکیشی له سه ره مه رگیدا ده یوت: من به و باره وه جیتان دیلم که په یامبه ری خوا عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جی هیشتن -واته که ستان بو دیاری ناکه م-، جا نه گه ر خوا خیری بویت بو تان، له سه ر چاکترین که ستان کو تان ده کاته وه، وه ک چو ن دوای په یامبه ر عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ له سه ر چاکترین که ستان کو یکردنه وه. نزیکه ی چل هه زار که س به یعه تیان دا به حه سه ن، نه وانه پیشتر به یعه تی مه رگیان دابوو به عه لی باوکی، حه سه نیش مه رچی له سه ر خه لکی دانا «به و مه رجه به یعه تتان پی داوم که له گه ل هه ر که سی ناشتی بکه ن که من ناشتی له گه ل ده که م و له گه ل هه ر که سی بجه نگن که من له گه لی ده جه نگم»، ئینجا رازی بوو به یعه تی پی بدریت.

حه سه نی کوری عه لی صولح له گه ل مو عاوییه دا ده کات و موسولمانان

کو ده کاته وه

پاش ته و او بوونی به یعه ته که له ژیر فشاری خه لکی عیراق و سه ربازانیدا، حه سه ن سوپایه کی دوانزه هه زار که سی به سه ر کردایه تی قه یسی کوری سه عد ره وانه کرد بو جه نگ دژ به سوپای شام، چونکه تا نه وه کاته شام نه هاتوونه ته ژیر گو یرایه لی عه لی کوری نه بو تالبه وه. حه سه ن حه زی له جه نگ نه بوو، ته نانه ت حه سه ن به ده رچونی

باوکیشی بۆ کوشتاری خەلکی شام رازی نەبوو^(۱). لە نیشانه کانی ئاره زوی
 صولحکردنی ئەوه بوو، ههستا به لابردنی قهیسی کورپی سه عدى کورپی عوباده له
 سه رکردایه تی و دانانی عه بدوللای کورپی عه بباس حیله عنها وه کو سه رکرده^(۲).
 موعاویه ش له ولاره به سوپایه که وه به ره و عیراق پیشره وی کرد، به لام دهنگوی
 کوژرانی سه عد، سوپای حه سه نی خسته شله ژان و دووبه ره کیه وه^(۳)، دهستکرا به تالان
 و بری، ته نانه ت ده لاین: خودی حه سه نیش له لایه ن که سیکی ناو سوپاکه ی خویه وه
 بریندار کراوه^(۴)، به لام زۆری سوپا و به هیزی که سایه تی خودی حه سه ن، وایکرد
 سوپای شام هه ست به که لاین و لاوازیه کانی نه که ن، به لکو موعاویه ش هه زی خوی
 نیشاندا بۆ ریککه وتن^(۵)، به چه شنیک له زوهریه وه هاتوو ده لی^(۶): موعاویه نووسراو
 (سجل) یکی نارد بۆ حه سه ن و کو تاییه که شی مۆر کرد بوو، چ مه رجیکت ده ویت
 بینوسه، ئەوه بۆ تۆیه.

عه مری کورپی عاص وتی: نا له گه لیدا ده جه نگین، موعاویه وتی: «جا زوهری
 ده لی موعاویه له عه مر باشتر بووه»: له سه ر خۆبه ئەی ئەبو عه بدوللا، تۆ له
 کوشتاری ئەمانه نابیته وه هه تا به ژماره ی ئەمانه له خەلکی شام نه کوژریت، ئیت

(۱) «مصنف عبدالرزاق» (۵/ ۶۲۲).

(۲) «فتح الباری» (۱۳/ ۶۷).

(۳) «البدایه والنهایه» (۸/ ۱۴).

(۴) «تاریخ الإسلام» (۴/ ۶).

(۵) «صحیح البخاری» الرقم ۲۵۷۷.

(۶) «المنتظم» (۵/ ۱۸۳).

دوای ئەو هەموو کۆشتارە خێر و خوۆشی دۆنیا کوا؟ دە بە خوا ئە من هەرگیز ناچەنگم
مەگەر رێگە چارهیه کم نه مینێ و مه جبور بم.

له حهسه نى به سريه وه هاتوو ده لێ: «كاتێك كه حهسه نى كورپى عه لى به
سوپا كه وه چوو بۆ لای موعاویه، عه مری كورپى عاص به موعاویه ی ووت: من
سوپایه ك ده بینم پشت هه لئاكات تا دوا دنكى نه بریته وه». حهسه نى به سرى ده لێ: «وه
گویم له ئەبو به كره بوو دهیووت: له و كاته ی كه په یامبه رى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
وتارى ده دا، حهسه ن هات، په یامبه ر عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فه رموی: ئەم كورهم گه وه و
به رپێزه، به لكو خوا بیکاته هۆی ئاشته وای نیوان دوو كۆمه لێ موسلمانان»^(۱).

پێشتریش نیه تی حهسه ن بۆ صولح له به یعه تپیدانه كه ی رهنگی دابوو وه، به لام
له گه ل سه ره تاكانی ئەم ویسته ی حهسه ن و ده ركه وتنی ئاماژه كانیدا، ئاشووبگێرانیك
ده یانویست به رى پێبگرن، وه ك چۆن له سه رده مى باوكی و له جهنگی جه مه لدا
به ریان گرت به رێككه وتنی نیوان عه لى و عایشه، به لام ویسته ی خوا ی له سه ربوو
نزاكه ی په یامبه رى خوا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بیته دى كه حهسه ن بیته هۆی ئاشتیى و
رێككه وتنی نیوان دوو دهسته ی گه وه ی موسلمانان.

جا چەند كه سایه تیه ك كه وته نیوان هه ردوو سوپا وه هه ولێ رێككه وتنه كه یان
ده ستپێكرد و ره زامه ندیی هه ردوو سوپایان به ده سه ته ینا بۆ رێككه وتن^(۲)، ئەم ساله ش
ناونرا به سالی كۆمه ل (الجماعة). دوا جار هه ردوولا رێككه وتن له سه ر چەند خالێك كه

(۱) أخرجه البخاری، (كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن و الحسين) حدیث (۲۷۴۶).

(۲) أخرجه البخاری (۲۵۷۷).

راجیایی ههیه لهسه و رده کاریی ریکهوتنه که. دواى ئەم ریکهوتنه، خەلکێک رازی نهبوون بهیعت بدن به موعاوییه، بۆیه ههسن کهسه دیارهکانی خەلکی عێراقی له کۆشکی مه دایندا کۆکردهوه و پێی وتن: ئیوه بهو بریاره بهیعتتان پێ داوم که له گهڵ ههه کەسێک ناشتی بکهن که من ناشتی له گهڵ ده کهم و له گهڵ ههه که سیش بجهنگن که من له گهڵی ده جهنگم، وا منیش بهیعتم داوه به موعاوییه و ئیوهش گوێرایه لێ بن^(۱).

(۱) «الإصابة في تمييز الصحابة» (۲ / ۷۳).

پیرست

- ۱..... فیتنه‌ی نیوان هاوه‌لان
- ۳..... ده‌ستپیک
- ۵..... ری‌خۆشکاریک له‌به‌رده‌م فیتنه‌ی نیوان هاوه‌لاندا
- ۷..... درۆکردن له‌پریوایه‌ته‌کان به‌گشتی چهند هۆکاریکی هه‌یه:
- ۸..... ههر ریوایه‌تیك تانه‌ی تیدا بوو چی ده‌که‌یت؟
- ۱۴..... ده‌سته‌واژه‌ی راویه درۆزنه‌کان له‌شیواندنی میژوودا
- ۱۶..... عوسمانی کورپی عه‌ففان له‌چهند دیریکدا
- ۱۶..... ناو و نازناو و ره‌چه‌له‌کی:
- ۱۷..... فه‌زله‌کانی:
- ۱۸..... عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چۆن خیلافه‌تی گرته ده‌ست؟
- ۲۱..... عوسمان شایسته‌تره بو خیلافه‌ت.
- ۲۲..... سه‌رده‌می پیشه‌وا عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
- ۲۳..... ده‌ستپیکردنی فیتنه و هۆکاره‌کانی
- ۲۴..... هۆکاری یه‌که‌م: عه‌بدو‌للای کورپی سه‌به‌ه.
- ۳۱..... هۆکاری دووهم: خۆشگوزهرانی و هه‌رزانییه‌که‌ی سه‌رده‌می عوسمان ...
- ۳۱..... هۆکاری سی‌یه‌م: جیاوازی نیوانی سروشتی عوسمان و عومه‌ر.
- ۳۲..... چواره‌م: پیقورسبوونی هه‌ندیك خیل به‌سه‌رکردایه‌تیکردنی قوره‌یش ...
- ۳۳..... ئەو ره‌خنانه‌ی که له‌ عوسمان گیرا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ:

- ۳۳ یه که میان: خزمه کانی کردووه به والی و دهسه لاتدار
- ۴۲ لیگرتنی دووهم: دوورخستننه وهی ئەبو زەر پۆ ره بزه
- ۴۴ لیگرتنی سییه م: پینجیه کی دهسکه وتی ئەفریقای داووته مه پروان
- ۴۵ لیگرتنی چواره م: سوتاندنی موصحه فه کان
- ۴۶ لیگرتنی پینجه م: داویه تی له ئیبن مسعود و عه ماری کوری یاسر
- ۴۶ لیگرتنی شه شه م: زیاد کردنی جیله وه پی قه دهغه
- ۴۷ لیگرتنی حه وته م: نوژی سه فه ری کورت نه کردۆته وه
- ۴۹ لیگرتنی ۸ و ۹ و ۱۰: نه رۆیشت پۆ به در، له ئو خود رایکرد
- ۵۰ لیگرتنی یازده هه م: عبید الله بن عمری، به رانبهر هورموزان نه کوشت
- ۵۴ لیگرتنی دوازده هه م: زیاد کردنی بانگی دووهمی رۆژی جومعه
- ۵۵ لیگرتنی سیازده هه م: گیرانه وهی حه که م دواي نه فیکردنی له لایهن
- ۵۷ کوشتنی عوسمانی کوری عه ففان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
- ۶۱ کی عوسمانی شه هید کرد؟
- ۶۳ چۆن عوسمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ شه هید کرا بی ئەوهی هاوه لآن به رگری لیبکه ن؟
- ۶۴ عه لی کوری ئەبوتالب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له چند دیری کدا
- ۶۷ به یعه تپیدانی عه لی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ:
- ۶۹ پشکی هاوه لآن له شه هیدبوونی عوسماندا:
- ۷۰ راجیایی و فیتنه ی نیوان هاوه لآن له خیلافه تی عه لیدا
- ۷۲ جهنگی جه مه ل سالی ۳۶ ك:
- ۷۷ کوشتنی ته لحه و زوبه یر:

- ۷۸ دواى شه‌ره كه:.....
- ۷۹ بوچى عهلى بكوژه كانى عوسمانى نه كوشت؟.....
- ۸۲ جهنگى صيففين سالى ۳۷ ك:.....
- ۸۲ تايا موعاويه شه‌رى كورسى بوو؟.....
- ۸۶ هق له گهل كيدا بوو؟.....
- ۸۹ چيروكى داوهرى كردن (تحكيم).....
- ۹۱ مه‌ترسيه ناوخويى و دهره كيه كان.....
- ۹۲ هي‌رشى رومه كان:.....
- ۹۸ كوشتنى ئەميرى ئيمانداران عهلى كورپى ئەبوتالب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له ۴۰ ك.....
- ۱۰۰ لهو پرووداوانه‌ى نيوان هاوه‌لان هق له گهل كيدا بووه؟.....
- ۱۰۲ به‌يعه‌تدان به‌ حه‌سه‌نى كورپى عهلى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.....
- ۱۰۲ حه‌سه‌ن، صولح له گهل موعاويه‌دا ده‌كا و موسولمانان كو‌ده‌كاته‌وه.....
- ۱۰۶ پپرست.....